

දහමිසරණ
ගැටපද විවරණය.

වටද්දර මෙයානතු සාමන් වහන්සේ
විසින්
ලියන ලදි.

කොත්මලේ
ඥානාදය පරිවේණාධිපති පූජ්‍ය පණ්ඩිත
කේ. ශ්‍රී. බමුණාඥානාන මහාසම්මන්ත්‍රපාදයන් වහන්සේ
විසින් අවශ්‍යාන ශුචිපත්‍රාවලෝකනයෙන්
සම්පාදනයයි.

දෙළොස්බාගේ මිහනගොල්ලේ කන්දේ කඩේ පදිඤ්චි
ජී. එච්. සොලමොන් ද සිල්වා මුදලාලි
මහත්මයා විසින්
සබ්දෙශ මිත්‍රයා සන්නාලයෙහි මුද්‍රාපිත යි.

2473

1930

මිල ගත 75.

DAHAM SARANA GETAPADA VIWARANA

COMPILED BY

REV. WATADDARA, MEDHANANDA, SWAMI.

APPROVED BY

THE VEN'ELE PANDIT K. SRI, DHAMMANANDA MAHA THERO.

Principal of

Jnanodaya Pirivena Kotmale.

PUBLISHED BY

G. H. SOLAMON DE SILVA, MUDALALI.

KANDE KADE

DOLOSbage.

SWADESA MITRATA PRESS.

2473
1930

සිංහල පනය.

දහම්සරණ ගැටපද විවරණය.

සිරණ ග්‍රන්ථය නිසා සිංහල බෞද්ධයන්ට පමණක් නොව සිංහල සාහිත්‍යයට ද විප්‍රල වූ අනුග්‍රහයක් සිදුවූයේ ය. එහෙයින් ම ග්‍රන්ථ කතෘතුන ශ්‍රීමත් විදු වක්‍රවතීතිපු ද පණ්ඩිත ලොකයා විසින් මහාකවි භාවයෙන් ගෞරව පූජිතව සටහන් විය. සිංහල භාෂාව පිළිබඳ වූ අවසානග්‍රන්ථ ග්‍රන්ථයක් නිමාපණය කිරීමෙන් සනාථ භාවයට පැමිණවීම විදු වක්‍රවතීතින්ගේ අදහස වූ බව සරණ ග්‍රන්ථයන්හි උපයුක්ත භාෂා විලාසයෙන් පෙනේ. මෙයින් සංස්කෘත භාෂානුගත සමයාපද බාහුලයෙන් විරහිත දහම්සරණ භාෂාවෙන් මධුරය. අඩු ගම්භීර්‍යයෙන් අනුකූලය. නාම මාත්‍රය පවා ඇසීම දුලිභව පැවැති මේ වැදගත් ග්‍රන්ථය පිළිබඳ තත්ත්වයන් කතෘන් පිළිබඳ විවේචනයක් සංශෝධිත දහම්සරණ පූර්විකාවෙන් මනාව දනහැකි බැවින් ඒ පිළිබඳව මෙහි යමක් නො පවසමු.

දහම්සරණ ප්‍රකාශයට පැමිණි පසු ග්‍රන්ථයෙහි වටිනාකමක් ගෞරවයක් සැලකූ අධ්‍යාපන මණ්ඩලය විසින් මෙය විදුහ්‍යාස විදුලයන්හි අධ්‍යාපනයට නියම කරණලද්දේ ය. එහෙයින් අධ්‍යයනය කරන්නවුන්ගේ ප්‍රයෝජනය සලකා මේ ග්‍රන්ථයට ගැටපදයක් අවශ්‍යබව දුටු ඥානොදය පරිවේණාධිපති පුජ්‍ය වූ මහේ ආචාර්ය ආචාර්ය වහන්සේ විසින් මේ සන්තෘප්තියෙහි අප මෙහෙයන ලදී. විදුහ්‍යාස විදුලයන්හි ආචාර්යවරුන් ද මෙහි අඩු විභාගකොට ගත නොහැකි නැත් නොයෙක්වර පිළිවිස එවීම වැඩියත් අපට මෙහිලා යුතුසුලු වීමට හේතු විය.

මෙය ලිවීමෙහි දී අසමද්‍රව්‍යායී පාදයන් වහන්සේගේ අනුමතිය ද ඇතිව ශෝධිත දහම්සරණයෙහි ඇතැම් තැන් වෙනස්කර අඩු ලියන්ට ද සිදුවිය. හෙද පුරුණාගතපාඨානුසාරිවම ය. එසේ ම විශේෂයෙන් අපහසු පදයන් ම මෙහි උදර අඩු දක්වන ලද්දේ සෙසු පදයන් පිළිබඳ අඩු යථායෝග්‍ය වශයෙන් යොදා

ගෙන අඩු කීමෙන් ශිෂ්‍යයන් තුළ විවාර බුද්ධිය ඇතිකර ගැනීමට අවකාශ නැති විය යුතුය. සමහර නැතහොත් එක පදයට අඩු දෙනුන් පලක ලියන්නට විය. එය පදයන් පිළිබඳ අතිශය දෙන පරිද්දෙනි.

බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් මොබ වූ සියලුදෙනාට ම වැර දීම ස්වභාවයකි. එහෙයින් ඇතිවන වූ අපගේ මේ සත්කෘතියෙහි සමීකරණය භාවයක් නම් කොටින් ලැබේ ද? මෙහි මුද්‍රණයෙන් පසු අප විසින් දක්නා ලද දෙයෙහි ද නැත්තේ නොවෙත්. නමුත් ශුචිපත්‍රයක් නො යෙදීම. ලොක ස්වභාවය සලකා එබඳු දෙය ස්ථාන සුදුසු විසින් ශුචිකොට ගන්නවා! එසේ ම යම් භවතෙකු විසින් මෙහි දෙය ස්ථාන අප වෙත ලියා එවුවොත් කරුණා පුළුකව පිළිගන්නා බවත්, එසේ දැන්වීම මෙහි දෙවන සංසකරණයට උපකාරයක් වන බවත්, ශාසන සම්ප්‍රදායක් බවත් දන්වනු කැමැත්තෙනි.

මේ සත්කෘතියෙහි අප මෙහෙයීමෙන් හා අවශ්‍යතා ශුචි පත්‍රාවලෝකනයෙන් පිළිගැනීමෙන් ද ගැඹුරුතැන් විසඳා දීමෙන් සුදුසුදායක පරිවේණිකයෙහි සුදුසු මගේ ආචාර්යයාද සත් වහන්සේ හැම අතින් ම ආධාර කළ බව ගුරු හතහි පුළුකව අභිවාදනයෙන් සඳහන් කරමි.

එසේ ම අප සහ ප්‍රකාශකයන් උනන්දු කිරීමෙන් අප සහෝදර මානෝල පසුකැනුම සාමාන්‍ය වහන්සේ ද, මෙහි ඇතැම් කොට මුද්‍රණයට නිසි පරිදි ලියාදීමෙන් වටද්දර සදානුරූප වාසි අප හිත මිත්‍ර උගත් අමතරයෙන් ඉදිරිපත් වූ මිට උපස්ථානක වූ බව සාදරයෙන් සඳහන් කරමි.

අපේ හිතවත් දායක කෙනෙක් වූ දෙයාලියාගේ මියන ගොල්ලේ කන්දේ කඩේ පරිසරී ශාසනාදායකාමී සත්ගුණවත් මාගාල්ලේ ජී. එම්. සොලමොන් ද සිල්වා මුදලාලි මහත්මයා විසින් ඉතා මහත්සිව සාකච්ඡා බන විශදමෙන් ශාසනික ලෙස මෙය මුද්‍රණය කරවීම අපට මහත් ප්‍රීතියක් බවත් ශාසන සම්ප්‍රදායක් බවත් පවසනු කැමැත්තෙනි.

වටද්දර මෙබන්දු.

ශ්‍රී බුබ් වම් 2473 දුරුතු මස පුර
පැලවිය ලත් බුදු දින දිස.

සුභෝදය පිරිවෙන.
වටද්දර.

දහම් සරණ

ගැටපද විවරණය.

නමො නංගු හගවනො අරහනො සමමා සමබ්බසං.

(1) සිට.

නිලෝගරු=ගුන්ලොකයට අසහාය ආවායැවූ, හෙවත් ශ්‍රේෂ්ඨවූ; සත්ත, සංඛාර, ඕකාස යනු හෝ කාම, රූප, අරූප යනු දහම් පොත්හි දැක්වූ ගුන්ලොවයි. තානත්‍රිකයෝ ස්වභාවික, මනිෂ්, පාතාල යැයි දක්වත්. සාග්‍යසංඛ්‍යාකාලා ලක්ෂ්‍යයක්= සතර ස්ථානයෙක්හි බුද්ධාත්‍ය මහාකාලාලක්ෂ්‍ය සතරක් සහ මහාකාලා දසදහසක්, නොහොත්: මහාකාලා ලක්ෂ්‍යයක් අධිකකොට ඇති සතර අසංඛ්‍යාකාලා ලක්ෂ්‍යයක්. මෙහි “අසංඛ්‍යා” යනු ප්‍රමාණාති ක්‍රාන්ත කාලයෙකි. එය බුද්ධිමය නොවේ. “සතර අසංඛ්‍යා” නම්:—

1 දීපඛතර, කොණ්ඩඤ්ඤ බුදුවරයින් අතර මහා		අසංඛ්‍යාකාලා 1 සි
2 කොණ්ඩඤ්ඤ, මහල	”	” 1 සි
3 සොභිත, අනොමදසසී	”	” 1 සි
4 නාරද, පදුමනතර	”	” 1 සි

මේ බුද්ධාත්‍ය මහා කාලා සතරයි. පදුමනතර බුදුරජානන් වහන්සේගේ පටන් කාලාලක්ෂ්‍යය ගැණේ. ඒ මෙසේයි:— පදුමනතර, සුමේධ බුදුවරයන් අතර කාලා තිස්දහස (30,000) ක; සුජාත, පියදසසී බුදුවරයන් අතර කාලා සැටකවදහස අටසියඅසූ දෙක (69,882) ක; ධම්මදසසී, සිඬ්ඤ්ඤ බුදුවරයන් අතර කාලා විස්සෙක; සිඬ්ඤ්ඤ, තිස්ස බුදුවරයන් අතර එක්කලායෙක; විපස්සී සිඬ්ඤ්ඤ බුදුවරයන් අතර සැටකපෙක; වෙසසභු, කකුසඬ්ඤ්ඤ බුදුවරයන් අතර තිස්කපෙක; මෙසේ පද්මොත්තර බුද්ධාත්‍යාදයවූ කාලායෙහි පටන් මොබ ඒ ඒ බුදුවරයින් උපන් කාලා හා මෙම හදු කාලාය ද සමග කාලාලක්ෂ්‍යයෙකි. (කාලා විසාර සිංහල අනාගත වංශයෙන් හා ධම්ප්‍රදීපිකාවෙන් ද දනුනු.)

හිතිය මානාස්සානසෙති නමා නමන් සතරදෙනා කෙරෙහි මාලු
 ලක්ඛාමුඛකපකුමාරසා රජ කොටගෙණ වුසුහ. එසේ වසන
 පරිදි අසා බහාවස්ස රජ “මා දරු කුමරුවෝ කුලවංශ රක්ෂාකර
 නුවට ශක්‍යයහ”යි පරිතුමාව “සභ්‍යාවන හො ගජකුමරු! පරම
 සභ්‍යාවන හො ගජකුමරු!!” යි උදන් ඇතුළුව සි. එතැන් පටන්
 ඔහු “ශාක්‍ය” වුහ.

මූලපුණ්ඩ්‍රාණයෙහි=මූලාධ්‍යායයෙහි. බුදුබැව් ලැබීමේ ප්‍රථම
 අදහසෙහි. මනොපුණ්ඩ්‍රාණ, වාක්පුණ්ඩ්‍රාණයැයි පුණ්ඩ්‍ර දෙකකි.
 මෙහි, අපටධම්මසමාධානුයෙන් ලැබෙන වාක්පුණ්ඩ්‍රාණය යෙදේ.
 මූලකොටුව=වටිනාකම්නිශ්චයකොට. සිතෙහි ගැතිවෑ=ආදරඇතිවෑ
 සමපතනින් අනුනවු=සියලු උපහොග පරිහොග සැපතින් අනුනො
 වු; විපතනින් ස්කන්ධ=විපත්වලින් අඩුවු, විපත් නැති-අමරවර
 ශරීර සෞඤ්ඤසාරසංග්‍රහාගිත්මවු=අමරවරශරීර, උත්තමදිව්‍ය
 ශරීරයෙහි; සෞඤ්ඤසාර, සුඤ්ඤාවසඤ්ඤාන සාරංශය; සංග්‍ර
 හාගිත්මවු සංග්‍රහවීමෙන්(=කැටිවීමෙන්)මනොඥවු; විවිධ විදග්ධ
 මුග්ධ නරනාදිගණ ‘කිණ්ඩ=විවිධ, නනාප්‍රකාරවු විදග්ධ, නිපු
 ණවු; පණ්ඩිතවු නොහොත් නාගරිතවු; මුග්ධ, සුඤ්ඤ වූ හෝ
 ගායකවු; නරනාදිගණ, සත්‍රී පුරුෂ සමූහයාගෙන්; ආකිණ්ඩ.
 ගැටසිගත්තාවු; මාදඛ්‍ය ශබ්දය=මිහිතු බෙරහඬ “මිහිතුබෙර”
 නම් අරථගෙහියක ආකාර බෙර වෙසෙසකි. ගිතශබ්දය=නි හඬ,
 සබ්ධ ශබ්දය=සක් හඬ, සමමගබ්දය=නයිතාලම් හඬ. නාලශබ්දය
 ලොහොතාලම් හඬ.

දුබ්බස්ස සස්ස පුලසසෙන්=ආහාර නැතිවීම සඬ්ඛාන යතු
 ගෙන් වන විනාශයෙන්. අනුපස්සන්=නොපිරිනුනාවු. නිරු
 පහනා’හනපානසමපතනින්=නොනවුචාවු නොහොත් සමපුණ්ඩ්‍ර
 ආහාරපාන සැපතින්. සා=ක්‍රියාව. බබහිති.

(2) පිට

නිත්‍යසෙන් භාෂට ශිෂට ජනසංසෙවිනවු=නිතර ආහාර
 පානාදි ලාභයෙන් සතුටු වූ යහපත් ජනයන් විසින් සෙවුනා
 ලබන්නාවු. විනාෂට=විශේෂයෙන් නසනලද. දුෂටජනා’පා
 හනවු=නපුරුජනයන් විසින් නො නසන ලද්දවු. පට්ඨා=නුවර
 හාත්පස, සාමන්ත ශත්‍රුන්ගේ අනනුප්‍රවේශය සඳහා කරණලද
 දිය අගල්. ප්‍රාකාර=හාත්පස බිඳිනුලබන බැමි. තාප්ප.
 ප්‍රනොල=විවිධ නොහොත් නුවර අතරවු මහා මාගිය. නගර
 රක්ෂාඛගසෙන්=නුවර ආරක්ෂාවට උපකාරවන අවයවයන්
 ගෙන්. ගජපු=රට, දුගීස=සතුරන්ට වහා පිවිසිය නොහැකි
 කෝට්ටිය. නිවිසිසන=අන්තරාය නැත්තා වු. නිභිය වු.

බමා'ම් කාම මොක්ක= බමි, ශාස්ත්‍රානන් විධියෙන් සත්ප්‍රතිපද සමාවාරය; අම්, ප්‍රතිපද සමාවාරයෙන් ලබන ධනය; කාම, පඤ්චකාම රසානුභවය; මොක්ක, සංසාරයෙන් මිදීම; සුදුල= මහත්. සුක්කම= සියුම්. කම්මාන සමපාදනමාල= (කට යුතු කම්ම ම කම්මාන නම්.) ඒ කම්මානයන්ගේ සමපාදනයෙහි ආශක්තවූ. සමමුකාරාශිලපකුල කෝශලයෙන්=සියලු ශිල්පීන්ගේ ශිල්ප සංගතියෙහි දක්ෂතාවයෙන් යුක්තවූ. (කුශලයාගේ= දක්ෂයාගේ භාවය 'කෝශලය'යි.)

නිෂ්පාද්‍යමානවූ=නිපදවනු ලබන්නාවූ. අසමානවූ=අතුල්‍යවූ. සමවන අතිකක් නැත්තාවූ. කම්මාන සහනානසෙන්= කම්මයන්ගේ විසාරතාවයෙන් නොහොත් කම්මරාශියෙන්. සමමාස සෙන්=එක්වීමෙන්. පඤ්චදිස සහනපිණ්ණං= ඇස්, නත්, නාසාදිව, කය යන පසිඳුරන්ගේ පිණ්ණිමය. විභක්තවූ= වෙන්කොට බෙදන ලද්දවූ. විෂ්ණු විශේෂයෙන්=ඉන්ද්‍රිය ගොවරවූ(=ගොදුරවූ) බමි (=කාරණ) යන් ගෙන්. පරම මනෝහර= ඉතා සිත්කපවූ, විමලසුදා'නියුල්ලමුක්තා ඵලාදි=විමල, නිමිල්ල; සුදුලා'නියුල්ල, අතියසින් මහත්වූ; මුක්තා ඵල ආදි, මුතුඇට ආදීන්ගේ; සමුද්ගතවූ ප්‍රභාසාකල්‍යාණෙන්= උපන් දිප්ති සමුදයයෙන්. චණ්ඨෙදසම්බ කිසං= රක්තනිලාදි නොයෙක් ආහාර චණ්ඨයන්ගේ එක්වීමය.

සුරමක්කකා'නාය දෙශයෙන්= නුවර මහලයෙහිවූ අහස් ප්‍රදේශයෙන්. සම්බාලික යෝනාග්‍රා ඇති= සියලු කල්හි ම වූ නොහොත් සියලු කාලයට යොග්‍යවූ සමපත් ඇති. කණ්ඩං= 'මයිසුර්' ප්‍රදේශයේ 'කර්නාටික්' නමින් ප්‍රසිද්ධ රට. ලාං= බාග් දේශයේ උතුරු කොටසක් ගුජරප්‍රාතේ දකුණු කොටසක්; ලාං ප්‍රදේශයැයි කියත්. කාශ්මීර= ගංකාරදේශ. උතුරු ඉන්දියාවේ පඤ්චාබි ප්‍රදේශයේ පිහිටි එනම් පළාත. කීර= කාශ්මීරදේශයේ කොටසක්වූ එනම් පළාත. කාම්බෝජ= ආසියාවේ සියම් රටට දකුණෙන් පිහිටි බොධරට. සංඛ= ග්‍රීසිය. වින= ආසියාවේ පූර්ව පිහිටි එනම් රට. ශබර= වැදිරට. බබ්‍ර= ඉන්දියාවේ වන වරයන් වසන එනම් ප්‍රදේශය. නොහොත් උතුරු අප්‍රිකාවේ ඇල්ජියස් රටේ පිහිටි බර්බර් ප්‍රදේශය. ගුජර= ඉන්දියාවේ බටහිර, පිහිටි ගුජරාට් නම් ප්‍රදේශය.

නානා දෙශමාස කවිජන සමුහ සංකීර්ණ= නානාදේශ වාස, තත් දෙස්වැසිවූ; කවිජන සමුහ, පණ්ඩිත සමුහයා විසින්; සංකීර්ණ, මැනවින් දක්වන ලද්දවූ; - දෙශො'වින මෙකානා

විශේෂ සංයෝගයෙන් සුදුසු = දෙය උචිත, දෙයෙන්ට සුදුසු; වෙහෙසා, විශේෂ සංයෝගයෙන්, ආකල්ප විශේෂ හා ක්‍රියා විශේෂයන්ගේ එක්වීමෙන්; සුදුසු, මනෝඥ. ගිණි = වණ්ණාවාරණ විධිය දක්වන වෙදකම; කල්ප = යාග හොමාදි කටයුතු පිළිවෙල. ව්‍යාකරණ = ශබ්දව්‍යුත්පත්ති ශාස්ත්‍රය. නිරුක්ති = ශබ්දයන්හි අර්ථගන්නා ක්‍රමය උගන්වන ශාස්ත්‍රය. ජනෙ, විවික් = වණ්ණාවාරණ මාත්‍රා වාක්‍යයන්ගේ ලක්ෂණ ප්‍රකාශිත පිඬහලාදි ඡන්දශ්‍රය. ජ්‍යොතිෂ = ග්‍රහ තාරකාවන්ගේ සම්ප්‍රමණාදියෙන් වන එලාඑල දිගන්වන ශාස්ත්‍රය.

සෘණ = ගිහි වාස ආදි ධාතුන් දෙවතාවශයෙන් පනවා යාඥ කිරීමාදිය උගන්වන තන්ත්‍රය. සජ්ජ = දෙවතාවන්ට කටයුතු යාගපූජාදිය ප්‍රකාශිත තන්ත්‍රය. සාමන් = යාඥ ප්‍රකාශිත ගිහි ජාතය. අඵච්ඡන් = සංගීත සහ නොයෙක් ශාස්ත්‍ර ඇතුලත්වූ තන්ත්‍රය. අවෙද්‍ය = අවබෝධයට දුෂ්කරවූ. විද්‍යාසාධකමය සේන = විද්‍යාවන් පිළිබඳව. අග්‍රාමය = අනිෂ්ඨවූ නොහොත් පොසවූ. නන්තද්විද්‍යා ජිවිත් විසිත් නිරන්තර = ඒ ඒ විද්‍යාවන් නිසා දිවිපවත්වන්නවුන්ගෙන් අතරක් නැත්තාවූ. ඔවුන්ගෙන් ගැවසිගත්. සන්ධි = යුද්ධත් ප්‍රබල සතුරු සමග සමාදාය පැවැත්වීම. විග්‍රහ = සතුරු සමග යුදකිරීම. සාන = යුද පිණිස සතුරු ඉදිරියට යාම හෝ ප්‍රබලයකු පහර දෙන කල ආරක්ෂාව සඳහා පලායාම. ආසන = කඳවුරු බැඳ තිදීම. සංග්‍රහ = විපතකි, විනාශය පිණිස අන්‍යයන් ඇසුරු කිරීම. චෛධි භාව = සතුරු සමග ඉදිරියෙහි මිත්‍රකම් පෙන්වා තම විශ්වාසය ඔහු වෙත නොතබා ක්‍රියාකිරීම. භාසිගුණයන්ගේ = කියනලද සවැදුරුම් ගුණයන්ගේ.

කාලොචිත ස්ථානොචිත = (කාල + උචිත, (ස්ථාන + උචිත) කලට ඔබින, තැනට ඔබින. ප්‍රයෝගයෙහි = යෙදීමෙහි. ප්‍රවිණ = දක්ෂ. ග්‍රන්ථස්වයාසන විනාශයෙන් = රජුන්ගෙන් හා රජතොවූ අන්‍යයන්ගෙන් වන විපත් නැසීමෙන්. ස්වධම්මකම්පෙති = තමාට යොග්‍යවූ වෙදදියෙහි කියන ලද ආචාර ධර්මයෙහි. අනුදුසිත = උත්සාහවත්වූ. සන්‍යාශොචාවරණ = සැබැවින් පවිත්‍රවූ හැසිරීම් ඇති. නොහොත් සන්‍යායෙහි හා ශෞචධර්මයෙහි හැසිරෙන්නාවූ. ශෞචධර්ම නම්:-

“අහස්‍ය පරිහාරය-සංසඨිච්ඡාපස්‘නිෂිද්ධතො

ස්වධර්මෙව ව්‍යවස්ථානං-ශෞචමිත්‍ය‘තිධියතෙ’”

යන සමාති සොලෝවෙන් දක්වන ලද නො වැළඳිය යුතු දේ දුරලීම ද, ශිෂ්ටයන් හා සමග සෙවාව ද, ස්වධර්මයෙහි පිහිටීම ද යන මේයි. සමාස් පාලනං ස්වධර්මිනං = යහපත් පාලනයෙන් වඩනය වූ

පෞරුෂයන් = පුරවැසියන්. සන්නොද්ගිකමාන = නිරන්තරයෙන් ගයනු ලබන නොහොත් උස්ගසින් කියනු ලබන. ජයශබ්ද = දිනුම් හඬ. සාධුවාද = සාධුකාර දීම. ශ්‍යාමකපුෂ්පෙන් = පුෂ්පයෙන්. සම්මිශ්‍රය = මොනවට එක්කා සූ වූ. අන්‍යෝන්‍යසහයෝගව = ඔවුනොවුන් එක්ව. ශ්‍රීධාමකය = පස්වි, ආපො, තෙජෝ, වායො, වණ්ණ, ගනි, රස, ඔජා යන ධාතු අට. කලත්‍රාදීන් = භාය්‍යා ආදීන්. ශාඛායාර්ශ්‍යාලාවන් = නැවුම්හල්.

වධා ගුමිසක් = නසන නැතත්. ධම්මිකරණ ප්‍රමාණිනි = දැනුම්වූ විනිශ්චයයන් පැවැත්වීමෙන්. විනිවේනින = සිය සතන්හි නොපැවැත්වීම් වශයෙන් විශේෂයෙන් දුරුකරණ ලද. මානසික = සිය සැපත් සැහවීම. මුඛ = මෑතකාලයෙහි නොහොත් ඒ උතුමා. සම්මානායුත = සියල්ල දැනීමේ නුවණ.

(3) පිට.

කල්‍යාණයෙහි = උතුරුකුරු දිවයිනෙහි තිබෙන සිතු පැතු දෙය දෙන ගස. නෝනාන්ත = ආලවාලය. තෙත් බිම. අමරපුර වරසාර්ඛින = දෙවිපුරය හා තරඟ කරන්නාවූ. නිරූපදෙලයෙන් = (නිරූපදෙලයෙන්) = අනුන්ගේ උවදෙසක් නැතිව. මෙධාසම්පන්නින = ප්‍රඥ සමාධියෙන්. වසොමුනිතිධර = වාඩගර්ථ ධාරීවූ. උදිනොදින = (උදින x උදින) = අතිප්‍රසිද්ධ. අධ්‍යයන = ඉගෙනීම. අධ්‍යාපන = ඉගැන්වීම. සජන = යාගකිරීම. ආජන = යාගකරවීම. දාන = දන්දීම. ප්‍රතිග්‍රහණ = දන් පිළිගැනීම. අහිරන = ඇලුනාවූ. සුජාන = මිශ්‍ර නොවීමෙන් පිරිසිදුව. ජාතිවාදයෙන් = අපිරිසිදු ජාති ඇත්තෙක යන නිග්‍රහයෙන්. අක්ඛිප්‍රමාද = කිසිවි නොවූ. දෙතිස්මහාසුරූපලක්ෂණයෙන් = බුදුවරුන්ට පිහිටන මහාසුරූපලක්ෂණ තිස්දෙකෙන්. අශිශ්‍යානුමාසුරුයෙන් = අසු වක් කුඩා ලකුණෙන්.

කෙතුමාලායෙන් = සම්මානගන්ගේ හිසින් උඩට නගින රශ්මි කදම්බයෙන්. බ්‍යාමප්‍රභායෙන් = අවට බබයක් පමණ පැතිරෙන රශ්මි රාශියෙන්. [විසාරාර්ථිනි විසින් ධම්මප්‍රදිපිකා හා ලක්ඛණ සුත්‍රය බැලිය යුතුයි.] බ්‍රහ්මලාස වෛවිත්‍යය = බුදුබැව් නැමැති විවිත්‍රතාවය. වැටිසනක් = වන්චිකා විහ්‍රායක්. තෙලිකුරක්. කුඤ්ඤවත්තිකාකුමුදෙඤ්චන්දි = කුඤ්ඤ, කොදය, ඉඤ්ඤ, සදය, වත්තිකා, සදරුසය; කුමුද, කෙරවය, (සුදුනෙලුම්); ඉඤ්චන්දි, නිලුපුල්ල යන මේ ආදීවූ. මෙහි යු 'කොද' නම් රුත්‍රියෙහි වජ්‍යා ලොකයෙන් පිපෙන සිසුමැලි සුමන පුෂ්ප ජාතියකි.

මධුර=මනෝඥ. ස්වාගොවින විනයාසයෙන්=තැනට ඔබින සේ පිහිටුවීමෙන්. මනෝඥ පරිනාමයෙන්=යහපත් මේරීමෙන්. ජනනාසන මනෝරක්ෂණයෙන්=ජනයන්ගේ තෙත් සිත් සතුටුකිරීමෙහි එකම රසද්‍රව්‍යක් වැනිවූ. අනන්‍යාසාමාන්‍යාස=අන්‍යයන් හා සමාන බවක් නැත්තාවූ. ගෝභාගාභාගාදේද නාගේ=සමපත්ති, දේව යන දෙදෙනාගේ. සමක ප්‍රසංසක් සේ=සුන්මට (=නිවුන් වී) පහළවීමක් වැනි. ලොකොත්තරපු=ලොකශ්‍රේෂ්ඨවූ. පවිත්‍ර විත්‍ර වාසිත්‍ර විශේෂපාත්‍රවැ=පවිත්‍ර, පිරි සිදුවූ; චිත්‍ර, විසිවුරුවූ; වාරිත්‍ර විශේෂපාත්‍රවැ, සිරිත් වෙසෙස්තව භාජනව. සිරිත් වෙසෙසින් සුකතව. විශුද්ධිකිප්‍රභාවනා විකපු=විශුද්ධ, වෙසෙසින් පිරිසිදුවූ; බ්‍රහ්මභාව, ඥානමිතිමයෙන්; භාවිතවූ, වඩනාලද්දවූ; නොහොත් අවබෝධකරණ ලද්දවූ. විනෝදාසාද මාත්‍රසෙයින්=සිත් ඉපැදවීම පමණෙකින්.

ශ්‍රී හස්තනල කලින කොමලාමල බාලපලලවාදි විලාස සෙන්=ශ්‍රී හස්තනල, යොහාවත් අත්ලෙහි; කලින, තැබීමකලාවූ; කොමල, මොළොක්වූ; අමල, නිමිලවූ; බාලපලලවාදි විලාස යෙන්, ලපළපත් ආදී ආකාරයෙන්. මෙහි 'ආදි' ශබ්දයෙන් අනෙහි තුබූ තෙල්ලි ගෙඩිය ද දූරගමිණ ද ස්වභාවිකයි. නිෂ්කුෂ භොටැ=බොල් රහිතව සාරය රැගෙන. නිශ්කඩකටැ=නිසැකව. විශිෂ්ට ශිෂ්ට ගොවරපු=විශිෂ්ට, උතුම්වූ; ශිෂ්ට, පණසිතයන්ට; ගොවර වූ, ඉන්‍යයවීමයවූ; චතුෂ්ඡේදිකලා හා=සිද්ධිසාවකලා ශිල්පයත්. අභොදගවිද්‍යාස්ථානභ්‍යන්ගේ=අවලෝය් (=අහඹු) විද්‍යාවන්ගේ. ග්‍රහවිස්ථාන=ගැටලුනැත්. පීණිපණිපුට=පරඩලා කොළි ගොටුවක්.

සමානිතාවනිපානසෙන්=සිහිය නැමැති තාරස්සනය ගෙළීමෙන්. 'විදු=හිල් කොට. භොවිදභොටැ=දක්‍ෂ සේ. ක්‍රියා විශේෂණාච්ඡයෙහි ප්‍රචික්‍රියයි. අවිවාසීවූ=විවාරණය නොකටයුතු වූ. උභනනවූ කුලසෙන්=උසස් වංශයෙන්. විමලපු=නිමිලවූ. නවසුටතිජන=අලුත් තරුණියන්ගේ. මනෝහර=සිත්ගැන් මෙහි. එකතෙෂජාසමානවූ=අවිනිශ්‍ය බෙහෙදක් වැනිවූ. නව ශෝචන සමසන්තින්=අලුත් යොවුන් බැව් නැමැති සැපහිත්. විග්ජමාන=බබලන.

විශද ශරද්‍යාශ ගභිසෙහි=විශද, පිරිසිදුවූ; ශරද්‍යාශ ගභියෙහි, සරත් කල්හි අහස් කුසෙහි. වජ්, ඉල් දෙමස සරත් නම්. දදදිපාමානවූ=අභියසින් බබලන්නාවූ. ශාරද වජ්‍රමණ්ඩල සේ=සර සදමඩල මෙන්. ලොකොත්තස වෛක කාරණව=ලොකයාගේ උත්සවයට (=ප්‍රීතියට) අසහාය කරුණ වී. විකශිත

කමල ගඟ්සෙහි= විකශිත, පිටියාවූ; කමල ගඟ්සෙහි, පද්ම කුහරයෙහි; කාණ්ණිකාවක් සේ=පිසුම් කෙමියක් මෙන්. නිසගි නොහා විශේෂ සංසගිසෙන්= නිසගි, සාහායිකවූ; ශොභාවිශේෂ, උතුම් ශොභාවන්ගේ; සංසගියෙන්, එක්වීමෙන්. පරම මධුරවෑ= ඉතා මනෝඥව. මධුරලතාසෙහි=මදුර මල් ලියෙහි. 'මදුර'යනු දිව්‍යපුෂ්ප විශේෂයෙකි. සක්ඛාන= හටගන්නාවූ, සාමප්‍රබුධ= තෙමෙමි පිටියාවූ.

අමන=හමන්නාවූ. මකරඤ=මල්මාර්ගය. සුගතිසම්බන්ධ= සුවද පිළිබදව. බක්‍රුපු= මනෝඥභාව ඇතිවූ. කුසුමසන්ධක සන් සේ= මල් කැනක් සේ. මල් පොකුරක් සේ. සකල ලොක ලොභනාහලාදකවෑ=සකලලොක, සියලු ලෝකයාගේ; ලොභන, ඇසව; ආත්මාදකවෑ, සතුටුදයකව. අප්‍රතිමලල= ප්‍රතිරෝධීන් රහිතවූ; චෙසුලල පච්ඡොදරසෙහි= රජගහ නුවර පිහිටි එනම් පච්ඡාභ්‍යන්තරයෙහි.

ප්‍රවතීමානවූ=පවත්නාවූ. වර්ණිෂ්ණු. වැඩෙනසුලු. රොවිෂ්ණු= දිනාවන සුලු. බබලන සවභාවඇති. සමුත්පත්තිෂ්ණු= නැගෙන සුලු. මර්ථි මාලා සමාකුල වූ= රන්මි සමූහයෙන් ගැවසුනාවූ. ලොකානිවර්තී= ලොකය ජයගන්නාසුලු. චක්‍රවර්තී නරවර. නොගාවූ= චක්‍රවර්තී නරවර, උතුම් සක්විති රජුන් විසින්; භොග්‍යවූ, පරිභොග කටයුතුවූ. මහා මණිරතනසක් සේ=උතුම් මිණි රුවකක් මෙන්. ලොක බහුමාන භාජනවෑ= ලෝවැස් සන්ගේ බුහුමනට යොග්‍යසාධනව. ගනි ගජ කුම්භසෙහි= 'ගනි' කුලයෙහි ඇතුළත් කුම්භසථලයෙහි. සඵදෙස විනිවුක්ක= සියලු දෙසින් මිදුනු. නිරූපයි මධුර ලක්ෂ්මි නිවාසවෑ= නිරූපයි, කපට බැව් රහිතවූ; මධුර, මනෝඥවූ; ලක්ෂ්මි, ශ්‍රී කාන්තාව; නිවාසවෑ, වාසස්ථානව.

සඵලොක සම්භාවනා භාජනවෑ= සියලු ලොකයාගේ බුහුමනට බදුනක්ව. ප්‍රලසසමස= කලප විනාශ කාලයෙහි. දිවසකර කරොපලප්ත තුහිරභිඤ්ඤමසසක් සේ= දිවසකරකර, හිරු රැසින්. උපලප්ත, නසනලද; තුහිර බිඤ්ඤවයයක් සේ, පිතිබිඳ දෙකක් මෙන්. දුචාර=නොවැළැක්විය හැකිවූ. මාග්ගබ්බාරගොචරවෑ= මරුගේ ගව්සට විෂයව. කාඨාගෙෂ්ඨකල්පි= මලකල්පි. තානා දුට්ඨගණ සම්පූර්ණ= නොයෙක් වස්තු සමූහයෙන් පිරුණු. කොසාගාර රක්ෂණ ලක්ෂණ= භාණ්ඩාගාර රැකීමැයි කියන ලද. ව්‍යාපාර නිරත=මෙහෙයෙහි යෙදුනු.

අමාත්‍යාධරයා=ශ්‍රේෂ්ඨ ඇමතියා. හකනිහාර=ආදර බරින්.
අචනන= පහත්කරණලද. හසනඇතිව= අත් ඇතිව. නිජ
මාසන විනයක=නම ගියෙහි නැවු. ත්‍රිපාදෝ'නංසසෙන්=උතුම්
පා නැමැති මුදුන්මල් කඩත්. සඵලිකාන= සපල කළ. ප්‍රාණලාන
ඇතිව= ජීවිතලාභ ඇතිව. පරමා'දර= උතුම් ආදරය. කුල ක්‍රමා
නුගත= කුල පරම්පරාවෙන් ආ. සමන්ධා= එක්කොට බලා. සපන
රනන= රන්, රිදි, මුතු, මැණික්, වෙරළ මිණි, විදුරු මිණි, පබළු
(=කොරල්) යන රැවන් සන්වතිය. ව්‍යවසින=ව්‍යවස්ථා කරණලද.
නියම කරණලද. අභිවසින= ව්‍යවස්ථාවක් නැති. මෙතෙක් විය
දම්සයි සිමාවක් නැති. එක් පුරුෂා'සුසෙකින්= එක් පුරුෂ
සෙකුගේ ජීවිත කාලයකින්.

දහම් පිළිසමක්= ධම් සංඛ්‍යාත ප්‍රතිකම්යක්. සුවිසි අසඬ්‍ය
සක්= අසඬ්‍ය විසි හතරක්. [විසාර ධම් ප්‍රදීපිකා 284 පිටුවෙන්
බලාදන යුතු.] ත්‍රිභුමන මර්දනසෙති= තුන්ලොව මැඩීමෙහි
නොහොත් ජයගැනීමෙහි. නිරනතර නනපරමු= නිතර යෙදී
සිටින්නාවූ. අවසවනිතිව= නමා වසභයෙහි නොපවැත. පිට
හඬහඬා= පිට නම නමා. හඬ (හැඹුම්හි) දසින් පරව පෙර කිරි
යෙහි 'ආ' පසයි. පෙරකිරිය දෙරුවීමෙහි පූජීය ක්‍රම විය.

(5) පිට.

මේ කප්ප= මේ කල්පයෙහි. කල්ප විභාගය පූජාවලියෙහි '44
පිටුවෙන් හා සිංහල අනාගතවංශයෙහි කල්පවිභාග කාණ්ඩ
යෙන්ද දන යුතුයි. පස් බුදුසෙනෙකුන් වහන්සේ= කතුසද,
කෝනාගම, කාශ්‍යප, ගෞතම, මෛත්‍රී යන පස් බුදුවරයෝ.
හෙබ්බි= ශෝභමාන කරවනලද. හෙබ් (හෙබ්බි) දසින් පරව
කතු අරුත්හි 'ඉ' පස හා ද පස මැද පියසු අරුත්හි 'ව' පස ව
සිබවූ කාදන්තයෙකි. හදු කල්පස= යහපත් කප. [හදු කල්පයවූ
පරිදි සිංහල අනාගත වංශයෙන් දන යුතු. *]. හෙබ්බි= ශයනය
කොට. හෙ (හෙබ්බි) දසින් නිපත් පෙරකිරියෙකි. සමාමහ
පෙළහර= ගණක බල නම් අභිරුක මුලදී කොට වදාළ ආශ්වාසී
වත් ප්‍රාතිහායසීය. යුවල යුවල බැගින් සෘණිවිධ ඥානයෙන් සිබ
කරණලද හෙයින් 'යමක ප්‍රාතිහායසී' නම් විය. 'යමක මහාපාටි
තිර' යන්නෙන් 'යමාමහ පෙළහර' යි තිනනයි. ප්‍රතිපක්‍ෂයන්
දුරලත හෙයින් හෝ මානාදීන් යුක්ත සිත්හි පවා සන්නාමය
උපදවන හෙයින් හෝ 'පෙළහර' නම් විය. [විසාර සිංහල අනාගත
වංශයෙන් දන යුතු.]

* මෙය දැනට මුද්‍රණාලයකින් යෙදී.

නවතිසා වැඩැ= එනම් දෙව්ලොවට වැඩලා. 'නවතිසා' නම් මහ මානවකයන් හා පිරිවර ද යන නිස්දෙන උපන් දිගින් සතළිය දහස් ගවු පමණවූ දෙව්පුරයෙකි. 'වැඩැ' යනු 'වඩ' (වැඩුම්හි) දසින් නිපන් පෙර කිරියෙකි. **පණ්ඩුකමල සිලාසන සෙහි=** ශක්‍රයාගේ එනම් අසුනෙහි. මෙය ගවු දෙසිය පණසක් දිග ඇති, සතළිය ගවුවක් පුළුල් ඇති, සැට ගවුවක් බොලවූ බඳු වද මල් ගොඩක් සේ රන් වූ ගල් අසුනෙකි.

විජම්= අභිධම්මය. **අභිධම්ම=** අබ්දම්-බ්දම්-විජම් යි සිඛයි. **රැකවරණ=** ආරක්‍ෂාආවරණය. **පස් වා දහසකට=** අවුරුදු පන් දහසකට. **පිළිසිදගන්නුවර=** මවුකුස්හි පිළිසිදගන්තේ යම් නුවර කදිනම්ඵය. කිඹුල්වත්පුරයය. **උපන් උසන=** ලබිනි වනය. **සන්සි වර එබුනැන=** ලබිනියේදී පිසුම් පිටින් පියවර සතක්හිය ස්ථානය. **වැඩසිටැකල සිංහනාදස=** "අභ්‍යොගමයම් ලොකස්ස, ජෙඨොගමයම් ලොකස්ස, සෙඨොගමයම් ලොකස්ස, අයමනනිමාරානි නත්ථිදානි පුතබ්බවො" යන ශ්‍රෙෂ්ඨ ප්‍රකාශය. **නො හැර ගිස දඹසේසස=** බොධිසත්තියන් වහන්සේ සත් මැසි කල සුදෙවුන් මහරදනෝ වස්මඟුලට යන්නාහු පුතනුවන්ද ගෙන ගොස් දඹරුක් සෙවෙනෙක්හි සපිරිවරින් වඩා හිඳවා තුඹු වස්මඟුලට වන්ග. දඹරුකෙහි සෙවනැල්ල අපරභාගයෙහිදු බෝසනානන් හැර නො ගියේය. එනම්:-සෙවනැල්ල පෙරවරු තුඹු නියා යෙන් ම නිබුනේය. මෙහි කවිතවුයේ ඒ ප්‍රවහය.

ඇමෙහිසෝස= අමෙකාවය. බිසොවය. **ලදසුනනුවෝස=** රාහුල කුමරුය. **දුටු පුළුනිමිනි ස=** ජරා; ව්‍යාධි, මාන, ශ්‍රමණ යන පෙරනිමිති සතර. **නැගි අසාස=** කන්තයා. **නික්මුණු සමසස=** මහා භික්ෂුමණයට වාසලින් පිටත් වූ චේලාව. **රැ මැදුම්යම. සනිනව ම=** තමා ම. නොහොත් හිතු කෙණෙහි ම. **පිහු=** පතිනලද. පන (පිහුම්හි) දසින් පරව කම්කාරකයෙහි 'උ' පස යෙදී නිපන් අතිතකාලික කෘදන්තයෙකි. **වැඩ සිටි වැල්ල ස=** තෙරඤ්ඤ රු ගං තෙර. **හළ මලසඵස=** අත්හරිනලද පාරිභෝග වස්ත්‍රය. ඉවත්කළ ඇඳිවන. යම් වතක් ඇඳි පමණින් එය මලසඵවයැයි කිය වේ. ඒ මුත් දැලි මඩ ආදියෙන් වූ කිළටක් නිසා නො වේ. **අවපිපිකාරස=** හඳනය, තනිපටසිවුර, දෙපටසිවුර, පාත්‍රය, පටිය, කාරකාත්තය, ඉදිකටුව, පෙරහන යන මේ ශ්‍රමණ පරිච්ඡාර අට.

පිඬුසිභාවන් ගමස= රජගහ නුවරය. **මෙහෙකල=** වත් කළ. **උපසථානකළ. 'මෙහෙ' යනු** කටයුතු පරිච්ඡාර යි. **පස්වගමගණන=**

කොණ්ඩඤ්ඤය, හද්දිස, වප්ප, මහානාම, අසුඤ්ඤ යන පස්නම. පැන්සැනු= ජලසනානයකළ. නොටස= තෙරජරා ගහසි. හළ පාත්‍රය= අත්හරින ලද පාත්‍රය. පනපන= නැවත නැවත. පුනපු නාචයෙහි නිපාතයි. හෙළා= අවඥාකොට. නොහොත් පනින කොට. මතුල්මෙහෙ= සක්දෙවිදුගේ සක්විඛිම, පත්සිඵගේ චිණ්වාදනය යනාදී මඤ්ඤසෙවා. තුන්විද්වස= පුළුන්විසාසා'නු සමාතිඤනය, දිව්‍යංවක්‍ෂුරහිඤනය, ආශ්‍රව්‍යයකරඤානය යන ත්‍රිවිද්ව. අරුණොදය යෙහි= අරුණ නැතෙන සමයෙහි. අහස්හි මස් ඇස් වැනි මදරත් රැස් පෙණෙන කාලය අරුණ නම්. ඉර උදාවට දෙපැයකින් පමණ පුළුකාලයයි. වැදෑ ගෙණා හොත් ඇනාස=නාලාගිරිඇතු. උපසාධාන කළ මනානාස=පාරිලෙයක ගස්තියාය. මිඬු= මී වද. 'මඩු' ශබ්දයෙන් හිනනයි. සිදුහත්-සැදුහැ යනාදියෙහි මෙන් මෙහිදු මාතෘශබ්දයේ මහාප්‍රාණාක්‍ෂරය නිමිතින් හකාරය විය. වදුරුස= වානරයාය. වදුරු යනු 'වාදර යන ප්‍රාකෘත ශබ්දයෙන් හිනනයි.

දරණ ගබෑ වඩාහිදුළු නයා= මුවලිඤ නාගයා. දකුණත් සව්වත් වහන්සේ=සැරියුත්තෙරණුවෝ. වමන් සව්වත්වහන්සේ= මුගලන්තෙරණුවෝ. වැදෑ= ප්‍රසූත කළා වූ. වද (වැදුම්හි) දසින් පරව කතු අරුත්හි 'උ' පසවීමෙන් නිපත් කෘදන්තයෙකි. පිටිමැසු= පරිවර්ධිතවූ. නො හොත් උෞත පුරණය කළ. බාල මැනියන් වහන්සේස=මහා ප්‍රජාපති ගෞතමිය. සෙනසුන් හැමැදි වහන්සේ= ආනන්ද සථවිර. වෙහෙර කර වූ සිටා නෝස=අනේපිටු මහසිටුහුය. උපසාධාන කළ උපාසිකාවෝස= උවටැත් කළ විශාඛාවය. සල්වනයස= උපවත්තන නම් වූ මලල රජුන්ගේ සල්උයන. පිසවර එබූ නැනස= සමනොලය.

(6) පීට.

තුඩා= මුඛයෙහි. පාලි 'තුණ්ඩ' ශබ්දයෙන් හිනනයි. වකාපු වන්= බහනලද අය. කියු ජනයා 'වකා' යනත්තැහි පෙරකිරිය පසතින් පා (පැමෙහි) ධාතුව යෙදී ඔහුකෙරෙන් කතු අරුත්හි 'උෞ' පස යෙදී සැදුනු 'වකාපු' යනු 'වැකු ජනයා' යන අච්චාචි කෘදන්තයෙකි. ඔහුකෙරෙන් පරව 'අන්' යන කමි විභක්තිරූපය යෙදී වකාරාගම හා පුළියට හ්‍රස්ව ද වීමෙන් 'වකාපුවන්' යනු සිඛයි. උවණින්න ශබ්දයෙන් සවර විභක්ති ගන්තාකල ශබ්දාන්ත යෙහි 'ව' කාරාගම වීම සිංහල භාෂායෙහි රීතියකි. මෙවැනි සක් බිමෙක= මෙබඳු යක්‍ෂභූමියක. විජයාගමනයෙන් පෙර ලක් දිව යක්‍ෂාවාසයකැයි පුරාතනයන් සැලකූ හෙයින් මෙසේ කියන ලදී. ගැන්කමිහ යි= දසයමිහ යි. ගොබා= නිඛිතයට.

සතර අපාස= නරක, තියනික්, ප්‍රෙත, අසුරකාය යන සිවු අපාය. 'අය' යනු සැපයට නම්. එයින් (සැපයෙන්) අපගතවූ (=පහවූ) යන අර්ථයෙන් 'අපාය'යි කියනු ලැබේ. දෙව් බඩ ලෝ= දෙව් ලෝ බඩ ලෝ. දිව්‍යලෝක හා බ්‍රහ්මලෝකද. අරුත්සමස්තිදී අවසානයෙහි කි ශබ්දය වෙන් වෙන් වශයෙන් එකඑක ශබ්දයක් පාසා යෙදීම ශාස්ත්‍ර යුක්ති හෙයින් මෙහි 'ලෝ' යනු වෙන වෙන ම දෙව් බඩ යන ශබ්ද දෙකම සමග යෙදේ. "වන්දුන් පරං යවත්‍රු යනෙතත් ප්‍රත්‍යක්ෂමභිසම්බන්ධතො" යනු මාතෘකාමා රීතියි.

සකල සමාධිත්= සියලු අභිවෘත්ති වලින්. නොහොත් හැම සමපතිත්. ප්‍රසාදකරවූ= සතුට ඇතිකරණ. ප්‍රාසාදයෙහි= පහයෙහි. සතරැස් කොට ගොඩනැගූ ගෙය 'ප්‍රාසාද' නම්. පළක් බැඳි උරුබඩා'සනයෙන් යුක්තව. අරමිතිය ගොතා ගෙන. "පළක්" යනු 'පලලක' ශබ්දයෙන් ආයේය. පිළිසිඳෑ= ප්‍රතිසන්ධි ගෙනැ. මවුකුසට පැමිණ. පෙරළුම් නම්= විෂයභීස වීම වනාහි. දුක= දුකකි. මෙහි 'මේ' යනාදි ක්‍රියාවක් හෝ "ය" යනාදි වාක්‍ය පරිසමාප්තික නිපාතයක් හෝ අඛණ්ඩායමකි. ඡන්දසහම= උපන් තැනැත්තාට. ජරාව ද= දිරිමත්. මහළුමත්. ජිණිසහම= දිරු තැනැත්තාට. මහල්ලාට. අමුකනවෑ= නො මිදී. අජරවූ අමරවූ= ජරාවක් නැති, මරණයක් නැති. කෙසෙමු= නිබ්භියවූ. ශාන්තිපුර සම= නිවැණිට. කෙලෙසුන් කෙරෙන් සංහුන් හෙයින් නිවන්පුරයට ශාන්තිපුරයැයි ද නමෙක් වේ.

සැනහෙනු= සංසිදීම. සනහ (සැනහුමිති) දසින් පරව හවිති නු පස හා පිළිපෙරැළි යි. මොහසෙන්= මුගධභාවයෙන්. මෝඩ බැවින්. අසුචියෙන් අසුචි වදනේස=අපවිත්‍ර දෙයින් අපවිත්‍ර දෙයම වගුරන්නේය. ඇස්, කන්, නාසාදී අවයවයෝද 'අසුචි' ය. ඔවුන් විසින් වමාරන කබ, කන්මල, සොටු ආදිය ද අසුචිය. මෙසේ මනුෂ්‍ය ශරීරය අසුචියෙන් අසුචි වදයි. නවදෙරක්= වාර (=මාගී) නවයක්. සිරුරෙන් අසුචි නික්මෙන මාගී නවය යි. එනම්:- ඇස්සිදුරු දෙකය, කන්සිදුරු දෙකය, නැහැසිදුරු දෙකය යන සය හා මුඛය, ගුදය, මුත්‍රමාගීය යන තුණ ද යන මේ යි.

නිබ්බිගෙසස= ප්‍රසුතිකාගාරය. වදනගෙයයි. මධොරගෙසස= වැසිකිළියයි. සැවසම=ජවයට. මල මිතියට. නොයකස්= අසකන වට. අපවිත්‍ර දේ. වැඩි වැඩිසේ= අධික අධිකව. බරු'සුලා= බර උසුලා. විසනක්හට= ව්‍යකතයෙකුට නුවණැත්තෙකුට. ශරීර සන්තාපකරවූ= ඇඟ තවන්නාවූ. ක්‍රණක්= උෂ්ණයක්. ප්‍රතිපක්ෂවූ=

(7) පිට.

විරුඩ වූ සුගති ගිහල ජල හටිනවු=සුවද සිහිල් දියෙන් පිරුණු. අසේන බව මුත්=වරද විනා. විවිධා'සුබහසාවු=නොයෙක් අවිගත් අත් ඇති. ක්ෂෙම මාගිසක්=උවදුරු නැති පාරක්. මහාව්‍යාධින්=බලවත් ලෙඩකින්. ව්‍යාධිශාන්තිසම=ලෙඩ සංසිදුම්ම. අසොඛ ශා'සුචේදසෙහි=අඛණ අවකින් යුත් වෙදකමෙහි. ශල්‍ය, ශාලාක, කායවිකිත්සා, භූතවිද්‍යා, කෞමාර භාත, අගදනනු, රසායන තනනු, වාජ්කරණ තනනු, යනු ආයුචේදයෙහි අඛණ අව සි. (විසාර සුශ්‍රැතයෙන් දනසුතුයි.)

බ්‍යාමොහ බව මුත්=(වි-ආ-මොහ=බ්‍යාමොහ) අභිශයින් මුළු බව විනා. සංසාර ව්‍යාසනසෙහි=සසර පිඩාවෙහි. ඵ්‍යාහන ප්‍රති පක්ෂවු=සත්‍යයෙන්(=නිතරම)විරුඩවූ. අමාමහානිච්ඡාණක්=සියලු තෘෂණාව නැසීම 'නිච්ඡාණ' නම්. 'මහා' ශබ්දය පුජ්‍යාචාර්යෙහි යෙදිනි. සැප දයකවූ අමාවක් බදුයැයි උපමා වශයෙන් අමාත ශබ්දාදි ප්‍රයෝගයි. ශ්‍රීකාමවු=පිරිසිදු බැව් කැමැති. දුදුරු වූ නැවක්=ඉතා දිරු යාත්‍රාවක්. නවවජ්ජවු=වාරවශයෙන් නව සිදුරක් ඇත්තාවූ නොහොත් අලුත සිදුරු වූ. ක්ෂෙම නොකාව=නිභීය භූමියට පමුණුවන නැව. නොහොත් සාන්තිකර නැව. සොරුන් විසින්=මෙහි විසින් යනු කරණාච්ඤාතන නිපාතයි. 'දෙහෝ' යනු සංශයාච්ඤාතන නිපාතයි. 'කෙරෙන්' යනු සීමාච්ඤාතන නිපාතයි.

මහසොරහට වැළැහි=මහසොරුන්ගෙන් වැළකී. මහසොර හට යනු අවදි අරුත්හි සබද විභතයි. 'වැළකී' යනු වළඟ (වැළ හුම්හි) දසින් පරව ඊ පසව සිඬ පසරුත් සදකි. කාවණ්‍යවකුදු=කම්පණයකුත්. විසිමස්සක් වටනා රන්මිලයක්. මසු සොළසක් වටනේයැයි ද යෙහි. 'කහවණ්‍යවක්' යන තන්හි හසාර ලොප යෙන් පුළුයට දිසීයි. අනාම ගමනින්=පිහිටක් නැති ගමනින්.

(8) පිට.

මහා අඤාන විජ්‍යාමහනස ස=මහත්වූ අඤාන භාවයාගේ පැලී ගිමයි. සනසනසු ගුණසෙන් ධ්‍යා=සියදහස්ගණනින් වැඩිකොට. අභිකුරසක්=පැලයක්. අසාධාරණ ඤාන මනිමාසෙන්=අසමානවූ නුවණෙහි මහත් බැවින්. සංසාරසාගේ=නොසිද පවත්නා සකකිපරමපරාව සංසාර නම්; ඔහුගේ. අසාරාථස=හරයක් නැතැයි දත් සත්‍යාථය. උනසාහ සමපනතිසක්=විශිෂ්ටපවත්. පරා ක්‍රම සමපනතිසක්=විරෝධ අකුසල් මැඩ පැවැත්වීමේ බලයක්.

අභිමතවූ=ඉහටවූ. ස්වාභාවික පරාධ සිතීම=නමාගේ හා අන්‍යයාගේ අභිමතය සැදීම. ගුණය= අරමුණෙහි ඇලීම. මෙකෙසේ= අනිකුත්වූ ආරම්භයෙහි කොට වශයෙන් ගැලීම. මොහොත= අරමුණෙහි තවු නො දැන මුලාවීම.

අපල නිව්වාපණිය= දියෙන් නො නිවිය හැකිවූ. අමනත්‍ර ශමනිය= මනත්‍රයෙන් ශමනය නොකොට හැකිවූ. අනොමධ සාධනය= ඔහුගේ සුව නො කොට හැකිවූ. අපල, අමනත්‍ර, අනොමධ යන තුන් තත්ත්ව ප්‍රතිභේදයට 'න' නිපාතය වනාහි සමීපස්ථ ජල, මනත්‍ර, ඔහුගේ ශබ්දයන් හා සබ්බකුසාල උත්තර පදය හා අසුකතාපි වශයෙන් සමස්තව අකාරයට පැමිණ සිටී. මහාවග්ගික සංකීර්ණ=මහාගිති තුණකින්. ආදිපනඩි=හාත්පසින් ඇවිල ගෙන. බුඩ්ධි= කල්පනාවෙන්. හැගීමෙන්. සොරවිසම= නපුරු විෂ ඇති. මිත්‍ර සෙත්= අධික උණසමයෙහි දියමෙන් සැලි සැලි පවතින හිරු රැසින්. ශිතල සලිලපානස- සිහිල් දිය බීම.

සුඛගුණය= සැප නැති. අනුභවකර්මය සිංහිලාසි. අමුග්‍රාසි දුර්වලය= සැපයෙන් මිශ්‍රනොවූ දුකම. අසමරාසි=තහවුරු නො වූ. පෙළි= පිහිතව. ආතුරව= ඔබලත්වැ. අනවරතසෙන්= නිතර. සාරාස නිරූපණය කරණ= ස්වාභාවික ගතිය ප්‍රකාශ කරණ. විතරකවේද කරණයෙන්= සිතට පිඩා උපදවන කරුණක්. විපට්ඨාමදුර්වලය= කලින්කල විපයකාසවිමේ (=අන්අතකට පෙර ලීමේ) දුක. උපෙක්ඛාවේදනාව= මධ්‍යස්ථ (=හුදු සැප හෝ හුදු දුක් නැති) වේදනාව. සංකාරදුර්වලය= රැස්කිරීමේ දුක. නන්ධ විවාර ලොලසහය= ඇතිසැටි විමසීමෙහි ලොල්වූ තැනැත්තාට. වසන සාධකාසෙන්=සදුනැ යි යන සැකක්. අවිද්‍යා වින=මොහ යෙන් වඩනාලද. නොහොත් මුලාවෙන් යුත්.

(9) පිට.

මහාපාසසෙක= මහත්වූ පුඩුවෙක. මහඋගුලක. මොහවලුරු වූ=මුලාවෙන් මිහිරියැයි සිතන ලද්ද වූ. නවසොවන ශ්‍රී නොමෝ= අලුත් යොවුන් සමපත. කෙසෙකෙසි සුඛසෙකි= ඔවුනොවුන් කෙහෙවලින් අල්වාගෙන කරණ සටනෙහිදී. නොලත්විරුවා= අලබ්ධිපූර්ව. මෙහි 'විරු' යනු විසදුනාපියෙහි වැටෙන 'රු' යන නිපාතය නොවේ. 'පුච්ඡ' ශබ්දයෙන් 'විරු'යි බිඳී වකාරාදෙශවීමෙන් සිඛ නාම ශබ්දයෙකි. ප්‍රසන්න යන= සියගණන් උත්සාහ යන්ගෙන්. ගුප්තවූ= වැසුනාවූ. කබල නොවැ= ආලොපයක් (=පිඩක්) නොවී. මනැහැන්= (මත් ඇහැන්) මදයෙන් මත්වූ ඇහැන්ගේ.

කුඹු පලා=කුඹුසඵල විදාරණය කොට ඇතුළත් සිරසෙහි ඉදිරියට නෙර පිහිටි ගෝලාකාර කොටස කුඹුසඵල නම්. මුතු පිණ=කුඹුසඵලයෙහි වූ මුතු සුරු පසෙක තබා. සනමෙදස්=දැඩි මස් තෙල්. නොහොත් මොල. කෙශරසිංහගජසෝ=ශ්‍රේෂ්ඨ සිංහයෝ. කාලානතරසෙක්කි=(කාල x අනතරයෙක්කි) අන්‍ය කාලයෙක. මෙහි 'අනතර' යනු අන්‍යාපිච්ඡය. ග්‍රාමානතර පටි ඛාසෙකි=(ග්‍රාම + අනතර) ගම මැද දිග අගලෙහි. මෙ නැත්ති 'අනතර' යනු 'අතර'යන අරුත් වේ. අශ්වවිද්‍යා පානසෙකි=මල සේදූ දිග පිමෙහි හෙවත් දිගවූමල පිමෙහි.

සඵලොක පටිභූතවු=සියලුලොකයා විසින් නිසුකරණ ලද. ගතීසපද=නිසුටට කරුණු වූ. එකා'ලොක කල=එකසේ ම ආලොක කල. දෙලොස්සොදන්=සැතපුම් 48ක් පමණ. යොදන නම් සැතපුම් 4 ක ප්‍රමාණයයි. ගුණ්‍යා ඵලමානවු=මලිඳ ඇට පමණ. ශරීර ප්‍රදේශසෙකි=ශරීරයේ කොටසෙක්කි. පටිත්තප්‍රභා සංයෝගසෙත්ත=සවලපවු දිප්ති එක්වීමෙන්. පටිභාසා=අවඥ කටයුතු වූ. වාඤ්ජකබාඤ්ජ'නඤ්ජකෙහිදනවු=වාඤ්ජකබාඤ්ජ දිව්‍යසමුහයාගේ; ආනඤ්ජකෙහි, සන්තුෂ්ටි සමුහයට; නිදනවු උත්පත්තිස්ථානයක් වූ. නඤ්ජුසකරණිසෙකි='නඤ්ජ' නම් පොකුණෙහි.

වණ්ඩාලකුල=සැබොල් කුලෙහි වූ (සත්‍රියගේ). ශරීර මලහරි තවු=සිරුරෙහි වූ කිළිටින් පිරුණා වූ. පුතිගතිසෙකි=සත්‍රියගේ අපවිත්‍රවූ නිතලෙ ප්‍රදේශයෙහි. ගි=පතිතව. ඉපිද. ඵෙඤ්ජනිකා ගිසොග=ඊශ්වරභාවයෙන් යුක්තවූ-කෙළියෙහි යෙදීමෙන්. විශද ශරද්‍යාශසෙකි=පිරිසිදු සරත් කල්හි වූ අගසෙහි. විපුතිණිණ=අතිශයින් විපුරුණු. නාගිගණ පටිචාරසෙත්ත=තරුසමුහයා පිරි වැරීමෙන්. වජ්‍රමණ්ඩලගතවෑ=සදමඬුල්ලට-වජ්‍ර හවනයට පැමිණ. විවිධ=නානාප්‍රකාරවූ. විදක=නිපුණවූ. මුක=මනොඥවූ. විබුධ චක්‍රගාචාරිකත=නුවණැති කාන්තාවන්ගේ අතිශය වැළඳ ගැනීමේ සබ්‍යාතවූ. මනෝ මහොනසවපානවෑ=මහත් විතත ප්‍රීතියට කාරණව. වොමසාත්‍රා කල=ආකාශයෙන් ගමන් කරණ ලද. අනසව්‍යසන=දුඛදායී විනාශයට. ලදස්=උදයපථිතයාගේ. නිගේධාන ශිවර=මුදුනෙහි හටගත් මුවහවෙත්. විමුක්ති සම සමස්=මිදීම හා සමගම. සමුද්ගිණිණ=තැගුනු. සානිශ්‍රෙණි=රශ්මි රාශියෙන්-පබ්බතියෙන්. වි ශකලිත=විශෙෂයෙන් දුරුකරණ ලද. විශෙෂයෙන් කැබැලි කරණ ලද.

නමකොම= අකිකාර සමුහයාගේ. සාහස ඇති= බලාත්
කාරකම් ඇති. චක්‍රවාලාපනරාලාදි= සක්වල අතර සීමාකොට.
ආපුරිත= හාත්පසින් පුරවනලද. සහසුරගම් ඇති= දහසක් රැස්
ඇති. සුසංවිමානො'දරවනිති= සුසංවිමානගෙහි ගිනිනා වූ.

(10) පිට

සුනි මාංසසෙති= කුණු මසෙති. කාමම= පණුවෙක්ව.
ගොකුර= ගව කුරගෙහි. වට= පනිනවු. වට (වැටීමෙහි) දසින්
සැදිති. දිශත්තත් නිසා=සලපු දිශක් ආශ්‍රය කොට. මෙහි 'දිශ'
සදිත් අල්පාරියෙහි 'ඉති' ප්‍රත්‍යයයි. පැනිත්ත, කැඳිත්ත ආදිය
මෙහි. සුදු ප්‍රාණිජානිත්ත= කුඩා සත්ත්ව වර්ගයාටත්. දෙතට
සියයක් පමණ ගත හැකි කුඩා සත්තු'සුදුප්‍රාණි'නම්. ප්‍රබලපණ
වන ප්‍රහාරයෙන්= අතිශයින් බලවත් පියාපත් ගැසීමෙන් හට
ගත් වාතයෙන්. සාගර ජලසංකෘතිය= මුහුදු දිය රාශිය. දෙ බේ
කොට= දෙපලු කර.

නා ගොපුර=නාගයන් අගරකොට. මෙය වත්මන් වහරෙහි
'ගොදුරු'යි වේ. ඇපර යනු ඇදුරු වූවාක් මෙහි. නනුතර=
ඉතා සලපු. සුනිගානුසෙති = අපිරි සිදු ගිරියෙහි.
නොහොත් කුණුවූ අපිරි සිදු තන්හි. ගැබ් හුල්=එනම් පණු
වර්ගය. ගණුපාදයෝ. ගැබ්විල්ල- ගැබ්වුල් ගැබ්විල් යනු ද
පායයි. අමෙධා ගොවර ග්‍රහණයෙන්- අසුචි ගොදුරු
කොට ගැනීමෙන්. වජ්‍යාද්‍ය= හැසිරීම ප්‍රයෝජන කොට
ඇත්තේ. ජනා'නපත්‍ර= (එක+ආතපත්‍ර) එක සේසතට යටත්වූ.
ශිඛාවට= මුදුනට. වැඩු= වඩනලද. රජනිකර කර නිකර
සංයෝග= වතු රැස්ම සමුහයන්ගේ එක්වීමෙන්. විගුණිත=
දෙගුණ වූ. දෙකෙන් වැඩි වූ. යෙවනකානනි යුක්ත=ගුහවූ (=සුදු වූ)
පැහැයෙන් යුත්. විශාල වතු ශාලායෙහි=මහත්වූ සඳලවල. සද
රැස් වැටෙනු පිණිස සෙවෙති රහිතව කරනලද ශාලා 'වතුශාලා'
නම්.

ආසතිණි- අතුරුණලද. මහාභාග්‍ය ඇත්තෝ= මහත්වූ පුණ්‍ය
මහිමයෙන් යුත් අය. අනලපකලපකාලසමගුන= බොහෝ කලප
කාලයන්හි පහලවූ. මහොත්ත= (මහා-උත්ත) මහත්වූ උත්ත-දහ.
විසමසමු= ආශ්‍රයෙහි වූ හෝ මවිතවූ. පැළගි=පිළිසි. පලහ (පැළ
ගිමෙහි) දසින් නිපත් පෙර කිරියෙහි. උත්තම ශාඛාගර පිණිස=
ප්‍රති ක්‍රියා සදහා. නොහොත් කාම වෙහෙවට. ලෙහි ලු-පපුවෙහි
පැළැඳි. මතුරුකුසුමහාරය= මදුරා මල් බර. කොමලමු=
මොලොක්වූ. සිසුමැලිවූ.

(11) පිට.

වෙරගි = ගරිරයෙහි. පොරෝ = යකඩින් කළ එනම් ආවුඩ.
 කිලිල්කඩක් සේ = රුක් ගොබයක් මෙන්. ගනපොත්තප්පමාණ =
 යොදුන් සියයක් පමණ. අඛාර පච්ඡාස = අගුරුමය වූ ගල්ගිර.
 අනෙකලක්ක ගොටි චූෂි සඛ්ඛාසානෝ = නොයෙක් කෙළසියදහස්
 අවුරුදු ගණනින්. උකොනාපල = (රකන-උතපල) රත්තෙළුම්.
 ගහිසේ = ඇතුළු මෙන්. ගොමලවූ = සිතිදවු. පිදුනාලද =
 ඉසිනු ලැබූ. බැර කි ගෙණ = ගරිරය අල්වා ගෙන. කමාපියෙහි
 ආධාරයි. වෙරගි යනුද මේ මැයි. නාඛනල්කද සා = තරුණ
 තල්කදක් පමණ. පිරෙමින් = දිය වී යමින්. බැහැහඩින් = දූබිත
 ස්වරයෙන්. අපාටසට්ඨාස = අසිරය.

සාදිනඩ්ස = දෙස් සහිතය. අසාරස = හරක් නැත්තේය.
 ව්‍යාකුලස = විශේෂයෙන් අවුල්ය. ගෞරවපානුචු = බුහුමනට
 බදුන්වූ. නිල්ලජ්ජාචු = ලජ්ජා නැති. ශාඛාරවෙණ්ඩාට්ට = කාමාභි
 ප්‍රායයෙන් හටගත් ක්‍රියාවට. පසින් පැවෑ = කකුලෙන් පෙන්වන
 ලද දෙය. හුන්පන = හිඳගත් කොළ ඇතිරිය. ලාහස = ලැබීමය.
 සසස = කිහිපය. නිසැස = ගහිවය. සුවස = සැපය. හුවිනොද
 දමා = නුලින් කළ. කොළිපෙදක් = ක්‍රිඩා කැණකයක්, සෙල්ලම් පත්
 දුවක්.

(12) පිට.

පුණ්නඩු = පිණවන්තාවූ. සොපස සිඩකොට = නමාගේ අභි
 වාසිය සාදාගෙන. ආවකවානක සමුහසා = සිහන්නන් නැමැති
 කැඳැති පක්ෂරය. සංකිස ධනධාන නිපානසෙන් = නමාගේ
 වස්තු නැමැති වැස්ස ගෙළු මෙන්. සකලාද්විජනනිසමාන =
 සියලු යාවකයන් විසින් ගෙන යනු ලබන. ධනසංකප්පසාගේ =
 වස්තුරුගියෙහි අති බහුතාවය = ඉතා බොහෝ බව. අක්කසබලා =
 නො ගෙවෙන බැව් දැක. ධනක්කසසෙහි = වස්තු භාතිය අවසාන
 යෙහිදී. ආයුසකලපස = ජීවන කාලය. නිරතීලසඤ්ඤාස =
 නිරතීල නම්වූ යාගයෙහි කොමය. සියලු දෙර'ගුළු හැර මුළු
 වස්තුව යාවකයන්ට දන්දීම 'නිරතීලයඤ්ඤා' නම්.

නානාප්පාර දුමිණගණ සම්පුණ්ණ = නානාවිධ වස්තු රුඤ්
 යෙන් පිරුණාවූ. භාණ්ඩාගාර මාර විවෘතකරවා = බඩු ගබඩා
 වෙහි දොර හරවා. පුබල ද්‍රව්‍යානල සරහස සම්පානසෙන් =
 මහත්වූ ලැබිගිති නැමැති වණ්ඤාභාවය ගෙළුමෙන්. සංදහ්‍යමාන =
 දැවෙනු ලබන. වාක්කවලලිගුලමාදි = ගස්වැල් පදුරු ආදියෙන්.
 සංකිණ්ඩු = කලවම්වූ. ගහණවූ. වනගහණසෙකින් = වනලැහැබ

කින්. දහානිරෙකස= අනියයවත් දැවිල්ල. ක්ෂමාකොට= ඉවසා ගෙන, මනනමානබහසකු= මදමත්, ඇතකු. විවිධ ගරිමල සම්ප්‍රණි= මල මුළු බහ ඇසිරැරැ කිපවින් පිරැණාවූ. අසුචි ගනි සෙකා= අසුචි වලක. සුචිකාමි= පිරිසිදුබැව් කැමැති. චණ්ඩවූ= නපුරුවූ. ශාද්දලාදිත්= ව්‍යාඝ්‍ර ආදිය. ප්‍රාණ රක්ෂණාදිවූ= (ප්‍රාණරක්ෂණ-අර්ථවූ) පණ රැකගනු කැමැති. චනා'ගිවුබව= චනයට ඉදිරි වී. වුනස= පැවැත්ම. නන්පරකම්= නියුක්තවීම.

(13) පිට.

මහ ගිනිත්මනට= ශ්‍රේෂ්ඨ නික්ම යාමට. ප්‍රවුජ්ජාව පිණිස නික්මයාම 'මහා 'තිනිෂ්ක්‍රමණ' නම්. අස්මසක්= අසාසයක්. සැනසිල්ලක්. පිහිටක්. උද්දිපනවූ සෞඛ්‍යසෙහිද= බබලන සුදුසු යොවුන් බැවිනි ද. මදසක්= මත් වීමක්. සෞඤ්ඤාසෙහිද= ගරි රුකියන්නේ මනහර බැවිනිත්. අවිනාශස්= නො සිතිය හැකි පරිද්දෙන්. සිතිමට දුෂකර සේ. ප්‍රගුප්සාවක්= පිළිකුලක්. පක්ෂ පානකමක්= ලෙන් ගැහිකමක්. උදුදන් පරිදි= පහලවූ ආකාරය. උදුර්ධ්‍යාශසකින්= උසස් අදහසකින්. විශවකම් දිව්‍යපුත්‍රයා= සියලු ක්‍රියාවන්හි දක්ෂ හෙයින් එනම් වූ දිව්‍යපුත්‍රයා.

සකලසමාධිසාරස=ආසාවූ සියලු සාරවත්ධනය. ගිමාලසාගි මුඛව=තිමාලය පථිතය දෙසට හැරී. පණ්ණාගාලාදිස=පන්සැල් ආදිය. සමුදින= අවසර දුන්නේය. බර විෂමනාස= කුරවූද විෂමවූද බිම් ඇති බවය. ගහණසෙන් මුඛා බවස= වනලැහැබින් වැසී තිබෙන බවය. හැකබවස= ගහකා සහිත බවය. සිංහ ව්‍යාඝ්‍රාදි වණක සිවුපාවුන් නිසා ඇතිවන සැකය මෙහි කියනලදි. පඤ්චදේශ චර්ජින= දෙස් පසින් දුරුවූ.

ගිසනසෙන්= එකානන්‍යයෙන්. ගිබඩවූ= විශේෂයෙන් බඳනා ලද. අභිලාෂ= ආශා ඇති. මහ ඇතිබව= රත්රන් ආදියෙන් කරණලද හෙයින් වටිනාකමේ මහත් බව. මහාඝීතාවය. පරපිළි බඳ බව=අනුන්ට අයිතිබව. අනුභව කල කල්කි=පාවිච්චි කළවිට. දිග්වනබව= ජරා ප්‍රාප්තාවය. දිරිමට පැමිණෙන බව.

(14) පිට.

කිවිමි= හැගීම. ගෙත්තම්= ගෙනුම් කමානනය. 'ගෙත්-කම්' යනු පුළු රූප සක්චිතියෙන් 'ගෙත්තම්'යි සිබයි. සාධාරණ බව= සියල්ලට පොදු බව. විභූෂණවූ= අලංකාරව. සැරහී. අපිස්= අලොවුන්. මදදෙසින් සතුටුවීම. මහෙවස්= බොහෝකොට ලැබී

මෙහි ආශා උපදවීම. හන්සඵම= අව්‍යාදිත සාටකය. ඇදිවත. සරුළු බවස= සාරුප්‍යභාවය. යොග්‍යභාවය. වැහැරි= , නුල්. වැහැරි සිමුර= නියදිත්කල විවරය.

ස්විකාර කොට= පිළිගෙන. ප්‍රත්‍යක්ෂවේලාසෙති= අඵයම් වේලේ. අනුරක්කවු= ඇලුනාවු. ක්‍රමාගතවු= (ක්‍රම-ආගතවු) කුලපරම්පරයෙන් පැමිණියාවු. පරිවාර සමෘද්ධිත්= පිරිවර සමපතනයෙන්. ගෞලදුගි= පඵතයෙන් නො යාහැකි තැන්.

සුක්කවු=සියුම් වු. අභ්‍රාහරණසැසි= ශ්‍රේෂ්ඨ ආහරණය කියා. අනුරූපකොට=සුදුසු කර ලා. ගෙසි=ගෙහි. 'ති' යන අදරවිභත් ඵකබසෙහි 'හ' කාරයට 'ය' කාරදෙශවීම බෙහෙවින් දක්නා ලැබේ. දණ්ඩකම්මානසෙන්=ලි වැඩවලින්. සරම මනොහරවු= ඉතා සිත් කලුවු. නොදුරු දුරු තන්ති=ඉතා කිට්ටු ද ඉතා ඇත් ද නොව.

ලතාමණ්ඩපසෙන්= ලියමඩුයෙහි. හැලි දහසින්= දහස් ගණන් දිග ඇලිවලින්. විශෙෂ නාදසෙන් මධුරවු= උතුම් ාදින් මිහිරිවු. කොකිලාවන්ගේ= කෙවිල්ලන්ගේ. ඵතම්වු පක්ෂි ධෙනුන්ගේ කොටුල් කෙවිල්ලේ මිහිරිනද ඇත්තෝය. කුල ගෘහ= වසන ගෙය. මසුරසන්ගේ= මොණරුන්ගේ. මෘග සන්ගේ= මුවන්ගේ. චක්‍රවාහ= සක්වාලිහිණි. චකොර= ඇටි කුකුළු. කොකුච= කොස්වා ලිහිණි.

(15) පිට.

ජිවඤ්ජිවක= 'ජිවං ජිවං' යනුවෙන් ශබ්දනභන, දක්ෂිණා පඵයෙහිවු, මොණරුන් පමණ පක්ෂි වර්ගයකි. මොවුන් උතුරුකුරු දිවයිනේ ද සිටින බැව් දහම් පොත්හි පෙනේ. කපොත=කොබෙ සියෝ. පාරාපත= පරෙවියෝ. කිර= හිරවි. ශාපිකා= සලි ලිහිණි. සුලවර= ගොඩ හැසිරෙන. ජලවර= දියෙහි හැසිරෙන. සත්තවියෝ. සුමනුම් ගන්තා= සමනතාගතවන. රැස්වෙන.

වමපක= සපු. අශොක= හෝපලු. ආමු= අඹ. ගණිනි= මුර මාංසි. ශිතගණි= රත් සලුන්. කණිණිකාර= කිණිහිරි. සහකාර= මී අඹ. සාල= සල්. නාල= තල්. නමාල= කොල්ලන්. චකුල= මුනමල්. ක්‍රමුක= පුවක්. කුරව(ක)= රත්කරවි. නාලිකොර= පොල්. සනාතිර= තැඹිලි. පනස= කොස්. අසනි= පියාගස්. සර්ප= දුම්මල. අර්ජුන= කුඹුක්. විවිධ හරුවර= නානා ප්‍රකාර වෘක්ෂ යන්ගෙන්.

පදමගබ්බසෙන්= පියුම් ගැබ්බන්. උපාතනවිෂයෙහි අවබ්බි.
මධුර මධුපානමනනමු= මිහිරි මු මි (මල් රසය) බීමෙන් මත් වූ.
පරම රමණීය= අතිශයින් මනෝඥ වූ. නොරෙහි= තීරයෙහි. ඉටු
රෙහි. ලිය මඩුලුසෙන්= මණ්ඩපාකාරයෙන් සැදි වැල්වලින්.
දිසකොල= ගංඉටුර. වැලිනලාසෙන්= සුමනලා වැලි බිමින්.
ගුණිඤ්චසෙහි= රු දවල්. නසනොන්සමාවගමු=(නයන x උත්සව
ආවහමු) ඇසට ප්‍රීතිය ගෙන දෙන්නාවූ. ගෘහදිගිහිකාසෙහි=
ගෙදික් විල්හි. ගෙය අසල වූ දිය විලෙහි. මිහිපිකෙළි නළසෙන්=
මනෝඥ වූ ක්‍රීඩා කාටකයෙන්.

සහළු සෙතෙලිසන්ගේ= තරුණ තරුණියන්ගේ. 'සහළු'
සද මෙහි තරුණාච්චාචිය. අනවරත සඤ්චරණසෙන්= නිතර
හැසිරීමෙන්. හෘදසංඛ්‍යමු= සිතට අනුකූලවන්නාවූ. සමාන
කුලශීල සෝවනාභිරාමමු= සමාන වූ කුලය, සමාන වූ සද්චාරය,
සමාන වූ තරුණ භාවය යන මෙයින් මනෝඥ වූ. පිරුණු නහ
භාර සෙනහසෙහි= පුත්තනබරෙහි ප්‍රේමයෙන්. පිරුණු මු
වලහ සේ=සම්පූර්ණ වූ ශරීර මඩ්‍ය ප්‍රදේශය මෙන්. අඩගුණසෙහි=
ගුණ රහිත භාවයෙහි. තුනුමු= තුනි වූ. පුරුදුකම්මි= මෙවුනා
වරණ සංඛ්‍යාත පරිචිත කම්මෙහි. අබරසේ= තොල්මෙන්. අනු
ගුණසෙහි= කම්පු ව ඇල්මෙහි. රත්නමු= යෙදුනාවූ.

හඬන= නදදෙන. නුරුටලාහි=මිණි වලල්ලෙහි. දුන්=බදින
ලද. මණිමෙඛලා= මිණිමුවා මෙවුල්දම. "මෙහනසු බසු මාලා=
මෙඛලා" යනු "මෙඛලා" යන්නෙහි විග්‍රහයි. මෙහනසු, මෙහ
නෙජියා පිළිබඳව; බසු, ඡද්‍රයාගේ; මාලා, පල්ලනානොමෝ;
මෙඛලා, මෙඛලා නම්. මෙහනසු, බසු, මාලා යන පදනුයෙහි
මෙ, බ, ලා යන අක්ෂරත්‍රය ගෙන නොරුහිත විධියෙන් මෙය
සිද්ධය. මෙය සත්‍රින් විසින් පළඳිනු ලබන ආභරණයෙකි. සින්
බඳුමු= සින් බදින්නාවූ. ශරීරසෙන්ම= සිරුරෙන් පමණක්. 'ම'
යනු අවධාරණාච්චයෙහි නිපාතයි.

හිමි පමණක්= ගෙලීම විතරක්. පැහන්= බදනලද. ආසාද=
ආශාවන්. ආලයන්. බොලඳකමබ ම බැටෙන= ලපටි බවට ම
බහින්නාවූ. මිදගබ කමටම=මනෝඥ භාවයටම. දුකිහමක්= තද
බවක්. ලැගෙන උපාසක්= නැවත බැඳීමට ප්‍රයෝගයක්.
අගහස්දි= අග්‍රයස දි. මහාසමනාරසෙන්= ද්‍රව්‍ය රුචියකින්.
පරිහරණස= ශුචි පරිභෝගකිරීම. උසාපනිස භාවස= නැතිවිය
යුතුබව. සියුමැලි= සුමුමාල. මොළොක්.

(16) පිට.

මමතාවය= මාගේ යන්න ආලය. සංකීර්ණ නාමය= ද්විත්වයෙන් යුක්ත වූ බව. මද්‍යස්තමය= සමාන වූ දත්තයකින්. සුලභ බව= පහසුවෙන් ලබාගත හැකි බව. ගිලිහී= ගැලපී. අනිත්‍යසංකෘත= සියල්ල අසඹිය යන හැඟීම. සංකීර්ණ මාත්‍රයන්= සෙනසුනෙහි මසුරු බැවින්. මුඛානන්ත බව= කිසිවකින් ප්‍රතිරෝධනයක් නැති බවය. එලිමහන් බව. අනුභවයට සුඛබවය= පරිභෝග (පාවිච්චි) කිරීමට සෑප ඇති බවය. නාමිකය= ආශාවක්. එළඹූ= පැමිණ. 'එළඹ' (එළඹුණි) දසින් නිපන් පෙරකිරියයි. 'ඇ' ප්‍රත්‍යයයි. මා= මට. ආහාරයක් අරුම හෙයින්= භෝජනයක් ලැබීම පුදුම නිසා.

මහණයෙක් පැ= ශ්‍රමණ වෙශය දක්වා. ගොඩන් දැන්= නොවූවන්. ආහාර පෝෂණ ද්‍රව්‍ය= ආහාර සෙවීමේ ද්‍රව්‍ය. එලා එල= ලොකුගෙහි හා කුඩාගෙහි. 'එල' යන්නෙන් ගෙඩිද 'අඑල' යන්නෙන් කුඩා ගෙඩිද ගැණේ. ගඩාගෙහි-මලාමැලී ආදී නැත්තේ මෙහි. සංක්‍රාන්ත= ඉතිරි, දිබ්බ සොන, පරිත්ත විජානන, පුබ්බතිවාස, දිබ්බවකඛුක යන සද්ධන්තය. අනුමාන= ප්‍රථම, විනිශ්චය, නිශ්චය, වතුනි රූපාවචරවිචාර සතර හා ආකාශානාසායන, විඤ්ඤානාසායන, ආකිඤ්ඤායන, නෙවසංකිඤ්ඤානාසායන යන අරූපාවචරවිචාර සතරදැයි මෙසේ සමවන් අට.

ආහසර බ්‍රහ්මලෝකය=එනම් නිශ්චයානන්තය. ධ්‍යාන සුඛයෙන්= ප්‍රථම ධ්‍යානාදී ධ්‍යානයෙන් ලැබෙන සෑපයෙන්. පුරිත පාරමිතාබල ප්‍රතිලබ්ධි= පුරුෂලද පෙරුම් බලයෙන් ලැබුවා වූ. [පාරමිතා. දහමසරණ 38 වට පටන් බලනු.] පුරුෂ පරිණාම= නුභූත මිනිසුන්. මෙහි. මහිනලය= පොළොව. බොධිසත්තවාසයාගේ= බෝසත්කාලයේ. බුදුවීමට පෙර පෙරුම්දම්පුරුෂ සසර සැරිසරණ කාලයෙහි. අපමණවූ පුරුෂ කාම රසාස්වාදයෝග්‍ය= ප්‍රමාණ රහිත පස්කම් සුවෙහි රසවිද. පුරුෂවාසිලෝකය= පස් මහ බලුම්. බුදුවන්නට නිසි කාලය දැයි දැනගැනීම පිණිස බෝසතානන්තයෙන් බලන බලුම් පස. කාලය, දෙසය, දීපය, කුලය, මාතෘය යන පසයි. සැම= වුනව. අනුභවය= පෙරනු වූ විරූ. ප්‍රතිසංස්කරණ= මවුකුසට පැමිණීම නිමිතිකොට. ලෝකයන්සමයන්= ලෝකයාට ප්‍රීති දියක කරුණු.

සුනරුකත කොටුව= නැවතත් ප්‍රකාශ කරවා. නව යුවති= අභිනව තරුණියන්ගේ. නිසන් මඩුකර= නෙත්‍ර නැමැති බම රුත් විසිත්. නිපෙසවු= පානය කටයුතු වූ.

(17) පිට.

සෞචන මකරඤ සම්පූර්ණ= නරුණභාව සංකීර්ණ මල් රොණින් පිරුණු. ප්‍රභාන සමය= සුයෝධිය වේලෙහි. ප්‍රබුධ වූ= පිපුණා වූ. පදමසක් සේ= නෙලුම් මලක් මෙන්. 'ලොකා'නඤ' කරවූ= ලෝ වැස්සාට සන්තොෂ ජනක වූ. ගිමය= ගෙමනන සෘතුව. ඉල්, උදුවප්, දුරුතු, නවත් යන සිවු මස. සමීප= ග්‍රීෂ්ම සෘතුව. මැදින්, බක්, වෙසක්, පොසොන් යන සිවු මස. වසන්ත= වසන්ත සෘතුව. ඇසළ, නිකිණි, බිනර, වප් යන සිවු මස.

සනභව නවසෞචන ඇති= සෑදුණා වූ අභිනව තරුණ භාවය ඇත්තා වූ. විදග්ග විලාසිනීන්ගේ= කොමල සත්‍රීන්ගේ. මුඛා'බ්‍රේජසෙති= මුව නැමැති පියුමෙහි. ප්‍රණය සුධා රසසව= සමාදර සංකීර්ණ අමාන රසයට. පවිත්‍ර පාත්‍රවූ=පිරිසිදු වූ ආධාර යක්වැ. ප්‍රණය= ආදර සංකීර්ණ වූ. මධුර= මනෝඥ වූ. කාශ්‍ය නිකේප= අභි නිරික්ෂණ (යටැස් බැල්ම) ගෙළීම නැමැති. ප්‍රමරා වලිසව=මි මැසි පෙළව. විකසිනසහකාරසනවකව=පිපුණු මි අභි මල් පොකුරක්ව. බාහුලනා'සෙලසව= හඤ්ඤ නැමැති ලතාව වැලඳගැන්වව. සුජාත= මනාව හටගත්. පාපිජානද්‍රැමවූ= කොබෝලිල ගසක්ව.

මඤ්ඤිත කානති නිකේපසව= මඳ සිතා නැමැති කොහා වැස්වීමට. වඤ්ඤානන පාෂාණවූ=සඳහන් පහණක් (දියතරප්පු ගලක්) මෙන් වැ. පිනසනන රාජහංසයින්ගේ= පිරුණා වූ පයෝධර නැමැති රාජහංසයින්ගේ. සෙසිරක්‍රිඩාවට= සිය කැමැති සේ ක්‍රීඩා කිරීමට. විශාල වක්‍රස ම= පළල් වූ පපුව ම. රුවිර සරස් කොටුව= මනෝහර විලක් කොට. අනුක්‍රමයෙන්= පිළිවෙළින්. උද්‍යාන ආත්‍රාභමනසෙති= උයන් කෙළියට යන ගමනේ දී.

බ්‍රහෙවා'පණ්න= බ්‍රහ්මයා විසින් මවා ඵලවන ලද්ද වූ. ජිණි= ජරා ප්‍රාණ. දිරු. ව්‍යාධි= රෝගී. මෘත= මළ. නිමිත්ත සඤ්ඡිත සෙත්= පෙර නිමිති දැක්මෙන්. යම් දෙයක් සිදුවීමට පළමුව පහළවන ලකුණු 'නිමිති' නම්. සංස්ථාන උචෙත= හටගත් නැති ගැණුම් නොහොත් කළකිරීම්. ප්‍රවුජ්‍යාසෙති සෙව්‍යානසාහවූ= මහණ විමෙහි උත්සාහ ඇති කොට ගෙන. හසනිසන ක්‍රියා රුචිවූ= ඇත්තද පිට නැගී.

සුවාසුදහසක් = අසුහාරදහක් (84000). සුචරකුසුරසකකා
 රොහණ = මඛහල හසනින් පිට නැගීම පිළිබඳ. වාතුසනිසදගින =
 වතුර බැව් (සමත් බැව්) දැක්මෙන්. විසමින = ආශ්වායනියට (සුදුම
 යට) පත් වූ. විශ්ව ලෝකසා = සියලු ලෝවැස්සා. ජසගබද ගන
 සහසුසෙත් = දිනිමි නාද සියක් දහසින්. පිළිඳවි = ප්‍රතිරාව. 'ප්‍රති
 රාව' නම් 'ශබ්දයක්' අනුව ද්‍රවන දෙකකාරය යි. දිවාපාගසේ =
 දවල් වේලේ.

සෙසෙර ක්‍රිඩා විහාරසෙන් = කැමැති සේ ක්‍රිඩාවෙන් විසි
 මෙන්. මහුල්සලට = මඛහල ශාල වෘක්කයෙහි. ප්‍රමුජ්ජාගිමුඛව =
 පැවිදිවීම කෙරෙහි නැමුනු සිත් ඇතිව. අසට පටිසකාර සද්දගින
 සෙන් = අටපිරිකර දැකීමෙන්. සමාහරණ = සියලු පළදනාවෝ.
 රාජවෙසොවින වූ = රජවෙසට සුදුසු වූ. හන්සඵ = ඇදගත් වසන.
 ශ්‍රමණ ධෙසොවින = (ශ්‍රමණවෙම x උචිත) මහණ වෙසට සුදුසු වූ.
 කාමාසවසත්‍රාදි = සිවුරු ආදිය.

ඥානාධිගම = සපිඤ්ඤා ඥානය ලැබීම සක්කාත වූ. මහොනසට
 නිදන වූ = මහත් උත්සවයට මූලකාරණ වූ. හික්කාද්ධිව = ආහාර
 කැමැතිව. නිගරානනරසකට = අන්‍ය නුවරකට. බලිකම්මානන
 පිණිස ස = බලියම් සඳහා යි. අසමගිනින සෙසෙරෙස හොජ
 නස = දිය නුමුසු කිරෙන් පිසූ ආහාරය. කොට්මානු වූ = ලක්‍ෂ
 සියයක් පමණ වූ. පුක්ඛ්‍යා ඔජස් = බහාලන ලද රස. එකුන්
 පණස් පිඩක් = (එක්-උන-එකුනු-එකුන්) හතළිස් නව පිඩක්.
 බොධි දුම ප්‍රානනසෙති = බෝ රුක සම්පයෙහි.

(18) පිට.

ගණසෙන් = සමූහයාගෙන්. සානසදු = සන්තොෂ සහිතවූ. පිපුඵ
 ලි බොධිදුම = පුලිල බෝ රුක. නණ ඇතිපිස = නාණ ඉසීමෙන්
 කළ ඇතිරිල්ල. අසනසට = අවරට. සොර මාර විර විසිසිස =
 දරුණුවූ බලසමපන්න මාරහට බලය. නිජපරාක්‍රමසෙන් =
 තමන්ගේ බලයෙන්. උන්මූලසට = මුල්සිදීමට. සාමත්‍රසාධගන =
 යාම තුණෙහි දී අවබෝධ කර ගත්. ඥානුසස = පුළුච්චාසානු
 සමාති, දිව්‍යංචක්‍ෂුස්, ආශ්‍රවක්‍ෂයකර යන ඥාණ තුණ. වාසනා
 සහිත = පෙර පුරුද්දත් සමග. අනන්ත කාලයක් මුළුල්ලෙහි
 කෙලෙසුන් සමග වාස පුරුද්ද 'වාසනා' නම්. බුදුරජානෝ කෙලෙ
 ස් හා ඒ කෙලෙසුන් සමග වාසය කළ පුරුද්දත් නැසූ සේක.
 එහෙයින් 'වාසනා සහිත'යි කිය.

සකල කෙලෙස කලමස=සියලු කෙලෙස් නැමැති කීවු. ප්‍රකෘතියෙන්=සේදීමෙන්. පිහුබ වූ බ්‍රිබ් ඇති=පිරිසිදු නුවණ ඇත්තාවූ. සකල ලෝක ශාන්තිකර=සියලු ලෝවැස්සාව සැනසීම ඇති කරන්නාවූ. කරුණාකරවූ=(කරුණා x ආකර) කරුණාවට උපකාරිකත්වයක් වූ. මොහාකිකාර දිවාකරවූ=මොහ නැමැති අදුරට සුයඹියකු වැනි වූ. සුකති සුධානිසේන=යහපත් වචන නැමැති අමා වැස්වීමෙහි. නිසාකර වූ=වඥයා වැනි වූ.

කෙමඛකර වූ=නිභිය භාවය ඇති කරන්නා වූ. මාර හසඛකර වූ=මාරයන්ට භිය උපදවන්නා වූ. ධම්මවකු=ශ්‍රේෂ්ඨ ධම්මවකකසුත්‍ර ධර්මය. නාමණාදස වූ=තණ්හාවට ගැති වූ. නිදස කෙරෙමින්=දස භාවයෙන් මුදමින්. සබමාඛකුර=සදහම් නැමැති පැලැටි. උන්වමින්=උද්ගත කරමින්. පැල කෙරෙමින්. අහස හෙරිස=නිර්හස බෙරය. ලවමින්=ගස්වමින්. තාද කර වමින්. මාර විජසෝත්තව පුනිලබ්බ සබමිධිජ=මාරයන් දිනු උත්සවයෙහි දී ලබන ලද සදහම් නැමැති කොසි ඇති. නානා ලොද්දන=(නත්කාල + උද්දන) එ සමයෙහි පහළ වූ.

හම් සම්මුම ඇති=සන්තොෂ වෙග නොහොත් සන්තොෂ හා සුත්‍රපුලබ්චි ඇති. උපවින-රැස්කරණ ලද. රැවිර-මනොඥ වූ. පුපුරොපහාර=(පුටුර-උපහාර) මහත් පුජා ද්‍රව්‍යයන්. පරිගත=වළඳනා ලද. හසා සම්පුට=දෙහොන. නත් පුච්චා=පුච්චකරුප සැදුම්කරෙන්නේ=ඒ පෙර නුදුටු විරු ශරීරාකාරය දැකීමෙන්. අග්‍රැහපුච්ච වූ=පෙර නො ඇසූ විරු. ශ්‍රවණ නිචාපණිස වූ=අසා කත නිවාගතයුතු වූ. මනොරථ සෙති=සිතේ ප්‍රාථිනාවෙහි. මන දෙලෙහි. අබු පුරා=අබු ව පුරවා. උනාස පුරණයකොට.

පවරා=ආරධනා කොට. උදසනක් සේ ම=උදසන ම. උදේ ම. 'සේ' යනු ආධාරාථයෙහි හා 'ම' යනු අවධාරණාථයෙහි ද යෙදුනේය. අලලන්තවුන් සේ=කළමන්තවුන් මෙන්. සපනකුලපච්චනසන්=සුගකිර, ඊසධර, කරවික, සුදසුන, නෙම්කිර, චිත්තක, අසුකණ්ණ යන, මහමෙර වටා සිටි පථන වළලු හත. මෙය 'සපනකුට පථන' යයි ගත හොත්:-

“මහෙඤ්ඤා මලසා සහාය ශාන්තිමා නාසා පච්චනා”

විකිංශාපාදිසානුශව සපෙනෙන කුල පච්චනා” යන කුල පච්ච සත ගැණෙත්. හසා=හෙළා. උපුරා=උගුළුවා. උබ්බ නහා.

සුබ්බ වූ නිලෝත්පල පත්‍රසෙන් = පිටියා වූ මහනෙල් මල් පෙත්තෙන්. සුගඬ වූ = සුවඳ ඇත්තාවූ. වංශනාගරාකල්ක සෙන් = සඳුන් හා අහිල් අඹරා ගත් ආලෙපයෙන්. 'කල්ක' නම් දිය සහිතව හෝ රහිතව ගලෙහි ලා අඹරා ගන්නා ලද ආලෙප ය කි. පිඤ්ඤාගන්තා ලද = පරිහණ්ඩ ග්‍රහණය කරණලද්ද වූ. ගොම ආදිය ගානා ලද. ලද පස් මලින් = ලද පස්වනු කොට ඇති මල් වලින්. හි තණ, සුණු සහල්, හෙළ අඬ, සමන් කැකුළු ලද යන මල් පස් වර්ගය යි. මෙහි 'ලද' නම් විලද යි. හේ 'ලාජ' ශබ්දයෙන් හිතනය.

සභාන සභානසෙති = තන්හි තන්හි. විනාසන වූ = තබන ලද. පුණ්ණම පබ්බතී = පුන් කලස් පෙළ. සංකල්ප රජනමස = රන් රිදියෙන් නිර්මිත වූ. භාරකා විනාස = තරා යෙදීමෙන්. රනින් හා රිදියෙන් භාරකා වැනි රූ තනා තැන තැන විසුරු වන ලද්දේයැ යි සේ යි. යෙවන විනානසෙන් = සුදු වියතින්. මුතු ලාල් = මුකතාලනිකා. මුතු ඇමුණු වැල්. මහමල් දම් = විශාල මල් මාලා. කප්පුර = කපුරු. කාලා ගරා = (කාල-අගුරු) කළු අහිල්. (යන මොවුන්ගේ). ධූපසෙන් = දුමින්. අඛණ්ඩ ලක්ෂි මංගලික වූ = ශ්‍රී ශෝභාවන්ගේ සැරසීමෙන් කඩ නොවූ.

(19) පිට.

පෙරමග = ඉදිරි මාර්ගය. පුණ්ණකුමග = පුන්කලස්. පඤ්ච වණ් වූ ධර්ම පනානා = නිල්, කහ, ලේවන්, සුදු, මදවිවන් යන පස් පාටින් යුත් ධර්ම හා කොඹි ඇති. 'ධර්' නම් විශාල කොඹි ය. 'පනනා' නම් තුන්හුලස් කුඩා කොඹි ය. පිළි නොරණ = වස්ත්‍රයෙන් කළ නොරන්. සුණු සොටා = වූණ් කොට. කුඩු කරලා. පි = එලන ලද.

පස්වණන් පැහැසෙන් = පඤ්චවණ් කාන්තියෙන්. බුබාඛකුර = බොධිසත්තව. සම්මෙදනාඥනය විශාල ගසක් ලෙස ද ඒ පිණිස පෙරුම් දම් පුරණ උතුමා ඒ ලබාගන්නා තෙක් ක්ෂුද්‍ර ගසක් ලෙස ද සලකා 'බුබාඛකුර' යි යෙහි. ආශ්‍රම පදසෙන් = පන්සැලින්. සුසංචරා = අතිශයින් තහවුරුව. දෙවිදනු කලකින් = දේදනු කලාපයක්. 'කලාප' සදින් 'කලම' යි හිතන යි.

සභානෝවිත විනාසසෙන් = තැනට සුදුසු වූ යෙදීමෙන් ප්‍රභා ඝාරසක් = කාන්තියෙහි වූ හරයක්. කාලා'කාල විනාශ සක් = 'මෙ සුදුසු වේලාවය, මේ නුසුදුසු වේලාවය යන විනිශ්චයක්. විවිධ වූ කුසුම කාන්ති සහනානසක් = විසිතුරු මල් කැලුම්

සමූහයක්. කනක ඩිවිනු= රනින් විසිතුරු වූ. සන්තාහසෙන්= සුඛ ආදුමෙන්. සන්තබ්බා= සැරසී. ඵෙරාටන= එනම් ඇතා. මොහු ශක්‍රයාගේ වාහනය යි. මේ නෙම සුදුසු අවස්ථාවෙහි ඇත් වෙස මවාගන්නා දිව්‍ය පුත්‍රයෙකි.

ආකාශස්ථ= ආකාශයෙහි සිටින. භූමිස්ථ= පොළොවෙහි සිටින. එකපැහැර= එකවිට. හසමන්= යොමු කරමින්. පුරමසා කා'කාශසෙන්= නුවර මතුයෙහි වූ අහසින්. මාග්ගි සංසාරණ සෙහි= පාර සකස් කිරීමෙහි. යුගානන වාන ප්‍රහාරසෙන්= කලා වසානයෙහි වන වාතයාගේ වැදීමෙන්. චක්‍රමණකලසක් සේ= සද මඩලක් මෙන්.

දෙව ඛලසෙන්= පූජි පුණ්‍ය මහිමයෙන්. මාග්ගික සලිල ධාරා= අභිත්මාග්ගිකාදී ඥානාමැති ජලධාරාවෙන්. ක්‍ෂාලින වූ= සෝදන ලද්ද වූ. කෙලසපඬක= කෙලෙස් නැමැති මඩ. අනන්‍ය සාධාරණ වූ= අනිකෙකුට සම නොවන. ඝම්මකුප්‍රවර්ත සෙන්= 'ධම්මවක්ක' සූත්‍රය දෙශනා කිරීමෙන්. විඤ්චොක මනස්සන්තපිණ්ණ සොරෙමින්= සියලු ලෝකයාගේ සිත් සතප් වමින්.

ඤානීපරාධී සමපාදන= සවකිය කෘතය පරකිය කෘතය යන මොවුන් සමපාදනයෙහි. ව්‍යග්‍රවා= යෙදී. වාදිකාසෙන්= හැසිරීමෙන්.

(20) පිට.

අතිරුපිත පූජි රූපා'මාතා'ඤාදසෙන්= පූජියෙන් තොදක්නා ලද රූප නැමැති අමාරස විදීමෙන්. අග්‍රානපූජි= පෙර නො ඇසූ. සබමාමාන= සබමය නැමැති. අමාව. ඉදි කරමහ= සකස් කරන්නෙමු. සන්තොස නාත්= සියලු සතුටු. කන් ලද්දෙහි එල= කන් ලැබීමේ ප්‍රයෝජන. ජන්මලාහ= ඉපදීමේ එලය. මා= මා විසින්. නිශෙකසෙන්= ඉතිරි නැතුව. අවශෙසසක්= ඉතිරිවූවක්. බැගැහැ= පිඩාව. ඉඤ්ච එල= අභිමත වූ ප්‍රයෝජන. අපූජිසේස= ආශ්වායී යි. පෙලඹි= ප්‍රලොභව. ලිභාවා= ඔබලත්ව. ඉදිකරනු නම්= සැදුනු නම්. බා= බියපත්ව. චල්චන්= ආරණ්‍යගත වූ. විනොක්පාදමානුසකින්= සිත් ඉපද වීම් පමණකින්. මලස්නක් සේ= (මල්-අස්නක්) මල් ආසනයක් මෙන්. සලිල ප්‍රවාහසෙන්= ජලෝසයෙන්. දිය සමූහයෙන්. කඳුරක්=කඳුරයක්. පථිතයකින් ගලා බසින දියදහරක්. පැලා= පෙත්වා.

(21) පිට.

දිව්‍යමඤ්ඤා භුක්ඛං = දෙවිලොව නිබ්බන්ධන මදුරා නම් මල් වග්ගය. සිංදුවාර භුක්ඛං = නිකමල්. සහකාරං = මි අඛ. කණිකාකාරං = කිණි ගිරි. වඤ්ඤා චුක්ඛං = සදුන් පුණ්ණ. අගරා චුක්ඛං = අගිල් පුණ්ණ. අසන්තසෙත් = නිරුක්ඛාසයෙන්. උක්ඛාසයක් නැතිව. ලක්ඛණොට්ඨං = සැහැල්ලු කොට. නිරන්තර සන්තොස සෙන් = අතර නැති සතුටින්. අනවරතසෙන් = නිතර ම. ශ්‍රී චුට් සෙති = උතුම් මුවෙහි. 'ශ්‍රී' යනු උත්තමානුවාවිය. වඤ්චකා = කිය කියා. 'වඤ්' (වැකුම්හි) යන දසින් පරව 'ආ' පස විමෙන් නිපන් 'වඤ්' යන පෙරකිරියට මිහිව විමේ දී පුළියට හුස්ම වැ 'වඤ් වඤ්' යි සිඛ යි.

විදා විදා = විද්‍යනය කොට කොට. 'විද' (විදුම්හි) යන දසින් පරව 'ආ' පස යෙදී නිපන් 'විදා' යන පෙර කිරියට මිහිව යි. පුටාල සාගරසෙති = පබලු සයුරෙහි. කොරල් මුහුදෙහි. කුල දන්වා = කුටය (මුදුන) තෙක්. රතීදුගොවි වන් = (රත්-ඉදුගොවි වන්) රක්තවණ්ණ වූ ඉදුගොපකයන්. මොව්හු නම් ගැබ්විලින් වැනි රත් පැහැති කුඩා පණ්ණ වෙසෙසකි.

නථාගනො'වින චු = (නථාගත-උචිතවූ) බුදුන්ට සිදුසු. වරවිවරං = උතුම් සිවුර. ශ්‍රීමත් චු = සොහො සහිත වූ. සිමන් චු = ප්‍රඥ ඇත්තා වූ. ගාන්ත චු = කෙලෙස් නිවීමෙන් සන්තුන්. දුන්ත චු = දමන කළ ඉදුරන් ඇති. සන්තුන් චු = ඉතරිතර ප්‍රත්‍යය සන්තොසයෙන් සතුටු වූ. ගිණි චු = සදවාර සමපන්න වූ. විනිත චු = හික්මුණා වූ. ගිලිසමපන්න චු = ප්‍රාතිමොක්ඛසංවර සිලාදියෙන් යුක්තවූ. සමාධි සමපන්න චු = සමාධියෙන් (සිතේ එකඟ බැවින්) යුක්තවූ.

වතුරුග්‍රව ප්‍රතිපක්ඛ චු = කාමා'ග්‍රව, භවා'ග්‍රව, දුක්ඛා'ග්‍රව, අවිද්‍යා'ග්‍රව යන ආග්‍රව සතරට විරුද්ධ වූ. ගිලිස්කඩාදි = සිල් කඳු ආදිකොට ඇති. පරම මහා ගුණගණා'පක්ඛණසෙති = උතුම් මු මහත් ගුණ සමූහය සෙවීමෙහි. ප්‍රවිණ චු = දක්ෂ වූ. අනුගින = කියන ලද. නිප් කිතිති ග්‍රවණ ව්‍යග්‍ර = තමාගේ කිතිති ශබ්දය ඇසීමෙහි තත්පරවූ. ත්‍රිභුවන ජනොපජනාමාන = සවි, මහි, පාතාල යන තුන් ලෝ වැසි ජනයන් විසින් උපදවනු ලබන. සාධුකාර ගනසහසු ඇති = ලක්ෂගණන් සාධුනාද ඇත්තාවූ. ප්‍රතිමිඛ චු = වලක්වන ලද. පුනර්ගව ප්‍රතිසංඝි = නැවත භව යෙහි පිළිසිදීම ඇති. විනාශිතා = පහ වූ රහ ඇතිව. අවෙශිතා =

වෙළ (කොට) රභිතව, දන්තව= දැමූ ඉඳුරන් ඇතිව, විමුක්තව= කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුනෙක්ව, ශබ්ධව= කාය දුශ්චරිතාදියෙන් තොර හෙයින් පිරිසිදුව, විරව= වියහි ඇත්තෙක්ව, ධිරව= ප්‍රඥ සම්පන්නව, භාරුණිකව= කරුණා ඇත්තෙක්ව, දක්ෂණිකව= දක්ෂිණාව (දිනය) පිළිගැනීමට සුදුසුව.

(22) පිට.

ආර්ථිකව= මෙරමා සතුටු කළ හැකිව, මානවිකව= බුහුමන් කටයුත්තෙක්ව, වෘක්ෂව= වැදිය යුත්තෙක්ව, අමානව= මානස නැත්තෙක්ව, භාවනිකව= සමාධිතා කටයුත්තෙක්ව, ශරණාගීව= පිහිටීමට සුදුස්සෙක්ව, ගම්හිරව= ගැඹුරු ගුණ ඇත්තෙක්ව, සරණිකව= සිහිකටයුත්තෙක්ව, ශ්‍රමණිකව= ශ්‍රමණ භාවයෙන් යුක්තව, රමණිකව= සිත්කළු භාවයෙන් යුක්තව, අවිසංවාදව= බොරුවෙන් ලොව නො රවටන්නෙක්ව, සුප්‍රතිපත්තව= මනා සේ අභිමතාගීයට පැමිණ, සමුද්‍ර කුක්ෂිසෙන්= මුහුදු ගැබින්, උකහා= උගුළුවා, 'උත්තර' යන්නෙන් බිඳෙන 'උකහ' යනු සිංහලයෙහි ධාතු යි, ඔහු කෙරෙන් පෙර කිරිය අරුත් 'ආ' පසවීමෙන් 'උකහා'යි සිබ යි.

සංවිමුක්ත වූවරයා නාක්= නිල, පිත, ලොභිත, ඔදන, මඤ්ඤි, පහසාර යන පාට සයක් ඇති බුදුරැස් සියල්ල, දශ දිග්භාගසෙති= සතරදිග, සතර අනුදිග, උඩ, යට යන දිශා දහයෙහි, සමස්ත ලෝක සහෙතාස ප්‍රසව කෙරෙමින්= මුළු ලෝකයාට සතුටු උපදවමින්, පහණ- පාෂාණය, මිටින් ගත නොහැකි තරම් මහත්වූයේ 'පාෂාණ'යි, හකුරු= කැටගල්, මිටින් ගත හැකි පමණවූ ගල් 'හකුරු' නම්, දිව්‍ය නාහ්‍ය ගින වාද්‍යසෙන්= දිව්‍යමය වූ නැටුමෙන් හා ගී කීමෙන්, දිව්‍ය ලෝක කුසුමසෙන්= දෙවි ලොව තිබෙන මදුරාදි මල් වලින්.

අක නිවා බබ ලොව= එනම් බ්‍රහ්මලෝකය, ලෝක ධාතු වෙති කෙළවර මෙය පිහිටි හෙයින් මිට 'හවාග්‍ර' යි ද කියනු ලැබේ, පදම් මකරඤ සෙන්= පියුම් රොතින්.

(23) පිට.

අපරිමිත වූ බුබ විලාසසෙන්= අප්‍රමාණ වූ බුබ ශ්‍රියෙන්, අසාධාරණ වූ= අසමාන වූ, අද්භූතවූ ප්‍රාතිභාසීසෙන්= පෙර නුටු තරම්වූ පෙළහරින්, අවිනාශ වූ මහිමසෙන්= නො සිතිය හැකි තරම් වූ ආනුභාවයෙන්, අශ්‍රාන්ත වූ කිතීන්= නැවතුම්

නැති කිතුගොසින්. නඩානස= නිය කෙළවර ගිවි= සසනව,
රුවිරනර= අතියසින් මනොඥ වූ. අව්‍යාජ වූ= අසත්‍ය නො වූ.
සඵඤ චිත්‍රමයෙන්= සඵඤ තෙජසින්. වාග්විෂයානික්‍රාන්ත වූ=
වචන විෂය ඉක්මෙව්වා වූ. වචනයකින් කිය නො ගැනී. උපමා
විෂයානික්‍රාන්ත වූ= උපමාවකින් කිය නො ගැනී. මනො විෂ
යානික්‍රාන්ත වූ= සිතින් නො සිතිය ගැනී වූ.

සමනිස් පරුමන්= පාරමි තිහ. දසපාරමිත්‍ර එකක් එකක්
පාරමි, උප පාරමි, පරමත්‍ර පාරමි යන හෙදයෙන් තුන් තුන්
වැදූරුම් වීමෙන් නිසක් වෙති. ඒ මෙසේය. දන පාරමි, දන උප
පාරමි, දන පරමත්‍ර පාරමි, සීල පාරමි, සීල උප පාරමි, සීල පර
මත්‍ර පාරමි යනාදි වශයෙනි. අන් මෙහෙයට= වැඩකාර කමට.

සන් බුමු= සභා භූමක. මහල් සතක් ඇති. මහානගන
පදමසක් සේ= විශාල රන් පියුමක් බඳු. විශිෂ්ට ගෝඨා ප්‍රාජන
වැ= උතුම් ගෝඨාවට පැමිණි. මිහිඟන= පොළෝ නැමැති
කාන්තාව. සතුටු කඳුළු උපදෙස දෙමින්= සතුටු කඳුළු ඉපදීමට
කරුණු දක්වමින්. ලොමු දහැ ගැන්මට= සිරුරේ ලොම්
කෙළින් සිටීමට. එකාචාසිවෙමින්= අසහාය ආවායතියෙන්ව.
ඉපිරෙණ= ඉල්පෙන. යෙවනවන්ත්‍ර= සුදු කුඩ. යෙවන වාමර=
සුදුවල් විදුනා. සන් රුවන් නල්වැට= සන්රුවතින් තැනූ විජ්ජි
පත. 'තාලවණ්ට' ශබ්දයෙන් 'නල්වැට' යි හිනන යි.

(24) පිට.

රන් කොනලා= රතීන් කළ කුඩා කෙණි. පුජොපහරණ=
(පුජා + උපහරණ) පුජා ද්‍රව්‍ය. විසිතුරක්=විවිත්‍රාකාරයක්. උනැහි
කොටැ= උඩුකුරු කොට. ගුරුකුසක්= බර බවක්. වෙරැ= ශරීර
යෙහි. මහාත්මකමක්= මහොත්තම බවක්. ගහා= නබා.
සුභපාඤ්ඤ= මල් දෙන. විදුහි වැහි ගිස= විහිදි නැමුනා වූ.
සන නිල වූ මෙසපටලසක්= බොල වූ තිල්වලා කුලක්.

(25) පිට.

ලදුඩි කමෙහි= සිත පිළි බඳු තද බැවිහි. නිමාවෙහි= අව
සානයෙහි. ලගේ ද?= ආසන්නවේ ද? පෙරලාවැන්දේ= නැවත
වැන්ද අය. පිටිවහල්= උපකාර. පිහිට. පලාබන්= පලා හා බන්.
නොහැමිමේ ද?= නො පොහොනේ මේ ද? සහගන්ති බට=
හකති සහිත බව. නිසන වි නම්= එකානන්‍යවූයේ නම්.

(26) පිට.

කුසිනාග් සමහලු = කුසිනාරා නුවර සල් ගස් යුවල. 'සම හල' යනු 'සමකසාලා' ගබ්දයෙන් හිනා යි. සල් ගස් දෙක යන අර්ථ යි. සබ්බසාමසෙති = යහපත් වූ බමි ක්‍රියාවෙහි. වැහෙන = වැස්සෙන. කාලසිකසක් = කාලලක්. බ්‍රිබහන ප්‍රසාදසෙන් = බුදුන් නිසා උපන් පැහැදීමෙන්. ඉෂ්වාථි සිඛිසං = කැමැති දේ සිදුවීමට. ක්ෂණායුච්චා = චතුරායුචයන් ක්ෂය කළ කෙනෙක්ව. රහත්ව. සබ්බතච්චා = බාල සහනෙක්ව. අග්‍රදක්ෂිණෙස චා = දක්ෂිණාව පිළිගැනීමට උතුම් වූ සුදුස්සෙක්ව. නිජ්කාරාණික සෝ = කරුණා නැත්තෝ. ල දුඛිසෝ = තද වූ හෘදය ඇත්තෝ. පරාච්ඡික = අනුන්ට අභිවාසි සැලැස් වීමෙහි. පිටිමිච්ඡෝ = පරාමවූවෝ. ආත්මස්තෙනසං = නමා කෙරෙහි ඇති ආලයට. දිසිදිසි නොවන්නෝ = දුරදිග නො බලන්නෝ. දුක් පත් නැතෙක් ල = දුකට පත් ස්ථානයෙක. නො විසන් කමක් = අවසන් කමක්. මොඩකමක්. අවිරක්ෂක් = බලෙන් කමක්.

(27) පිට.

අසුරක්ෂක් = කටයුත්තෙහි අදක්ෂ බවෙක්. නිමග්න වූ = ගැලුනා වූ. ධ්‍යානා'තිසනා'දිගුණ සම්පත්ති = ප්‍රථමධ්‍යානාදි ධ්‍යාන ගුණ හා පඤ්චා'තිසු ගුණ ද යන මේ ගුණ සම්පත්තිය. අෂ්ට බමි සමොධානසෙන් = බමි අටක පිහිටීමෙන්. බමි අටකින් යුක්තවීමෙන්. සංසිඛවනනා වූ = මනා සේ සිදුවන. දල්හ ගහණින් = දුඛිකොට ගැනීමෙන්. උදුර අධ්‍යායන = උසස් අදහස. පිස්සෙන් = කැමැත්තෙන්. අනුග්‍රහසෙන් = ප්‍රසාදයෙන්. දොළ ගණන = ආශා රැගෙන. 'දොළ' යනු සාමාන්‍යයෙන් ගර්භිනීන්ට පහළ වන ඊප්සාවන්ට කියනු ලැබේ. මෙහි වනාහි එය අහෙදයෙන් 'ආශාචයෙහි' යෙදිනි.

සන්තඛ වූ = සැරසුනු. නොබැඳු වා = බිය නො වූවා. පර දුඛසෙති දුඛිනවූවා = අනුන්ගේ දුකෙහි දී දුක් වූ තැනැත්තෝ. ආත්ම සුඛසෙති = නමාගේ සැපයෙහි. අරාචිකලා නමුත් = රුචි නො කළ තැනැත්තෙක්. ජසධාජ - ජය කොඞ්. මහවන් හසන් නට = මහා මාගී සුඛ කිරීමට. එලෙන් නට = එල්ලෙන්ට. ඇල වෙන්ට. කුලදෙව්වූවාන් = කුලදෙවතාවුයේන්. 'කුලදෙවතා' නම් කුලයෙහි පුදන තැනැත්තා යි.

දෙසැටදෘජ්විසං = මිථ්‍යාදෘෂ්ටි හැටදෙකට. දෙසැටදිවු නම්:- ශාස්වත දෘෂ්ටි සතර, එකත්‍ය ශාස්වත දෘෂ්ටි සතර, අධිත්‍යසමුප්

පත්ත දූෂි සතර, අනාගතනික දූෂි සතර, අමරාවික්ෂෙ ප
 දූෂි සතර, සංඥිදූෂි අට, අසංඥි දූෂි සොළොස්, නෙවසංඥ
 නාසංඥ දූෂි අට, පරම දූෂි ධෂ්ඨ නිපාණ දූෂි පස, යන
 මොව්හු යි. මාරසෙත්තාවට = 'මාරසෙත්තා' නම් වූ එකොළොස්
 වැදෑරුම් අකුශලයන්ට. ['සුඡන්දාසමොදනි' නම් වූ විනය ගාථා
 සත්තයෙහි උපග්‍රන්ථය බලනු.] සත්තානුග්‍රහ විද්‍යාවට = සත්ත
 යන්ට අනුග්‍රහ කිරීම් සංකීර්ණ ශාස්ත්‍රයට. ආවාසිකිකමට = ගුරු
 තනතුරට.

• (28) පිට.

ඉඤ්ජාලං = එනම් විද්‍යාව. ඇස් බැන්දුම. හෙල්මැලි කළ
 ඔක් = කල්හාරප්‍රභව මිටියක්. වෘප්පං = හිස්ස. ලෙහි = හෘදයෙහි.
 අවිච්ඡිනා නරකසේන = දුකින් හා සත්ත ප්‍රමාණයෙන් විවිධත්
 (සීමාවක්) නැති හෙයින් එනම් වූ අපායෙන්. ගිලිඳි = ගැලවී.
 ගලහ (ගිලිහුම්හි) දසින් නිපන් පෙර කිරිය යි. ස්වන පරනිජ්ඣන
 චස්වනිනි දිව්‍යලොකසේන = එනම් වූ සහවෙති කාමාවචර දෙවි
 ලොවෙහි.

(29) පිට.

අමානමිත්තං = අමානය ඉසිඳින්. කලල් පිට = මඩ මතුයෙහි.
 මහාපුරුෂඝාතන = මහාබෝධි සත්ත්වයන් වහන්සේ. කෙපා
 ලැහිටි හා = කවරු 'කාර ද? පැලා = පෙත්වා. පා (පැමෙහි) දසින්
 පරව 'අැලා' පස වී මෙන් 'පැලා' යනු සිබ යි. පුළු ක්‍රියා යි.
 භූෂණකාරකචූ = අලංකාර කරන්නාවූ. නපස්විචෙතසාදි චූ =
 නාපසවෙසය දරන්නා වූ. අනුචාන ප්‍රතිචාන = තමා යන දෙසට
 ම තමා අනුව පිටිපසින් හමන සුළඟ 'අනුචාන' නම්. ඉදිරිපසින්
 තමා දෙසට හමන සුළඟ 'ප්‍රතිචාන' නම් වේ.

දශබල 'භූණ = ධානාධාන ඥාණ, කම්මිපාක ඥාණ,
 සියලු ගතිවල සත්ත්වයන්ගේ ගමන් දන්නා 'සබ්බකාං ගාමිනි
 ඥාණ, සත්ත්වයන් සබ්බකාං ධාතු විශේෂ දන්නා අනෙක
 ධාතු ඥාණ, සත්ත්වයන්ගේ සංසරණ ඇලුම් දන්නා. අභිමුක්ති
 ඥාණ ඉඤ්ජාල පිළිවෙල දන්නා ඉඤ්ජාපරොපජිඣිකානි ඥාණ,
 ධ්‍යානයන්ගේ කිළිටු පිරිසිදු බැව් දන්නා ධ්‍යානාදිසංකිලෙස
 ඥාණ, පෙර විසූ කඳ පිළිවෙල දන්නා. පුබ්බෙතිවාසානුසංකි
 ඥාණ, සත්ත්වයන්ගේ සිත් දන්නා දිබ්බවක්ඛ ඥාණ, සියලු
 ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කරණ පිළිවෙල දන්නා ආශ්‍රවක්ෂයකර
 ඥාණ යන මොව්හු දශබල නම්. මින් අන්‍යවූ දශ විධ කාය
 බලයක් ද ඇත. හේ මෙහි නොගැණේ.

ජබ්බම ගඤ්ඤාදානපච්ඡිකසෙකං ඇවිදින්නාවූ 'ගඤ්ඤාදාන' නම් පච්ඡිකය වැන්න. සන්ගුණං ශ්‍රද්ධාදි යහපත් ගුණ. උන්වා ලු= ඉන්ද්‍රියයන් ලද. පිටිමුණින්ම= පිටිනු හැටියෙන් ම. නොමලා= මලාන නොවී. අසාධාරණ ක්‍රියාව= අසමාන වූ යොහාවට. මඩු කටුවෙක= එනම් මත්ස්‍යයාගේ කටුවක් වැන්න.

(30) පිට.

ලු= බහනලද. 'ලා' (ලිමෙහි) බාතුවෙන් නිපන් පසරුන් සදකි. මහභෙසකං= මහත් වූ සෙතුවක. ලොකු ඒ දණෙකික. සෙහෙවස්ගෙණැ= පොෂථ ශීලය සමාදන්ව. සසර සමණින්= සංසාරය මෙන් දිසිකාලයක්. පඤ්චමහාපටිත්තාගසම= ශ්‍රේෂ්ඨ ධන, අභුදරුවන්, රුප්‍රය, ශරීරධන, ජීවිත යන මේ පඤ්චමහා දායකය. ප්‍රසාදනාවෙකං= පුරෝවක්‍යයෙක. යමක් ඇදින්නිම් වශයෙන් ලියන කියන දේ ප්‍රසාදනාව යි. සැරසමෙකං= ඊතල යෙකි. ශ්‍රමකරවා= අබ්‍යාස (පුරුදු)කොට.

සනාථ කරන්= පිහිට ඇත්තෙක් කරන්න. සකල වසතු විපුල පු= සියලු වසතුහු ම මහත් සේ ඇත්තා වූ. කපිලවසතු= කිහිල් වත් නුවර. 'කපිල' නම් සෑහි වරයෙකුට වාසස්ථාන වූ හෙයින් මෙතම් විය. පින පසොධර වූ= පුන්පියොවුරු ඇති. ප්‍රොණධර වූ= කෘශ වූ මඩ ප්‍රදේශ දරන්නාවූ. නිරපෙක්‍ෂවා= බලාපොරොත්තුවක් නැතිව. නික්ඛන්ධවා= නොඇලී. රුචිරගති ඝන්තාමසර= රුචිරගති, මනෝඥ ගමනින්; කන්ත, කාන්තාවූ; අමසර, ශික්‍ෂුගාමී වූ; ඝන්තාකාගිධාන= කන්ත නම් වූ. හස වත්තරුච්ඡවා= උතුම් අයවයා පිට නැගී.

අව්‍යන්ත පක්‍ෂපාත= ප්‍රකට වූ පක්‍ෂපාත බැව් ඇති. මුහුටි කුටිල කවාක්‍ෂ නික්‍ෂෙපසෙන්= මුහුටි, බැම බිදීමෙන්; කුටිල, වක් වූ; කවාක්‍ෂ නික්‍ෂෙපයෙන්, යටැස් බැලුම් හෙළීමෙන්. නිබ්බූතින භොධා= හයගන්වා. තජ්ජය කොට. ජාත්‍යන්තර සෙති= පුළුල්ජාතිවල. විනිවත්තවිත්තවිකාර= පහවූ සිත් පෙරළුම්. සතිකාර මහාබ්‍රහ්මෝපණින්= සතිකාර නම් මහබලිහු විසින් එලවන ලද. විශිෂ්ටාභිප්පිකාර= යහපත් වූ අවපිරිකර.

ස්විකාර සුචාරිතමවා= පිළිගැනීමේ පෙරටුකොට. ප්‍රචල= අතීතයින් සැලෙන. බාල ප්‍රචාල= ලා කොළ ඇති. අප්පාල මූල ගතවා= අප්පාල නම් නුගරුකමූලට පැමිණ. එළුවන් රකින්නන් තවතින නැත හෙයින් මේ නුගරුකට 'අප්පාල' යන නම

ඇතිවිය. උභයකුල සුජාත= මවුපිය දෙකුලෙන් මොනවට උපන්. සමානවංශවත් මවු පිය දෙකුලෙන් උපන් යනු අපි සි. චනිනාකරකමලෝපණ්ණින= කාන්තාවන්ගේ අත් නැමැති පිසු මෙන් ඵලවන ලද. අසමිතිනපාසාසාත්තපුනිග්‍රහණ පුටිකම= දිය නුමුසු කිරිබත් පිළිගැනීම පෙරටුව.

ජලාවගාභාසාන= ජලාවගාහ, දියට බැසීමට; ආයාන, පැමිණියා වූ. නව සුචනි= යෞවන තරුණියන්ගේ. පිනසන මදීන= පිරුණු පියොවුරු මැඩීමෙන්. ජජිජින= දූදුරු වූ (=මබලත් වූ). තෙරඤ්ජන නදි නිරසං= එනම් ගං තෙරට. සෛනව ගාහණාහන= සිය කැමැත්තෙන් දියට බැසීමෙන් ගැටුනු. ශරීරකලමපි= සිරුරු විඩා. උඩුනොසට= උච්චශ්‍රෝතසට. උඩුදිය පාරට. නාෂණාප්‍රවාහසට= තණ්හා නැමැති ජලොසයට. අනු නොමැ= අනුගත නො වී. යටි ගං බලා නො ගොස් සි සේ සි.

(31) පිට.

කුසුමාමොද= (කුසුම-ආමොද) මල් සුවදින්. මුදින= සතුටු වූ. මඤ්ජුසිඤ්ජින= මධුර වූ පක්ෂිනාදයෙන් ද. මධුකර නිකර= හාඩු සමූහයාගෙන් ද. නිරන්තර= අතර නැත්තාවූ. පාවන= පවිත්‍ර වූ. සාලවන= සල්වනයට. ප්‍රතිසට්ඨා= පැමිණ. විකාශිත කුසුමනෙත්‍ර= පිපුණු මල් නැමැති ඇස්. දිවාපිහාර කොටැ= දවල්කාලය ගතකොට. ප්‍රදක්ෂණා කොටැ= පැදකුණු කොට. ගරුකටසුනු වසනුව දෙසට ශරීරයෙහි දකුණු අංශය හරවා සිසාර යාම ප්‍රදක්ෂණා නම්. ප්‍රබලාහඩ්ධාර පුරස්සරවැ= මහත් වූ ආචර්මකර පෙරටු කොට.

විජිනිසාසමුපසන්න වූ= දිනනු කැමැතිව පැමිණියාවූ. අටස චනිනිකොටැ= සියවසහයෙහි නො පවත්නේක් කොට. වාද ශාඛා ප්‍රතිනාසමුත්පාද= අඩු දෙළසකින් යුත් ගෙතු ඵල ධර්මය. අවිජ්ජා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ, නාමරූප, සලායතන, ඵසා, වෙදනා, තණ්හා, උපාදාන, භව, ජාති, ජරාමරණ, සොහපරි දෙව දුක්ඛදෙමනසාඋපායාස,- යනු වාදශාඛනය සි. ප්‍රනාස වෙක්ඛා ක්ෂණසෙභි= සිහිකරණ ඇසිල්ලෙහි. අරුණෝදය= අරුණ නැගීම. සඵඤ්ඤානෝදයසෙන්= සියල්ල දක්නා නුවණ පහළවීමෙන්. සකල ලොක දුඃඛ විනෝදය කරණ= සියල්ල ලෝ වැස්සන්ගේ දුක් දුරුකරණ. කෙලගම්කාරසෙන්= පාප විශර්චෙන්. අවලින වූ= නො සෙල්වෙන්නා වූ. සංසාර ව්‍යසන

සෙයින්= සසර පිඩාවෙහි. ජීනසාසනාකායසෙයින්= සම්මානසන නාමැති අගසෙහි. ප්‍රභාසාර= අතිශයින් බබලන. නක්කු නාර කාට= නැකැත්තරුව. ස්වරූපානුපේක්ෂා= සිහිපාල පමණින්.

සකලලෝක සන්ධිකර වූ= සියලු ලෝකයාට අහස දෙන්නාවූ. අබ්ධන් වූ= දුළුන් නො වූ. අසංසන්නාව= නො සැප බව. අසංඛිතමාගිණි= මාගිංග අටෙහි. නිමාණයට යන මාගිණෙහි අවයව අට. සමාදිති, සමාසකප්ප, සමාවාවා, සමාකමනන, සමාආජීව, සමාවායාම, සමාසනි, සමාසමාසි යන මේ අට යි.

(32) පිට.

ත්‍රිවිධ අභිව්‍යාප්තිය=අභිව්‍යාප්තිය තුනෙහි. එනම්:- ඤාණ'ත් වරියා, ඤාත'ත්වරියා, ලොක'ත්වරියා යන තුන යි. නුවණ කරණ කොට ගෙන අනුත්ව වැඩ සිදුකිරීම 'ඤාණත්වරියා' නම. නැයත්ව වැඩසිදුකිරීම 'ඤාතත්වරියා' නම. සියලු ලෝකයාට වැඩ සිදුකිරීම 'ලොක'ත්වරියා' නම. නො වඩා= මුඛයෙහි නොකොට. නො කියා. සංහසනසෙන්= සිය අතින්.

විවරණ පහුල්= ව්‍යාකරණය. 'මේ හෙම මෙ පමණ කලකින් ඔබ්බෙහි මේ නමැති බුදුකෙනෙක් වන්නේයැ යි. බුදු මුවෙකින් ප්‍රකාශ කිරීම 'ව්‍යාකරණ' (=විවරණ) නම්. මෙහි 'පහුල්' යනු ප්‍රථමාරම්භාදියෙහි යෙදිනි. දුර්ග චිත්තය= දුෂ්ට උපය. දැකිය හැකි ප්‍රමාණය. මල් ඇතිවිස= මලින් කළ ඇතිරිල්ල.

(33) පිට.

අනුරූපණ= (අති-උෂණ) ඉතා උණුසුම්. ප්‍රභාන වේලාව සේ= අලුයම් කාලය මෙන්. සමසානු= සම කාල ගුණ. ප්‍රවණිඩ වාන= තද වානය. නාසණාශ්‍රොණස= තණහා නාමැති දියපහර. කානා'බිකාර සතත්තන්ගේ=කරණ ලද පුළුප්‍රාචීනා ඇති සතුන් ගේ. ලෝකොත්තරමාගිඵල= සෝවාන් මාගිදි සතර මග හා සතර ඵල. කාමලෝකයෙන් එතරව සිටි හෙයින් මොව්හු ලෝකොත්තර නම් වෙති. නො වැළැඹි= නො වැළැඹි. ප්‍රාදුර්භාව සෙයින්= පහළවීමෙහි. සප්තබොධයභග රත්නසන්ගේ= වතුරායා සත්‍යය අවබෝධ කරගැනීමෙහි ඉවහල්වන අවයව හතේ. සති, ධම්ම විවය, විරිය, පිති, පසුබි, සමාසි, උපෙක්ඛා යන මොව්හු යි.

උපවලවීම= විශේෂයෙන් බැබළීම. ධම්මිජ්ජ හෙයින්= දහම් නාමැති ජය බෙර. ශ්‍රමකරන්නා සේ=පුරුදු කරන්නාක් මෙන්. ජාතිමහෝ'ත්සවසෙයින්= උත්සවනම් මධ්‍යලයෙහි.

(34) පිට.

උඩනමැ= උඩතුව. සැලෙන=කව්පාවන. විනින වග්ගා සේ= ගික්මෙන්නාක් මෙන්. නරඹන විසෙක්!යසෙන්= රළ කැළඹි මෙන්. වග්ගිසක කිසන්= ගිනිකඳු. විරානුගහ= බොහෝ කලක් අනුව පැවැති. අනුපම වූ ප්‍රභාආනිවැ= නො නැසුනු කානති ආනිව. නරු සැල= නාරකා සමූහයා. මෙහි 'කැල' යනු 'කුල' ශබ්දයෙන් හිනන සි. අබණ්ඩප්‍රසාද්දෙසට= නො කඩව ප්‍රසාදය පහළ වීමට.

දළමැ= දෘඪව. සුහුඹුල්වැ= බල සහිතව. කඳු වෙළපසක්= කඳින් අඩු බෙදි ගිය නැනක්. 'විටප' ශබ්දයෙන් වෙළෙප් සි හිනන සි. පැළඹීම= ක්‍රීඩා. කිහිහි පුඤ්ජස හා= යසස් පිඩ සමග. නොඑක් බලසෙහි= නානා සිදුරුවල.

(35) පිට.

මාන= 'මම ශ්‍රේෂ්ඨයෙක්ම' යනාදීන් උඩතුව වශයෙන් සිතීම. අනිමාන= අධික වූ මානස. එමහ= අවවාදයට නො නැමෙන තද ගතිය. සාරමහ=කරණ්ණතතරියකරණය. (=කළදෙයට වැඩිදෙයක් කිරීම. රජසුන්= ධූලින්. අධම්නාන්= අධම් සියල්ල. අනිපම ගකිනාක්= නපුරු ගඳ සියල්ල. අරු නෙලෙහි= රූපවිරාග භාවනා කොට උපදනා අරුපාවවර බ්‍රහ්ම ලොකවල. ස්වභාවික සක්= ස්වභාව වැළැක්මක්. දෙවිලොව ඉපදීමට බාධාවක්. මායා 'වරණසක්= සෝවාන් ආදී මාගියන්ට පැමිණීමට බාධාවක්.

එකාබගණ වූ පදිදි= එක ම සමනලා බිමක් (=මිදුලක්) මෙන් වූ ආකාරය. නිරූපධයෙහි නිව්ණධානුවෙන්= පඤ්චසකකිය ද නො ඉතුරුව පිරිනිවීම. කානපුණ්‍යසමහ= කල පින් ඇත්තමහ.

(36) පිට.

අධම්සම්සන්නපන වූ= අධම් නැමැති නියතින් නැවුනු. පට නින්= ආරම්භයෙන්. මාරවිර නිමිර නිකර දිවාකරවැ= මාරගට නැමැති අකිකාර සමූහයට සුයතියනු වැනිව. පුදින පාරමිනා ලනා මඤ්ජිකුනවැ= පුරණලද පාරමි නැමැති ලතාවෙහි (=වැලෙහි) මල් පොකුරක් වැනිව. සම්ඥඥන විලාස විශෙෂ පරමා'ධාරවැ= සම්ඥනාඥන නැමැති ක්‍රීඩා වෙසෙසට උතුම් ආධාරයක්වැ. විනෙසබන්ධු= බුදුන්ගෙන් බණ අසා සෝවාන්

ආදි මාගීඵල අවබෝධකර ගැනීමට හෙතු සම්පත් ඇති සත්ත්වයෝ. (ඔවුන්ගේ). කෙලශබන්ධන= කෙලෙස් නැමැති බැම්. කාල දෙසසානොවින= කලට, පෙදෙසට, හා නැතට බිහින.

අද්භූත බුබු විප්‍රම ප්‍රභවන= ආශ්වාසීවත් වූ බුබු මහිමය ප්‍රකටවීමෙන්. ප්‍රභාෂට= අතිශයින් සතුටු වූ. භෞලොකා ප්‍රණීයමාන= තුන්ලෝ වැස්සන් විසින් පමුණුවනු ලබන (=කියනු ලබන.) සමුවන්න= උස්ව නැගුණු. නිග්ලාක= (නිර්-ආලෝක) බුබු සුය්භාභාවයෙන් ආලෝක රහිත වූ. ලොකා 'ලොක කරණයෙන්= ලොව ඵලය කිරීමෙන්. බුබුකාරකබ්ධි= බුදු බැව් සිදුකරණ ධර්මයෝ. ඔව්හු නම් දශපාරමිත ම ය.

සුචිසුභ ප්‍රවරො'පසෙවින වූ= පෙර උතුම් සඵලවරයන් විසින් සෙවුනා ලද්දවූ. සඵල ලක්ෂ්මි නාමිකා= බුබු ශ්‍රී නැමැති නළඟනගේ. ප්‍රභවනවි විප්‍රමා'ගිරාම වූ= ප්‍රසිද්ධ නාට්‍ය ලීලායෙන් මනෝහර වූ.

(37) පිට.

සාවක වානක= යාවක නැමැති කැඳැත්තන්ගේ. මනෝ නිජාපණේ'කධාරාධර ප්‍රථමාරමනාසමාන වූ= මනෝ නිජාපණ, සිත් නිවීමට; එකධාරාධර, එක ම වලාකුලක්නුගේ; ප්‍රථමාරමනාසමාන වූ, පළමු ආරමභයක් වැනි වූ. සකල දසබල නිසෙවින වූ= සියලු බුදුවරයන් විසින් සෙවුනා ලද්ද වූ. ශ්‍රිසන වචන විලාසයට= සඵලයන් වහන්සේගේ අභවිධ බ්‍රහ්මචරයෙන් හෙබි වචන ආකාරයට. වජ්‍රාසනා රොහණයට= වජ්‍රාසනයට නැගීමට.

වෙදිකාසාන්තසෙති= පිල්කබෙහි. වශ්‍යාඤ්ජනාසමාන වූ= (වශ්-අඤ්ජනාසමානවූ) මිනිසුන් වසඟ කිරීමට දෙන අඳුනක් වැනිවූ. ඉෂටා'පිසුමිකරන්තාවූ= අභිමතාථීය පොෂණය කරන්තා වූ. මානාසාන්තසෙති= මවු තනතුරෙහි. සඵල ලක්ෂ්මිස= සඵලනාභූත නැමැති ශ්‍රීකාන්තාව. සබ්ධාන්තසෙති= යෙහෙළි තනතුරෙහි. කාමොසාදි= (කාම-ඔසාදි) කාමය ම සත්ත්වයා සංසාර සාගරයට උල්පවා ගරිත ඔසයක් (=ජල ප්‍රවාහයක්) වැනි නු සි කාමොස' ය සි කියනු ලැබේ. සෙනුසාන්තසෙති= ඒදණකක් වැනි කොට. ආත්මාන්තසෙති= කැඳවා ගැන්මෙහි.

රක්ෂණීය වූ = රැකිය යුතු. සම්පන්න සාධාරණ = සියලු සතුන්ට පොදු වූ. වම්වම් = වගුරුවම්. නමා හරිමි. වම (වැමුමිනි) දසින් නිපන් පියදු අරුත්හි වත්මන් මසද කරු එකබස කිරිය පෙදෙකි. අබ්බා'ත්මිකවස්තුන් = නමා ශරීරය පිළිබඳ වස්තු. මුක්තාමණි = මුතු මිණි. චෛස්සඝ්ඝි = විදුරු මිණි. බාහ්‍ය = ශරීරයෙන් පිටත් වූ. අවලම්බන ස්වරූප = එල්බෙන සැරයටිය.

(38) පිට.

ප්‍රතිඤා = පොරොන්දුව. භවිතසක් = බිඳීමක්. ශක්‍ර ව්‍යාත්මණ සාධ = බමුණු වෙසින් ආ ශක්‍රයාට. පස් පෑ දිස්නා = පඤ්චේධ වණියෙන් බබලන්නාවූ. සාමි සි = බඩගිනි ඇත්තෙමි යි. 'සාමි' යනු නාමපදයක් කෙරෙන් ආබ්‍යාන ප්‍රත්‍යය යෙදුනු නැති. මෙය සිංහල භාෂාවේ විශේෂ රීතියෙකි. සහවෑ = සාවෙක් වී ඉපිද. සසින් = සුද්ධාවෙන්. බඩගින්නෙන්. මෙතෙක් මතු = මෙප මණෙක්මය යි. සකල මනෝමල = සියලු සිත් කිළවු. පුක්කාලන = සේදීමෙහි. එකසලිල සෙකාසමාන = අසහාය දිය ඉසීමක් වැනි වූ. සකල දහබල බලාධාර ඝනමහා'සමානවූ = සියලු බුදු වරයන්ගේ බලයට ආධාර වැඩක් බඳු වූ.

ව්‍යාපනවෑ = පැතිර. වසනනමාරුනා'නින = වසනන කාල යෙහි හමන සුලගින් ගෙනෙන ලද. මජ්ඣනිකා'පඤ්ඤා'න සෙකුදු = ආකාශ ගඩුතාවේ දියබිදු සමූහයෙකුත්. අනිච්ඡා පණිස වූ = නො නිවිය හැකිවූ. භෙලශසනාප = කෙලෙස් නැමැති නැවුලි. චතුස්සාගර = මහමෙර සතර පැත්තෙන් පිහිටි සාගර සතර. වාදිධාරාපටිසෙකාසෙකුදු = දිය දහර ඉසීමෙකුත්.

අශමණීය වූ = සංසිදවිය නො හැකිවූ. රාගරජස් = රාග නැමැති දුටිලි. නද්දගිනෝ'ද්දන - ඒ දැකීමෙන් පහල වූ. වසනන මාරුන සෙනාස කොශ = වසනන කාලයෙහි වූ සුලගින් හට ගත් සතුටු නැමැති කුහිමලයෙන්. නිබ්බදින = නිශ්ශේෂයෙන් බර වූ. සකල බ්‍රහ්මාරක බම් ගණ ගිව්‍යමණි වූ = සියලු බුදු කුරු දහම් සමූහයට සිළුමණ වූ. කිරලෙකු = එනම් පක්ෂියකු. වාලබ්ස = වල්ගය. සෙමරෙකු = එනම් මාගයකු. නන්පරකම් = නියුක්තවීම. ශවාසමානුසෙකින් = හුස්ම හෙළිම් පමණකින්.

(39) පිට.

නික්කණ වූ කණ්ඩක ඇති = තියුණුකටු ඇති. උප්ණිස පම්මස = නලල්පට. දෙස විහාරසක් = කොපයෙන් හටගන්නා විපයභීසයක්. ග්‍රිපාද මජ්ඣ = සිරිපා දෙක. නිරවධි = සිමා රහි

න වූ. නිරූපිත ගුණගුණ නිබාන වූ = විනාශ රහිත වූ ගුණසමූහ යට උත්පත්තිස්ථානවූ. සකල බොධිසත්තව වික්‍රමමෙක සාධා = සියලු බෝසතුන්ගේ අසහාය වික්‍රමයෙන් සිඛකටයුතු වූ. නොමැතිවූ = ගිහි ගෙයින් නික්මීම. සඵබොධිසත්තව සන් දෘෂ්ට = සියලු බෝසතුන් විසින් මැනවින් දක්නා ලද.

මහාබොධි සත්තව සුඝට්ඨා භිමසා භිමසා ඇති = මහබෝ සත්තකු පහළ කිරීමෙහි දක්ෂ බැව් ඇති. සකල ප්‍රමුඛා ගුණ ගුණ මාණික්‍ය මහානිබාන වූ = සියලු පැවිදි ගුණ සමූහ නැමැති මාණික්‍යයන් පිහිටා සිටින තැනක් වැනි වූ. භවාංගාව = (=භව ආශාව)සසරෙහි ඇල්ම. නිරන්තරාංඛ්‍යාසිත-නිතර පුරුදු කරණ ලද. විභවාංගිප්‍රාසසෙන් = නිවන් ලබන අදහසින්. අභි වානභරොග උපද්‍රැන = එනම් වසංගත රොගයෙන් උවදුරට පැමිණි. නිරපෙක්ෂවෑ ම = බලාපොරොත්තුවක් නැතිව.

පඤ්චකාමානුභාවසෙහි = පස්කම් සුව විදීමෙහි. රු, සද, ගද, රස, පහස යන පඤ්චවස්තුන්හි පැවැතෙන ආශාව පඤ්ච කාම නම්. සඤ්ජාන සංවෙගසෙන් = හටගත් කනගාටුවෙන්. නිරසක් = පැසැනු කෙසක්. 'නර' යනු පැසුනු කෙහෙවලට නම්. 'නරෙයි' යන දෙමළ සදින් හේ නිනායි. නපස්විවෙසෙ = තපස් වෙස.

(40) පිට

සඵඤ්ජාඤ්ඤා සම්භවෙංක ඛිජාංගමාන = බුඛඤ්ජාන පහළ වීමට එක ම බිජුවටක් වැනි වූ. අනිතොනු = පූජ්‍ය ඇසක්. මෙහි 'අනි' ශබ්දය පූජ්‍යාභි වාචීය. සකලාංකුසල ප්‍රවෙශ ප්‍රතික්ෂෙපක ප්‍රතිහාරි ධුරුකිර = සකල අකුසල, සියලු අකුශලයන්ගේ; ප්‍රවෙශ, ඇතුළුවීම; ප්‍රතික්ෂෙපක, වළක්වන ප්‍රතිහාරි ධුරුකිර, දෙරවු පාලිකාධුරය දරන්නාවූ. සඵබොධිසත්තවාංගුජාන වූ = සියලු බෝසතුන්ට අනුව උපන්නාවූ. ආතමචිතිස = තමා දෙවනු කොට. සඵ ගුණ පටිත්ත විත්ත නිෂ්පාදනොංකාසංකුලිකා 'සමාන' = සමගුණ, සියල්ල ගුණ නැමැති; පටිත්ත විත්ත, පිරිසිදු සිහි යම; නිෂ්පාදන, නිපදවීමෙහි; එක, අසහාය වූ; සංකුලිකා 'යමාන, රත් තෙලිකුරක් වැනි වූ.

විඤ්ඤා විසිත් = පණ්ඩිතයන් විසින්. සුදුසු ම නුසි = සුදුසු ම නොවේ ද? 'නු' යනු ප්‍රශ්නාභියෙහි හා 'සි' යනු වාක්‍යාවසානාභි යෙහි ද නිපාතයි. නිපිඛා ජාඛා නිගඛ බකි විවෙජ්ජන = නිපිඛා, සතුටයාට නිශ්ශෙෂයෙන් පිඛා දායක වූ; ජාඛා, ජඛ

(-අඥන) බැව් නැමැති; නිගඩබ්බි, විලංගු බැමීම; විවේච්ඡන, සිද්ධිමෙහි. විද්වත් බාහ්‍ය වූ, ප්‍රඥාවෙන් බඳනා ලද උද්දෙග ඇති. නොහොත්, ආදර සහිත වූ. සකල බ්‍රහ්මාදිය බවේ බුද්ධි වූ= සියලු පාරමි බවයන්ගේ බුරුසු බරන්නා වූ. දිව්‍ය භාග්‍ය භා= දවල්කාලය සමග. අභිනාහවි වූ= වෙන් නොවන සුලු වූ. ගි= වැටී.

අක්‍රම විධි= අනායාසයෙන් පවත්නා වූ. මානාති'ක්‍රාන්ත= පමණ ඉක්මවීමට වූ. නිත්‍ර වක්‍රාකුල වූ= මෝර සමූහයාගෙන් ගැටපුනා වූ. සාගරාකුලසෙහි= සයුර තුළ. පඤ්චානික පදම සෙත්= උත්පලය, පද්මය, පුණ්ඩරික, රුද්ව, ශතපත්‍ර, යන පඤ්ච විධ පද්මයෙන්. ගෙදික් විලෙහි= ගෘහදීර්ඝිකාවක. මේ ගෙය අසල නිබන්ධන ජලාශයකි. ප්‍රඥාපිරොධ නිරොධ නිෂ්ප්‍රත්‍යහ ප්‍රබෝධ= ප්‍රඥාපිරොධ, ප්‍රඥාවට විරාඪ වූ බවයන්ගේ; නිරොධ, වැළැක්මෙන්; නිෂ්ප්‍රත්‍යහ ප්‍රබෝධ, විනාශ රහිත වූ ප්‍රබෝධ ඇති; නොහොත් ප්‍රඥා අපිරොධ, ප්‍රඥාවට අවිරාඪ වූ; නිරොධ, නිෂාණය ලැබීමෙන්; නිෂ්ප්‍රත්‍යහ ප්‍රබෝධ, උපද්‍රව රහිත වූ පිබිදීම් ඇති.

(41) සිට.

සජ්ඣානවත්= සියලු ගුණ ඇති. සකල සාධ ජනනාන වූ= සියලු සත්පුරුෂයන්ට මනෝඥ වූ. ස්වානානි= ඉවසීම. සුකුමාල වූ= සියුමාලි වූ. නික්කන් වූ බාරා ඇති= නියුණු වූ මුවහත් ඇති. අශ්‍රාන්ත මෙත්තිධාරාසෙන්= නොනවතින (=විඩා නොවූ) මෙන් දියදහරින්. ආර්ද්‍ර වූ= තෙත් වූ. නෙත්‍රාන්පලපත්‍ර= තෙත් නැමැති උපුල්පත්. චතුරාසිසන්‍ය ප්‍රතිවේදක= දූඛ, සමුදය, නිරොධ, මාර්ගය ආයාසි සන්‍යාස සතර අවබෝධ කිරීමට. මහා ඝාරණ වූ= උතුම් කරුණක් වූ. සත්ගුණ'විචාරාධ නිත්‍ය වූ= යහපත් ගුණවලට නිතර ම විරාඪ නැති හෙවත් සත්ගුණයන්ට අවිරාඪ බව නිතර ම ඇති.

ප්‍රතිඥාව= පොරොන්දුව. සකල බෝධි පාක්‍ෂික බවේ නිෂ්ඨාන වූ= සියලු බෝධිපාක්‍ෂික බවයන්ට කරුණු වූ. සකල ලොකදුඃඛධිපසමසෙහි= සියලු ලොකයාගේ දුක් සංසිද්ධි මෙහි. භික්‍ෂුස්ථාන වූ= අසහාය යාගයක් බඳු වූ. සමනාභාගන මනෝරාධ නිෂ්ඨා නිද්දිෂ්ට= සියලු තර්කාගන්‍යයන්ගේ ප්‍රාථමික වෙති අවසානය දක්වන ලද. පරාක්‍රම අභිනවිකොටා= විශ්වීය නොකඩා.

(42) සිට.

ඉන්ද්‍රියවිකාරයක් = පසිඳුරන්ගේ විපයවිසයයක්. සමයා
බ්‍රිබාභිකුරෙරෙකමිත්‍ර වූ = සියලු බෝස්තුන්ගේ අසහාය මිතුරෙක්
බඳු වූ. සකල මහාසතමනොරථ නිෂ්පාදනොක වජ්‍ර
පටිත්‍ර වූ = සියලු බෝස්තුන්ගේ අදහස් නිපදවන එක ම සිරිතින්
පිරිසිදු වූ. නිෂ්පනෙත්‍රනිඵලෙෂකොට = තමාගේ ඇස හා වෙන
සක් නො කොට (=එකසමාන කොට). අසාධාරණොත්සාහ
සෙන් = අසමාන වූ වැයමින්. ස සාල්ලෙහි = යකඬු සාල්ලෙහි.

සකලබ්‍රිබසිංහ සමනා වක්‍රාස්‍රනිලාහසට = සියලු බ්‍රිබ
ශ්‍රෙෂ්ඨයන්ගේ සමනාස් ලැබීමට. මෙහි සමනාවක්‍රාස්‍ර = (සමනාස්)
නම් සියල්ල දක්නා නුවණ යි. නිරපෙසෙක්‍රාස්‍රකාරණා වූ
බලාපොරොත්තු රහිත බව එක ම කරුණු කොට ඇති. බොල්
කෙල = සන කෙල. උත්තලිනොත්තලින = අතිශයින් ගැට
ගැසුනා වූ. භවකල්මෂ = සංසාර කිපවිත්. දුලිබ්බි ලාභිකා =
මිත්‍රාදායී නාමැති නාටිකාවන්. සුවජ්‍යාදුර්ලබ්‍ය = සුවර්ත
කරණකොට ගෙන සුදුර වූ. අනුමාගිණිස වූ = සෙවිය යුතු වූ.
ස්විකාරණිස = ප්‍රතිග්‍රහණයකට යුතු. සමෙකාධි සංඛිති සිඛානො
'පදෙශ = බ්‍රිබසිංහ සිඛවීමෙහි සිඛානන වූ. සමාචාරාසංඛිතීස වූ =
යහපත් ඇදුරු තැන්හි සිටි. අනුලොමසෙන් = මුල සිට අග තෙක්
බැලීම අනුලොම නම්. ප්‍රතිලොමසෙන් = අග සිට මුල තෙක්
බැලීම ප්‍රතිලොම නම්.

පුත්‍රාවෙක්‍රාස්‍ර කරන්තා වූ = නුවණින් සලකා බලන්නාවූ.
ධුරපැමිණි සිති = තනතුරු පත්ව සිටියා වූ. නිරුපදෙශසෙන් =
මෙරමා උවදෙසක් නැතිව.

(43) සිට.

සන බහල = සන සංඛිතාන බොල බැව් ඇති. ගුහරන්තට =
ගජ්‍යා කරන්තට. පටනස = ආරභය යි. අනුපමබොධි සහති
ගුණ සද්ධිනසෙන් = උපමා රහිත වූ බෝසත් ගුණ දැකීමෙන්.
මෙරුපච්ඡිනස = මහමෙර. යුත්තස්සු සේ = තරුණයකු මෙන්.
සප්තකුලාවලසෙන් හා = සභාකුට පච්ඡිනසත් සමග. මෙහි,
"සප්තකුලාවලබ්‍යිර කුලය හා එක්ව" යනුද පාඨයි. සත්කුල
පච්ඡි, බ්‍යිර නම් පච්ඡි හා සමග යනු අභි යි. අනවසරිත වැ = නො
නැවතී.

ලොකොත්සව = ලොකයාට ප්‍රීතියක කරුණු. සකල
නග්මර බ්‍රහ්මගණයා විසින් = සියලු මිනිස් දෙව් බඩ සමූහයා
විසින්. සතුති ගිනි පුළුබ්‍යම කොට = තුනී ගි පෙරටු කොට.

ව්‍යාකරණ ප්‍රතිලාභයෙන්= විවරණ ලැබීමෙන්. ගෙවනපදමවන සෙකින්= සුදු නෙලුම් වනයකින්. පියාසැහැර= පියාපත් ගසා. බානරාජ්‍ය= එනම් හංසකුලයෙහිවූ. පුෂ්පාසනයෙන්= මලසු නෙන්. කඩහිඳු= සවැදැරුම් අභිඥ ඇත්තා වූ. දිව්‍යවක්‍ෂුර 'භිඥනය, දිව්‍යශ්‍රෝතාඥනය, පුළුච්චිවාසා'නුස්මාතිඥනය, පර චිත්ත විජානනඥනය, සංඛිවිධඥනය, ආශ්‍රවක්‍ෂයකරඥනය යන මොවුහු ෂබ්භිඥවෝ යි.

සමනනනු= සියල්ලෙන් උතුම් වූ. නොහොත් හාත්පසින් යහපත් වූ. දිපඛකරපාදිමුලයෙහි= දිපඛකර සමඥයන් වහන් සේගේ පා මුල. සමමඛනලෙකනිදන වූ= සියලු මඛනලයන්ට එක ම මුලකාරණයක් වූ. අභිමනසමපනනි= කැමැතිවන ලද සැපත්. එළවන්නා= පමුණුවන, ගෙණ දෙන. අනුසම= උපමා නැති. ආදිමධ්‍යානනකල්‍යාණ වූ= මුල මැද අග යහපත් වූ. ගමිනිසම්මකරාකර වූ= ගැඹුරු ගුණයෙන් සමුද්‍රය වැනි වූ.

විශ්වලොක ප්‍රිසඛකර වූ= සියලු ලෝකයාට ප්‍රිය උපදවන නාවූ. දිපඛකර ශ්‍රිසන= දිවකුරුබුදුන්ගේ. ශ්‍රිපාදමුල ප්‍රතිලබ්ධි= සිරි පා මුල දී පිළි ලැබූ. පුරණාභිප්‍රාසයෙන්= පුරණ අදහසින්. දුස්තර= තරණය කිරීමට දුෂකර වූ. එතරවිය නොහැකි වූ. සංසාරසාගරා'වනිඤ්චා= සසර සයුරට බැස. සොභිස විවිත්‍ර පවිත්‍ර චක්‍ර සමබකියෙන්= සිය විසිතුරු පිරිසිදු හැසුරුම් පිළි බඳව. ත්‍රිභුවන පාවනස කෙරමින්= තුන්ලොව ගුඩ කරමින්. භව= ත්‍රිවිධ භවය. සොනි= වතුර්විධ යෝනිස. ගනි= පඤ්චවිධ ගතිය. විඤ්ඤාසමිති= සප්තවිඤ්ඤාසමිති. සත්ත්වායාසයෙන්= නව සත්ත්වායාසයෙහි. මොවුන් පිළිබඳ විසාර ග්‍රන්ථානතරයෙන් ඥාතව්‍ය යි.

(44) පිට.

කරුණාමුනපරිණමයෙන්= කුළුණුවනය (=වන) පිළිබඳ මුහුකල භාවයෙන්. ලෝකාපි පාණ්ඩිතයෙන්= ලොවට අනි සිඛිකර වූ නුවණින්. විවිධා'ශබ්දාසි සාහිත්‍යයෙන්= නානාප්‍රකාර ආශ්වයාසයන්ගේ යුක්ත භාවයෙන්. අඤ්ඤා රාහිත්‍යයෙන්= නුහු වණ රහිත බැවින්. බොධිපාක්‍ෂිකධම් සාහිත්‍යයෙන්= සතර සතිපඨානාදී සත්තිස් බොධිපාක්‍ෂිකධම්යන්ගේ එකි භාවයෙන්. ලෝකොන්සව ප්‍රසවය= ලෝකයාට ප්‍රති පහළ කිරීම. සමඤ්ඤා 'ලෝක විරහයෙන්= බුඩා'ලෝකයක් නො මැත්තෙන්. එකා'කුකාරවූ= අතිශයින් අදුරුවූ. ජගත්ති= ලෝකයෙහි.

සම්පත්තියන්ගේ = සියලු සතුන්ගේ. අනුලංඝනිකලංසිඛි කාරණං = නොයෙක් චිත්ත ප්‍රාථමිකාවන්ගේ සිහියට කරුණු වූ. අලොකසාමාන්‍ය වූ = ලොක සාමාන්‍ය නොවූ. ලොකය හා අසාධාරණ වූ. සම්මතමාන්‍ය වූ = සියල්ලන් විසින් සම්භාවනා (= බ්‍රහ්මත්) කටයුතු වූ. නිරතා'නිශ්ප්‍රාධන්‍යාධන්‍යා සම්බන්ධ = නිරත, නිස්ක්‍රිත වූ, ප්‍රාධාන්‍ය, ප්‍රධාන බැව් හා; ධන්‍යතා සම්බන්ධ, භාග්‍යතා පිළිබඳව. බන්ධුර වූ = මනොඥ වූ. පරමසෞඡන්‍ය සම්භාවික වූ = උතුම් සුදනන් විසින් බ්‍රහ්මත් කරණ ලද්ද වූ.

දොමමන'ස සම්බන්ධසෙන් = දේවතස් පිළිබඳව. අකුල ඕන වූ = කිලිපි නො වූ. රුචිරා'මර වාමර ශ්‍රාගිණී = මනොඥ වූ දිව්‍ය වාමරයන් ගත් අත් ඇත්තියන්ගේ. චිත්‍රම = ලීලායෙන්. විභූෂිත වූ = අලංකාර වූ. සමසනා'හිම වසතුසාධනන්‍යසෙන් = සියලු අභිමත වස්තූන්ගේ එක්වීමෙන්. පරමරම වූ = අතිශයින් රමණීය වූ. සකලා'ද්භූත ප්‍රසූති නඤ වූ = සියලු ආශ්වායීයන්ගේ පහළවීමෙන් සතු වූ. අනිඛිශ්‍යව සමපත් සුජින = ඉතා උසස් සමපත්ති සමාභි හෙතුකොට ගෙන. සම්ලොකසුජිත වූ = සියලු ලොකයා විසින් පුදන ලද්ද වූ. 'රාජවංශයෙහි' යන්නට විශේෂ නිසි. සථාද්භූතප්‍රසවය = සියලු ආශ්වායීයන්ගේ පහළවීම. නව සුචති = අභිනව තරුණියන්ගේ. නසනමුලක = තෙත් නැමැති ඔබ්බින්. නිපෙස = පාතය කටයුතු වූ (ගිජුලෙස බැලිය යුතු වූ යන අර්ථය). සෞචනත්‍රි මදිරාසෙන් = යොවුන් සිරි නැමැති සුර වෙන්. ජනනසන මොහොතක කරණ අවස්ථාසෙහි = ජන යන්ගේ ඇස් මුලාකරණ විට.

ශාරදවසුකාන්තින් සුඤ්ජ වූ = සරාසද කාලම් සේ මනොඥ වූ. නිප්පෙහ රුචිර ඇති = ස්වකීය ශරීර ශෝභා ඇත්තා වූ. සකලලොක විදිත වූ = සියලු ලොකයා විසින් දන්නා ලද්ද වූ. සුධාවාස මහා චුන්මොපණීන = 'සුධාවාස' නම් බඟ ලෝ වැසි මහබඟහු විසින් ඵලවන ලද්ද වූ. උචින්නව = නැති ගැනී. ප්‍රමුජ්‍යා සෙහි සාහිල්‍යව = මහණවීමෙහි ආශා ඇතිව. සුරෙ'සු සමාන වූ = ශක්‍රයා වැනි. ආස්‍ය ජනසා විසින් = ඉසුරුමත් දනා විසින්. ආකිණිත්ත වූ = ගැවසිගන්නා ලද්ද වූ. වාරුඛිමබාධර වූ = මනොඥ සිරුරක් දරන්නී වූ.

ගණසා හැර = සමූහයාගෙන් වෙන්ව. ආස්වකසා = ශාසන යෙන් බාහිර ශ්‍රමණයෙක්. සකල ලොක කල්‍යාණ වූ = සියලු ලොවට යහපත් වූ. සාල කල්‍යාණ වාසස් මූලසෙහි = මගුල් සල්

රුක් මුල. වතුරබහ විසූර්ගයාන= හතරහකින් යුත් විශ්වය ඉටිම. වතුරබහය නම්:- සම්, මස්, නහර, ඇට, යන මොවුහු විශ ලීම දක්වා වැර වැඩිම සි. මාරා'හකාර නිහාර= මරුන්ගේ දම් නාමැති පිතිබිඳු. සංහාර= නැසීමෙහි. දිවාකරවැ= සුය්‍යයකු වැනිව. ප්‍රත්‍යක්ෂාලයෙහි= අලුයම. සමධිගත= අවබෝධකරණ ලද. ශ්‍රාම නිගම රාජධානියෙහි= ගම්, නිගම ගම් රජදහනි. කුඩාගම් 'ශ්‍රාම', නම්. මහගම් 'නිගම' නම්. රජුන් සිටින නගර 'රාජධානි' නම් වෙත්.

(45) පිට.

බමා'නුවණි වූ= බමිය අනුව පවත්නා වූ. විනයා'නුවණි වූ= විනය අනුව පවත්නා වූ. නිකා'දින= අගස්ති පහළ වූ. චක්‍ර මණ්ඩලා'ගිමුඛවැ= සදමඬල දෙසට හැරී. පිසුපාන රසික වූ= සදරැස් බොහු කාමැති වූ. චකොර සාබ්‍යසක්ත්‍ර සේ= ඇටිකුළු පැටවකු මෙන්. බුඩ පුමුඛ= බුදුන් ප්‍රධාන කොට ඇති. ආහාර විහාරයෙන්= ආහාරයෙන් හා සෙනසුනින්. අසමිත වූ= නො තහවුරු වූ. නි'රගිලාපවැ= ආශා නැතිව. පිටකප්‍රසං= තුන් පිටකය සූත්‍ර, අභිධම්ම, විනය සි යුතුණය.

ජිවිත පසම්මසානග්‍රහණි= දිවි කෙළවර. සජ්ඣන්ත. සම ලබ්‍යාන= චක්‍රරත්නය, හස්ති රත්නය, අභිරත්නය, මාණික්‍ය රත්නය, පුත්‍ර රත්නය, ගෘහපති රත්නය, සත්‍රි රත්නය, යන රත්න සතීන් ශෝභිත වූ. සතර සමාධිසකින්= උතුම් රූප සෞඤ්ඤිය, දිගාසිරිවිදීම, නිරෝගිවීම, ප්‍රියවීම යන සතර සමාධියෙන්. නානාචිධ= නානා ප්‍රකාර වූ. ශව ශත නිවිත වූ= සිය ගණන් මිනියෙන් රාශිභූත වූ. සමසම්මු ඥානෙන්= තමාගේ ම නුවණින්. පසක් කලා වූ= අවබෝධකර ගත්තා වූ. අසබල දසබල ගුණ සන්ධිමණ්ඩිත= අසබල, සබල වූ; හෙවත් තැනින් නැන කැලැල් නැති; දසබල ගුණ සණ්ඩ' දසබල ගුණ ගහණ යෙන්; මණ්ඩිත' සැරසුනා වූ. ගෝමර ඉසුනාක් මෙන් තන්ති තන්ති කැලැල් ඇතිබව සබල නම්. බුදුරජානන් වහන්සේගේ දසබල ගුණයෙහි එබඳු කැලැල් නැත්තාහ. 'අසබල දසබල ගුණ සණ්ඩ මණ්ඩිත' යි කියේ එහෙයිනි.

ශ්‍රීඝ්‍ර ශාසන'නතභානසෙහි= සම්මයන් වහන්සේගේ ශාසනය අතුරු දහන් වීමෙහි දී. ශ්‍රීඝ්‍ර ශාසන'සන= සම්මය නාමැති සාසන වලාහකයා (-සනවලාකුළු) විසින්. ප්‍රච්චනා'මාන

බාරා'ගිසෙහසෙන්= කෙටලා දහම් නැමැති අමාදහර ඉසිමෙන්.
ලොහනිඵානිසක්= ලොව නිවීමක්. පරමදුෂ්ටා'ත්‍රානන වූ= අති
ශය දුකින් මඩනා ලද.

(46) පිට.

සමා'පවග්ගාගි රාසා'නභිඤ්ඤාමා= සමග්ගාගිගෙහි හා
නිඵාණ මාගිගෙහි රසක් නොදන්නෝව. සග්ගොක් මං නො
දන. නිඵාලා= විකල්ප රහිත වූ. හෙවත් අනියම් බවක් නැති.
බමිසඛකල්පනිතනර වූ= සබමි සංකල්පනාවලින් ව්‍යවධාන
රහිත වූ. නිතර ම සබමිසඛකල්පනා පැවැති. එක්කල්පාන්තර
සෙක්= එක් අන්‍යතර කපක් තුළ.

ආවිභිචිත= පහළ කරණ ලද. විශවලොකෝක්කමඛල
වූ= මුළුලොවට අසහාය මගුල් ඇති. සමදේශනා= සමකිය බමි
දේශනා නැමැති. වසන්ත ශ්‍රී සමපාන= වසන්ත ශෝභා හෙළි
මෙන්. විකාශිත= ප්‍රබුද්‍රවන ලද. කානාබිභාර සුමනසුන්= කළ
පින් ඇති සත්ත්වයන් නැමැති පුෂ්පයන්. බමිමාන රසා'සාද
සුමනස් වූ= බමි නැමැති අමාතරසය ආසාදනය කිරීමෙන්
සොමනය වූ.

චිත්ත'ද්දහන විශෙෂ= සමකිය ආශ්වයා විශෙෂයන්ගෙන්.
විග්ඤාන= බබුද්‍රවන ලද. වසුකිගමණ්ඩලඇති= පොළෝ තලය
ඇත්තා වූ. නිඵාප= කපට බැව් රහිත වූ. බමිග්ජ ලක්ෂමි
ශෝභිත වූ= සබමි රාජශ්‍රියෙන් හොබනා ලද. නිරංගන= පහරණ
ලද. සමසා'මඛල වූ= සියලු අවමගුල් ඇති. විවිධ මණි මරිචි
රූපිර= නානා මාණික්‍ය කාන්තියෙන් මනොඥ වූ. තුමින පුර
වර්ධි'රූපිමා= තුසි පුරවරයට පැමිණ. ශ්‍රී වළඳ= සමපත් අනු
භව කොට.

තුමින කාසසෙන්= තුමිතා'නමිභාවයෙන්. ලොහෝ'නතර
ගුණ ගුණා'ගිගම වූ= ලොවුතුරා ගුණෙහි ඇලුනාවූ. සෞභාග්‍ය
ලක්ෂමිග්= පුණ්‍යශ්‍රියෙන්. ප්‍රසවශ්‍රියෙන්= බිහිවීමෙන්. සකල
ලොකා'නඤ්ඤාන නිදාන වා= මුළු ලොකයාගේ සන්නොෂ
සමුග්‍යට මුල කාරණව.

පඤ්ච'ස්ස බාල මධුකර= පසිඳුරන් නැමැති තරුණ මි
ලැස්සන්. සහනපිණ= සතප්වීමෙහි. එකමධුරසිසා= අතුල්‍ය
(=අසමාන) මි රසයක් වැනි. පඤ්චකාමගුණ= පස්කම්ගුණයට.

එකනිධාන වූ= එකම නිධානයක් වැනි වූ. ගිලවනි වූ= සිල් ඇත්තාවූ. රූපවනි වූ= ශෛෂ්‍ය රූපයක් ඇත්තාවූ. ගුණවනි වූ= යනාදි යෙහිදු මේ නසින් අභි දනසුතු.

මදනදාහනිච්ඡාපනසෙති= කාම දූවිල්ල නිවීමෙහි. අග්නිව කඳ්දුරහාරවෑ= කපුරු හරක්ව, කපුරින් කළ මල්දමක්ව. ප්‍රිය ගිලිවූ= ආදරවත්. සිල්වත් කුමාර මඤ්ජු ශ්‍රිතණසෙන්= සිල් වත් කුමරු නැමැති මල් පොකුර හටගැනීමෙන්. සංකෘති දෙවි ලතාව= යශස්වතී දේවිය නැමැති මල්වැල. සනාථවූ කල්හි=ප්‍රමුතවීම සඳහාන පිහිට ලැබූ කල. පුජිත=ප්‍රදන ලද්ද වූ. 'පාණඩර කම් අඤ්ජායා' යන්නට විශේෂණ සි. ගරද'ප්‍රසිද්ධ පාණඩර වූ= සරත් වලාවක් මෙන් සුදු වූ.

(47) පිට.

සංකල ලොක= මුළු ලොවට. භාගධෙසෙකවූ= අතුල්‍ය ප්‍රණය වසනුවක් වූ. බොධිසත්ථ ගත ඤාණ කර වූ= බෝසතුන් ගේ රාගය ප්‍රතිණ කරන්නා වූ. මෙහි බෝසතුන්ගේ රාගඤාණ කරන්නේ බෝරුකයා සි නො සිතිය යුතුයි. බෝ රුක මුල වැඩ හිද බෝසිසකයන් වහන්සේ රාගය ප්‍රතිණ කරණ හෙයින් උප වාර වශයෙන් මෙසේ කිහි. විෂාඤ්චාන ඝනපරිගමාරා සුරති භූත වූ= විෂාඤ්චාන, වෙසෙසින් වහනය වන්නාවූ; ඝනපරාග ධාරා, අභික වූ රොන් දහරින්; සුරතිභූත වූ, සුවදවත් වූ. කුසුම කලාප යන්නට විශේෂණ සි.

නිජ= තමන්ගේ. රූපලක්ෂි= රූපශ්‍රිය. දිදුලක්ෂ= දක්නා කැමැත්තෙන්. උන්මිලින= ඇස් ඇරියා වූ. මනනමධුකර= මත් බමරුන්ගේ. කාජණමණ්ඩල= කළු ඉංගිරියාවෙන්. උප ගොහින= හෙබියාවූ. කුසුමකලාප= මල් සමූහ ඇත්තාවූ. ධර= කුරවූ. නබරප්‍රකර= නිය රාශියෙන්. ප්‍රතිම ප්‍රමමන= ඇත්කුමු මැසීමෙහි. දුචාර= නොවැළැක් විය හැකිවූ. කෙශරිකිශෙරි= තරුණ 'කෙශර' සිංහ යන්නේ. (දශවතීය පටන් පසළොස් වන තෙක් වයස් ඇත්තන් 'කිශෙර' ශබ්දයෙන් ගනිත්.) හුංකාර ශ්‍රවණ= හුං හුං යන නාදය ඇසීමෙන්. කානර්භූත= බැහැබවට පත් වූ. කලහ කල ලිලාසෙන්=ඇත් පොව්වත් සමූහයක් මෙන්. මාරබල ප්‍රලය කොටෑ= මරසෙනන පලවා හැර.

අරුණොදය සමධිගන= අලුයම් වේලෙහි අවබෝධකරණ ලද්ද වූ. විශවඥෙෂමණ්ඩල ප්‍රතිව්ජාදය= සියලු "ඥෙෂමණ්ඩ

ලය" ප්‍රතිවිච්ඡාදනය කරන්නා වූ (=වසන්නාවූ). මොහසොනාම විභ්‍යාස කොටුව= මොහරාශිය නසා, බොධිසත්ත භූමියෙහි දි= බෝසත් කාලේ දී. මුලපලා අලසක්= රාත්‍රී අලසක්.

විරුඩාපි රන්රසසෙන්= උණු කළ රන්රන් දියෙන්. තුන් නක්= කෝවයක්. බුබුලිවෙවිනුසං= බුබුලියෙන් විවිත්‍ර භාව යට. විත්‍රපට= සිතුවම් පටක්. ලොකාභිසම්පාදන ව්‍යාවානාව= ලොවට වැඩ සැපයීමෙහි යෙදී. 'ව්‍යග්‍රවැ' යන පාඨයෙහි ආශන්නාව යනු අභිසි. කලඅබිජ්ඣාන්තං= කරනලද ස්වර් අද හිසට. හල= අත්හරින ලද. ආනමප්‍රමසං= ආත්මය (=තමා) පිළිබඳ ආදරයට. එකවිනොනාන්පාදමානුසක්= එකස්තක් පහළ විම පමණ. කලුදු= කාලයකුත්.

විරොධසක්= විරුධතාවයක්. බොධිසම්භාරධම්මාජ්ජන සෙහි= පෙරුම් දම් රැස් කිරීමෙහි. නන්පරවැ= යෙදී. බ්‍රාහ්මණ ග්‍රාමසෙක්ති= බමුණුගමක. සබ්බේකරුච්ඡු= සබ්බේමය ම අතුල්‍ය යෙන් කැමැතිවූ. බ්‍රාහ්මණොත්තමසෙක්ති= උතුම් බමුණෙක්ව. සුභකිසම්බකි= සුවඳ පිළිබඳ. බන්ධුර= මනෝඥ වූ. පඤ්චාදර නිපාන ශිලිවැ= පියුම් ගැබට පැමිණෙන අභිප්‍රාය ඇතිව. භාග්‍යසක්ත්‍රස්ස= බමරෙකු මෙන්.

(48) පිට.

සබ්බේකරසලොචවැ= දහම් රසයෙහි ලොල්ව. මඛහල සඵඤ්චන්ද්‍රමණ්ඩලසෙන්= මඛහල බුදුන් නැමැති සඳ මඩුල්ලෙන්. වැහෙන්නාවූ= වැස්සෙන්නා වූ. චන්ද්‍රකාන්තිනිසං= සඳරැස්. හෙන් හෙන්= වැටෙද්දී. චන්ද්‍රකාන්තපාෂාණසක්ස්ස= සඳකැත් ගලක් මෙන්. දුට්‍රකොරෙමන්= දිය කරමින්. මඛහල සඵඤ්ච දිවාකර සාගේ= මඛහල සලබුඩ නැමැති සුයෂියාගේ. නානාරස මධුර= නොයෙක් රසින් මිතිරිවූ. වචනකරනිකර ස්පශියෙන්= වචන නැමැති රස්මි සමූහයාගේ පහසින්. විකාරසට පමුණුවමින්= ප්‍රබෝධ කෙරෙමින්.

විකෘතිනං= පිපියා වූ. දසබල මඛහල කමලොදරසෙහි= සඵඤ්ච නැමැති සුඤ්ජරවූ පද්මගභියෙහි. නිරන්තර සම්පූර්ණවූ= අතර නැතිව යහපත්ව පිරුණා වූ. ධම් මකරඤ්ඤ සඤ්ඤාසං= ධම්ම නැමැති රොන් සමූහයට. නමන්= නමන්ගේ. ග්‍රවණමන්ත ප්‍රමර පිත්‍රමසෙන්= කන් නැමැති මත් බබර කෙළියෙන්. සොමු කොරෙමන්= අභිවූධ කෙරෙමින්. කෙළලක්ඛසක්= නොවිලක්ඛ යක්. සම්පෙතිස අබිකා හෙසින්= සවපත් වැඩි නිසා.

සවණිකානගිසං රත්වත් රක්ෂිත. වැජ්ඣං විජාන
මානව. ගොනාසං කොබ්බගෙහි වළල්ල. ජේතධං 'කණ්ණු
මුදුන්හි සවිකළ කැටයම් ලෑල්ල. දූවකධං දූව කෙළවර. විලම්බ
මානවු= එල්බෙන්නා වූ. කුසුමදුම= මල්දම්. කිංකිණිකජාලා=
කිකිණිදූල්. ගෙජ්ජවල්. සමාකුලවු= ගැවසිගන්නා වූ. සජ්න
රත්නමස ආසන්නසේන්= සත්රුවතින් තිබූ අස්නෙන්.
ජලස්කන්ධසං දියරූස. හසන්තාසේ=එකතු කරන්නාක් මෙන්.
චතුර්ධරසේන්= හිතෙල්, මිපැණි, උක්සකුරු, වෙඩිරු යන සිවු
මිහිරෙන්. තුන්සිවුරු= 'අනාර වාසකය (-හදනග), උත්තරා
සඛකය (-නතිපට්ඨවුර), සඛකාරිය (-දෙපට්ඨවුර) යන මොවුහු
'තුන්සිවුරු' නම්. මාහැඟිකම්= බොහෝ වටනා බැව්. මෙහි
පෙළෙන්= මෙහි විපාකානිසංසයෙන්.

(49) පිට.

උද්ගඛායකසං උසස් අදහස. නිබ්බවු= බඳනා ලද්ද වූ.
මහොත්තාසයෙන්= මහත් වූ වැයමින්. බුදුපාමොක්= බුදුන්
ප්‍රමුඛ. සිමුපසසං- ප්‍රත්‍ය සතරව. විවර, පිණ්ඩපාන, සෙනාසන,
හිලානපථවය යන සතර සි. සතරමුත්මවිහාර= මෙත්‍රි, කරුණා
මුදිතා, උපෙක්ෂා යනු 'සතර මුත්මවිහාර' නමු. සදු= අලංකාර
කොට. මුත්මලොකස සදු වදාල සෙසෙක= බමලොව අලංකාර
කළ සේක හෙවත් උපන් සේක. මෙ තුමන්ගේ උත්පත්තිගෙන්
බහලොව අලංකාර වන හෙයින් මෙසේ කිහු. මෙසා= මෙ පමණ.
අසන්නසෙන්= උත්සාහයකින් තොරව. සබ්බර් ජොයන=
සබ්බය ශරීර කාන්ති නැමැති. සබ්බර= තහවුරු වූ. අබ්බරොන=
හටගත් විදුලි ශෝභායෙන්.

විහනුන=විශේෂයෙන් නසන ලද. ලොකාන්ධකාර පටල=
ලොකය පිළිබඳ අඳුරු රාශි. වණිණ ප්‍රත්‍යාපනති= වණිණයන්ගේ
පැමිණීම. අතුරෙහි= අතර. එක් බ්‍රහ්මාන්තරසක්= බුදුන් නැති
එක් කල්පයක්. සබ්බවරණ= සබ්බය පාදමුලද්‍රෝහි දී. සාධිලාභ
විරවින= සිය අදහසින් කරණ ලද. විශ්වලොකා'බ්ගමන=
සියලු ලොකයාගේ ධර්මවබෝධය. මතුපත්වැ= සම්පූර්ණකොට.
කමා'වෙශ= කාමයන් ගෙන් ආවිෂ්ටව. විවශ= ආත්ම වශිෂ්ටය
නැති, සම්ප්‍රධාන නො වූ. ලලිත= ලිලාපෙත වූ. චනිනාවදන
පදමවන= සත්‍රින්ගේ මුඛ නැමැති පිහුම් වනයට. අන්තසෙහි=
කෙළවර. තුෂිතකාසයෙන්= තුෂිතාත්මභාවයෙන්.

(50) පිට.

අක්ෂිණ විනයවු= ස්වයං නො වූ ධන ඇති. සුචිනින විනයවු= අතිශයින් හික්මුනු සිත් ඇති. අක්ෂිණවු සෞචන ශ්‍රී ඇති= නො වැරැණු නරුණු ශෝභා ඇති. දශමාසාන්තාසෙති= දසමස් කෙළවර. සද්= අලංකාර කොට. සද් (සැදීමෙහි) දැන් 'ආ' පස යෙදී නිපන් පෙරකිරියෙකි. විදග්ධ= දක්ෂ වූ. මුග්ධ= මනොඥ වූ. සරස= පඤ්ච රස සහිත. මධුරකවාක්ෂනිකෙසසං= මිහිරි වූ යටැස් බැලුම් හෙළීමට. එකපාත්‍රවෑ= අසිහාය භාජනව.

වඤ්ඤා'පවනො'පගමන= සතුටු එළවන උද්‍යානයට පැමිණ. සෙසෙර වාටි විහාර= සිය අදහස් පරිදි දිය කෙළියෙන් හා. සංඛිනිනප්‍රසංගාදි= සංගීතයෙහි යෙදීම් ආදී වූ. විවිධානුභාව විශේෂයෙන්= නානා ප්‍රකාර ප්‍රභා සමූහයෙන්. සකලයුවති ජනාවනංසවු= සියලු තරුණියන් හට මුදුන්මල්කඩක් වැනි වූ. සෞඤ්ඤා සාගරයෙන්= සුඤ්ජනාව සමූහයෙන්. කුමාර රත්නය= කුමාර සංඛ්‍යාත රත්නය. චතුෂ්ඨං නිමිතන සංඤ්ඤා යෙන්= ජරා, ව්‍යාධි, මෘත, ප්‍රච්ඡාය යන සතර නිමිති දැකීමෙන්.

විචිත්‍ර= විසිතුරු. සජ්ජා විශේෂ= සැරසීම් වෙසෙසුනින්. ඛන්ධුර= මනොඥ. ඛන්ධුර වරාඛරුච්චවෑ= අභවරාජයා පිටට නැගී. විශවිභවා'නවම වු= සියලු සම්පත්තියෙන් අප්‍රමාණවූ. විනොපම වු= දුරුකරණලද උපමා ඇත්තාවූ. හෙවත් උපමා රහිත වූ. මඤ්ඤානාගතිප්‍රමයෙන්= අතිශයින් මදව යන හසනි ගමනින්. චතුරඛ්‍ය විශ්ලේෂ= සිවු අතින් යුත් විශ්ලේෂ. මාර සෙනාභිමාන= මරසෙනාගෙන් අධික වූ මානය. මදීන= මැඩීමෙන්. ප්‍රච්ඡාය= විශේෂයෙන් පැතුරුණු. කිනිතිපිණ්ඩ= යසස් පිඩ කරණ කොටසෙකි. පාණ්ඩුරින= සුදු වන්තා වූ. භවනා භොග ඇතිවෑ= ලෝක කුක්ෂි ඇතිව.

බ්‍රහ්ම මුහුති= බ්‍රහ්මමුහුතිය යි කියන ලද. ප්‍රාදුභාවසම්මය= පහළවීමට යොග්‍ය කාලයෙහි. ආවිද්දාන= ප්‍රකට වූ. බ්‍රහ්මානි බ්‍රහ්මභාව= බ්‍රහ්මභාවත් උතුම් බ්‍රහ්මභාවය. විහාසින= ප්‍රකාශ කරණ ලද. සඵලවිලාස ඇතිවෑ= සඵලවිලා ඇතිව. සකල ජගද්‍යනාදය= සියලු ලෝකයා සතුටු කිරීම. කන්තනි= කණක් පාසා. පදවිතතිය යි. නිජවාද නිශිත= ස්වකීය වචන යෙන් පිහිටුවාගන්නා ලද. සමන්තං පාරමිතා= සමතිස් පෙරුම්. පුරණාශායෙන්= පුරණු කැමැත්තෙන්. විවශවෑ= ලිඛිව.

අශ්වනාම= හිස් නො වී. බැහැවි= අහඹාසව, පුරුදුව. ස්වර
ණිස= සිහිකටයුතු. රමණිස= සිත්කළ.

(51) පිට.

හමසෙහි= සංසාරයෙහි. ප්‍රබල වූ= අතිශයින් බලවත් වූ.
තුලනාතික්‍රාන්ත = අන්‍යයන් හා සමභාවය ඉක්ම වූ.
අඤ්ඤාසං = මුත්ති (=මෝඩ) ලොකයාහට. ප්‍රඤ්ඤාසං =
නුවණ නැමැති එළිය දෙන. බුද්ධාලම්බණ = බුදුන් අරමුණු කොට
ඇති වූ. ප්‍රීති සන්තති = සතුටු පරපුර. ප්‍රාදුශ්ච = පහළපිමෙන්.
නිබ්බන්ධනාත්ම භාව ඇතිවැ = බර වූ අත්බැව් ඇතිව. කඩුපුල්
මලින්=නාගලොකයෙහි ඇති මල් වර්ගයක්. කාලාගරා බුද්ධාසං =
කළු අගිල් නම් දුම්බක දේ. කරණික සන්තතින් = කරවූ සමූහ
යෙන්. නිරන්තර කෙරෙමින් = ගවසමින්.

දිව්‍යකර්මපුර වංශනාදි = දිව කපුරු සදුන් ආදි වූ. සෞරඛ්‍ය
ප්‍රබන්ධ = සුගති සමූහයෙන්. බන්ධුරකෙරෙමින් = මනෝඥ
කෙරෙමින්. නාගවල්ලිදලසෙන් = බුලත් පල කැතින්. හරිතවූ =
බර කරණ ලද්ද වූ. නානාප්‍රකාරවිනාන විනාසසෙන් =
නොයෙක් ආකාර වියන් බැඳීමෙන්. සකලාකාශය = මුළු අහස.
නිරවකාශ කරමින් = ඉඩ නැති කරමින්. මිණිදඩ වැටපහන් =
මැණික්මය පන්දම් එළිය. පටිච්ඡාර නාගසන්තේ = පිරිවර නයින්
ගේ. කණ්ඩමණි ආලෝකසෙන් = ගෙලෙහි වූ මැණික්
එළියෙන්.

රුචිනරතර = අතිශයින් මනෝඥ වූ. නාරකානිකර = තරු
සමූහය. අවනිෂ්ණ = බැස්සා වූ. ගගනාබ්‍යන්තර = අහස් මලුව
මෙන්. මනෝහර කෙරෙමින් = සිත් පැහැර ගන්නක් කරමින්.
අමිත්‍ය = අප්‍රමාණ වූ. චල්ලිත = වැලෙහි බැඳීමෙන් හටගත්. ආච
ලිත = හටගත් රැළි ඇත්තාවූ. කේතුපතාකා = සිවුරැස් කොඹ,
තුනැස් කොඹ. විප්‍රමාණසෙන් = බැබළීමෙන්. සම්මාන = හට
ගත්. නෙත්‍රාන්ධ = ඇසට සැතකෙළි. විස්සෙන් = අදහසින්.
ධම්මාමානසෙහි = දහම් නැමැති අමායෙහි. සන්තලා = කන්
තමා. රමණිස = සිත්කල වූ. සමීඤ්ඤානුස්මරණය = බුදුතුණ
සිහිකිරීම. නිරවද්‍යවූ = (නිර්-අවද්‍යවූ) වරද රහිත වූ. වාද්‍යෙන්
හා = තුර්කියෙන් ද.

විවිධලසානුවතී = නොයෙක් තාලයට අනුව පැවැති.
නානාසෙන් හා = නැටීමෙන් ද. රසනිබ්බන්ධන = රසයෙන් බර වූ.
නිහසෙන් හා = ගි කීමෙන් ද. සුභාදය = යහපත් සිත. හරණ =

පැහැර ගැන්මෙහි. ප්‍රවිණ= ප්‍රගුණ වූ. චාරුවාණිසෙන් හා= මනෝඥ ශබ්දයෙන් ද. රසවිගෙය= රස වෙසෙසින්. නිරංග= පහ වූ කොටස් ඇති, හෙවත් එක් වූ. චංගනාදසෙන් හා= වස් කුලල් හඬින් ද. ආවිභාවින= පහළ වූ. හාදසානාද= සිත සතුටු කරන්නා වූ. කඤ්ල= කරඬවනි ඇති. මද්දල= මිහිගු බෙර හඬින්. සංගීත විද්‍යාපසෝගී= සංගීත ශාස්ත්‍රයට අනුකූල වූ. නිරූප දෙශසෙන්= උපදෙස් රහිතව. නාවලොවුතුරාදහම= නාවලො කොතතර ධර්මය. පසක්කවහෙම්මසි= ලබමිව සි. සබ්බාධිගම සම= බුදුබව ලැබීම ම.

(52) පිට.

සිවුවණක් පිළිස්මැද= හික්කු, හික්කුණි, උපාසක, උපාසිකා යන සතර පිරිස මධ්‍යයෙහි. දෘඩ්‍රහණය= දෘඪ කොට ගැන්ම. නාගාන්මහාවසෙති= නා කුලයෙහි. සඵලබ්‍රහ්මානුබ්‍රහ්ම නිසෙවිනවු= සියලු සඵල බුබ්, පසේබුදුන් විසින් සෙවුනාලද්ද වූ. විනාසුඛිකාරණ වු= සිත පිරිසිදුවීමට කරුණු වූ. භෞ ලොකාගිබාවණි විලාස= තුන්ලොවට සිළුමණි ආකාරය. පජිනිපෙතන වු= හාත්පසින් සම්පූර්ණ වූ. බුබ්බකානා= බුදුන් විසින් කටපුතු වැඩ. එක් බුබ්බාන්තරසක්= එක් බුබ්බ කාලයක්. සමත්තිංගන් පාරමිනාසුරණ= සමතිස් පෙරුම් පිරුණා වූ. ප්‍රාචිණ්‍ය= ප්‍රගුණ භාවයෙන්. පුතිලබ්‍ය= ලබන ලද. ප්‍රඥ ප්‍රභූ= ප්‍රඥව පිළිබඳ උසස් බව. ලොකාපි නිරන පු= ලොකා'තිවෘතියෙහි ඇලුනා වූ. ලලින= ලිලොපෙන වූ. අමන= අප්‍රමාණ වූ. දෙවනා ව නිනා= දෙවහනන්ගේ. කාමාස= ඇස් කොන් බැලුම් නැමැති. ශුලකොචි= හුල් කොණින්. සමුත්ප්‍රලින= මුල් සිදින ලද. මාන බ්‍රහ්මාන බැම්ම හෝ මාන සමූහය. මධුපාන කෙලිරසිකාව= මී බීමෙහි රස ඇතිව. ස්ප්‍රසව්‍ය= පහසු. සමාපෙක්‍ෂ= බලාපොරොත්තු සහිත වූ. පඤ්චවිධාස= පඤ්චාක්‍රියයෙන්. සන්තපිණ= පිණ වීම ම.

එකසාපෙක්‍ෂකාව= එකම අදහසව. පඤ්චමහාවිලෝක නය= පස් මහ බැලීම. අමනාධනා'වින= අපමණ ධන රැස් වූ. නාග= දිම. සනා= සබවස. සෝඝ්‍ය= ශුරබව. විසුල වු= මහත් වූ.

(53) පිට.

කුක්කුසෙති= බබෙහි. පිළිබිඳගෙණ= ඉපිද. දගමාසාන්තා සෙන්= දසමස ගෙවීමෙන්. ප්‍රසව්‍ය= බිහි වී. පුණසරස= ප්‍රේම රස ඇති. මධුරදහින වු= මිහිරි දැකීමක් වූ. කුචකලස= තන

නැමැති සටහන්ගේ. කෙසේදැයි සඳහන් වූයේ සිය නැමැත්තන් හැසිරීමට. හමුදාපාත්‍රය ගෘහය සමීප වූ. සරසවැලි=චලිතව. හෘදයෙන්= සිත් පැහැර ගන්නා වූ. බුද්ධිමත්= බුද්ධි විසින් ඵලවන ලද. නිමිත්තවශෙන සංකල්පයෙන්= නිමිත්ත වෙසෙස් දැකීමෙන්, සංකල්පය= හටගත්. සංකල්පයෙන්= සසර නො ඇල්ම. ප්‍රවෘත්තිය ගත ඇතිව= පැවිද්දෙහි ඇල්ම ඇතිව. මහාපරිවාරයෙන්= මහ පිරිවරින්.

ආජාතිකරණයෙන්= ශ්‍රේෂ්ඨ අයුත් යෙදු රථයෙන්. කොටි ප්‍රමාණය= කෙළක් පමණ. මහාපරිවාරය= බලවත් විශේෂය. අනුලක්ෂ්‍ය= කැලැල් නැති. සංකල්පය= කිසිදු දරන්නා වූ. වනිතා= පණින= සත්‍ය විසින් ඵලවන ලද. පාසාසානුභව ප්‍රවෘත්තිය= කිරිබත් වැළඳීම පෙරටු කොට. දිව්‍යවිහාරය= දවල් විසීම. විභවය= පිටිය වූ. කුසුමොදරය= පද්ම ගර්භයෙන්. ප්‍රසාදයෙන්= වැඩිදුරින් නා වූ. මහාපරිවාරය= මද සුවද පිළිබඳ. බිඳුනුමක= බිඳු සමක වූ. නාගනොබිඳුමොපසිඳුනුමකොට= නා බෝ මුලට එළඹ. මාරවාරය= මාර නැමැති ඇතුගේ. මානවිද්‍යා= මානව බිඳීමෙහි.

අනුප්‍රාප්තියෙන්= අසහය සිංහයෙක්ව. සමානාසනය සමකමයෙන්= බුද්ධිවල බිඳීමෙන්. සමානාසනය මනෝරථ ඇතිව= පිරුණු මනසෙහි ඇතිව. සමානාසනය නික්මගියෙන්= සත් සත් යැවීමෙන්. බුන්මානසය= බුන්මානසය ඇරඹි නය. අනුප්‍රාප්තියෙන්= අනුප්‍රාප්තියෙන් නො පැවැත්විය හැකි. විනිවිදිතය= නවත්වන ලද. සංකල්පය වෙසෙස් ඇතිව= සසර දෙස් නැමැති විමනා ඇතිව. අනුගතයක් බහුත්වයෙන්= පුරාණ නැමැති නදියක් හරවන්නාක් මෙන්. හෘදයානුකූලය= සිත සතුටුවීමට. බිඳුම= මුලකාරණය. ලොකාසාදයෙන්= පසුබසාමයෙහි. අස්විද්‍යාත්මකයෙන්= සිල් කඩන්නාක් මෙන්. ජයසාමය= ජය කණු. සමානාසනය= සිත එකඟවීමට. අනුගතය= මහල ජලයෙන් තෙමීම. ආශ්‍රිතය= බලයෙහි. ලොකාසාදයෙන්= ලෝ වැඩෙහි. නන්දියෙන්= ඇලී. සොපනයයෙන්= සත් පුරුෂ භාවයෙහි. කුළු= මුදුන. පරික්ෂණයෙන්= උත්සාහ පැවැත් වීමෙහි.

නිමාම දක්වමින්= කෙළවර පෙන්වමින්. බොධිසත්ත්වයෙන්= බෝසත් සිරිතෙහි. කාරුණියෙන්= කරුණා සහගත භාවයෙහි. කාරුණිය= මනුෂ්‍යත්වය. සංකල්පය= හැසිරීම.

වාතුළේද= සිවුවෙදය සහිත. විද්‍යාස්ථාන= විද්‍යාස්ථාන නැමැති, මහාසාගරපාරගතවැ= මහා සයුරෙහි. තෙර දක. නානානුභාවයෙන්= නොයෙක් මගිමයෙන්. හක්නි ප්‍රසාද පුරා සරවැ= ආදර සැදහැ පෙරවුව.

(54) පිට.

රූපනිරූපනයෙන්= රූප ලක්ෂණය බැලීමෙන්. කණිණි මාන= කණට අමා වැනි වූ. ප්‍රචචනා'කණිණියෙන්= ධර්මය ඇසීමෙන්. සජාන= හටගත්. ප්‍රීති සෞමන්සය= සිත පිණිසාම හා අධික සතුටෙන්. ලෙන්= හෘදයෙන්. උතුරුවන්නාක්ෂ්‍රමෙන්= පිට කර හරින්නාක් මෙන්. දසරුවෙහි= උරහිසෙහි. විත්තාවාරය= සිතෙහි අදහස. සම්මොක්ෂානන්ධ= සියලු ලොවට උතුම් වූ. සත්ත= උත්සාහ. ශාන්ත= සංසුන්. ප්‍රණීන= මධුර වූ. හමවන්= හත්ත කළ රාගාදීන් ඇත්තා වූ. අභිභ්= ප්‍රදව පුදුසු නොහොත් පව් නැසූ. අනන්තවිත වූ කල්හි= අතුරු දහන් වූ විට. ආකාරණ= කැඳ වූ. කරුණාපලෝහිත= කරුණායෙන් ලොහොබ කළ. වින්ත ඇති= සිත් ඇත්තා වූ. පරමධර්මික වූ= අතිශයින් ධාර්මික වූ. පතිමුනාබම්පර= පතිවත රැකීමෙහි නියැලුව.

(55) පිට.

විවක්ඛදගින වූ= අතෘප්ති කර දකුම් ඇති. අබිල ගුණ ගණාහිගම වූ= සියලු ගුණ සමූහයෙන් සිත් අලවන්නා වූ. නාටකසූත්‍රිගේ= නළුහතන්ගේ. රතිකෙලිශ්‍රාන්ත= කාමාති රති ක්‍රීඩායෙන් විඩා වූ. කුමාන්ත= තන කොණින්. නිව්භාන්ත= වැහෙන්නා වූ. කෙදුමබුධාරා= භවදිග දහරින්. නිව්භාර= වැලකූ. රතිකලමුදු ඇතිවැ= රතිකෙළි විඩා ඇතිව. පුරුෂ සිංහ වූ= පුරුෂ ශ්‍රෙණි වූ. සඤ්ජිනාවශානතෙහි= දැකීම කෙළවර. පත්විම සාමසමනනතර= අනන්ත දස පැය හා එක්වම. සමධිගත= ලැබූ. සමාස්සමෙබාධි ඇතිවැ= බ්‍රහ්මත්වය ඇතිව. ලොකාපිකොටැ= ලෝ වැඩ කොට.

ප්‍රචරවු රූපධෙස ඇති= උතුම් රූප සමපත් ඇත්තා වූ. රූපගත වූ= රූපයෙහි පිහිටියා වූ. භාග්‍යධෙස ඇති= වාසනා ලකුණු ඇති. සම්ඥ්‍යානධෙස වූ= බ්‍රහ්ම ඥානය දැරීමට පුදුසු වූ. ශ්‍රවණ වූ= ඇදහිය යුතු වූ. කරුණාවිධෙස වූ= කරුණාවට පිහිට වූ. සකලලොකාහිධෙස වූ= සියලු ලොකයා විසින් කිය යුතු වූ. හෘදය සහනිධෙස වූ= සිතෙහි තබා ගතයුතු වූ. නාම

බෙසවැ= නම් දරන්නෙකි. සබ්බරසා, යොදසනොටැ= උතුම්
දහම් රස විද. පසුබිමනාගබ්බාප්පානසි= ගංගා, යවුනා, අවිච්ඡි,
සරහු, මහි යන පස්මහගහෙහි දිය පහර. අනාගතාංගකු
සෙත්= අනාගත කොටස පෙනෙන නුවණින්. මනොරථස=
ප්‍රාචිනාව.

(56) පිට.

දෘඩග්‍රහණසි= දෘඪ සේ අලවා ගැනීම. එකාලොකිකාන=
එක ම ආලෝක ඇති කලා වූ. විශවලොකි වූ= සියලු ලෝකය
ඇත්තා වූ. බ්‍රහ්මාත්මාද මහොත්සවසත්= බුදුන් පහළවීමේ
උතුම් ප්‍රිත්‍යක්‍ෂවයක්. කානිව්‍යස= කටයුතු ය. අකානිව්‍යස= නො
කටයුතු ය. මාගිස= මහ ය. අමාගිස= නොමහ ය. සාවද්‍යස=
වරද සහිත ය. නිරවද්‍යස= වරද රහිත ය. සුවිද්‍යස= යහපත්
හැසිරීම ය. දුශ්විද්‍යස= නො මනා හැසිරීම ය. බ්‍රහ්මදිත්‍යවිගම
සෙත්= සම්මේය සුය්‍යා නැති වීමෙන්. මොහකිකාර විප්‍රමා
ණස= මොහ නැමැති අදුර පැතිරීම.

සකලලොක= සියලු ලෝ වැස්සාගේ. මනොරථ= මනදෙළ.
එකනිසොදන= අතුල්‍ය ලෙස සිඬ කිරීමෙහි. එකකල්පමාක්‍ෂවූ=
උතුම් කප්පාකක් වැනි වූ. පරමාසීද්ධිවූ= අවිපරිතාපීයත්
දක්නා සුලු වූ. ශ්‍රමණපදමවූ= ශ්‍රමණයන්ට පද්මයක් බදු වූ.
අනවරාශ්‍රසංසාර=ප්‍රමාණ නො කළහැකි අක්මුල් ඇති සසර. දමු=
හළුකලා වූ. අනොමනිථිණ දර්ශිවූ= අලාමක වූ නිවන් දක්නා
සුලු. සමපනනිසාසුචු= සැපයින් අඩු නො වූ. දුරවගාන= ලං විය
නො හැකි. ප්‍රනාප= තෙජසින්. භාක්‍ෂවූ= සුය්‍යා වැනි වූ.
අප්‍රතිහන්‍යශොධරවූ=නො නැසුනු කිහිපිය දරන්නා වූ. නසනො
'ත්මාද= නෙත් මත් කරවන. සෞමන=තරුණ බැවින්. ශ්‍රිමත්වූ=
ශෝභා ඇති. වදන= මුව නැමැති. චිත්තවිකාල= පද්ම ප්‍රබෝධ
යෙහි. භාස්කරවැ=ගිරුව. සකලලොක ප්‍රමාණ රණවූ= සියලු
ලෝකයාගේ ප්‍රමාණව කරුණු වූ.

(57) පිට.

විශොක්‍ෂාන= ශෝක රහිත භාවයට. භාරණවූ= කරුණු වූ.
විශාඛපුණ්ණිමාසිස= වෙසක් මැදි පසළොස්වක. දිවාචිතාර=
දවල් විසීම. සජ්ජනප්‍රතිපත්ත=සත්පුරුෂයන් විසින් පුදන ලද්ද වූ.
මාරනථිතකරවූ= මරු බිය කරන්නා වූ. අර්ජනබොධිමුලසට=
කුඹුක් බොධිය සම්පයට. දුචාර= වැළැකිය නො හැකි. මාර=
මරු නැමැති. කරුණ= අභිනව වූ. කරුණිමකල= ගිරමඩල.

ග්‍රාස= කබල කොට ගැන්වෙහි, ගෙවන් ගිලිවෙහි. එකබුම
 ග්‍රාහව= අසහාය රාත්‍ර ග්‍රහයාව. ආමත්‍රසසෙහි= තුන්යම්හි.
 විද්‍යාත්‍රසස= ත්‍රිවිද්‍යාවන්. සිඛකොට= ප්‍රතිවෙධ කොට. පස්විම
 සාම සමධිගන= අලුයම්හි ලබන ලද.

සවිඤ්ඤාන ඇතිව= බුද්ධාවි ඇතිව. අගලස්බද්‍රවු=
 අග්‍රලාක්ෂ්‍යනයක් වැනි වූ. කුසල්බද්‍රපටනක්= කුසල නැමැති
 බද්‍ර ඇති පටුනු ගමක් වැනි වූ. එක ඇදුරුහලක්= එක ආවායම්
 ශාලාවක්. ධම්මරන්ත නිධානයක්= දහම් නැමැති රුවන් තිබි
 යක් වැනි වූ. පච්ඡු කෙරෙමින්= පිරිසිදු කෙරෙමින්. මෞන
 මුද්‍රාව= නිශ්ශබ්දභාව නැමැති ලක්. සධම්මාමාන නිෂෙකස=
 සඛම් නැමැති අමා වැස්සීම. මොහනිදා= මුලා බැව් නැමැති
 නිදීම. ලොකාපි නන්පරව= ලොකාභිවෘතියෙහි ඇලී. බොධි
 පාක්ෂික ධම්මන්= සතරසතිපඨානාදී රහත්මග ලබා දෙන ධම්
 යන්. මරහුගේවිරොධ අසපිරිසරම්මන්= මාරයාගේ විරුධකම්
 බිඳීමන්. බද්ධවිනය= සතුටු උපදවන. බොධිසත්තමුරුස= බෝසත්
 තනතුර. එකමාර= එක ම දොරටුවක්.

(58) පිට.

ධම්මලොහසෙන්= ධම්ම කෙරෙහි ආශාවෙන්. ශාක්‍යසිංහ
 සන්= ශාක්‍යවංශයට උතුම් වූ. ත්‍රිකාලදර්ශිවු= අයු, අනා, වත්
 මන් යන තුන් කල් දක්නා වූ. නිරුපමවු= උපමා රහිත වූ. බුබුලි
 පද්මවු= බුදු බව නැමැති ශ්‍රීදේවියගේ වාසයට පිසුමක් වැනි වූ.
 විකෘතිනමුඛපද්මවු= පිපියා වූ මුව පිසුම් ඇත්තා වූ. සකල
 ලොකාපි සම්පාදකවු= සියලු ලොකයාගේ වැඩ සිඛ කරන්
 නා වූ. සකලගුණගණසෙන්= සියලු ගුණ සමූහයෙන්. අප්‍රති
 සමවු= සමවුවෙක් නැත්තා වූ. කල්‍යානා= මනෝඥ භාවය හා
 සම වූ. නතුලනා විලාස ඇති= සිරුරු නැමැති වැලෙහි සොහො
 ඇති. රුපිර= මනෝඥ වූ. සෞචන්‍යාචනාර= යොවුන් බවට
 පැමිණීමෙන්. පරමාමුරිහුන= ඉතා මිහිරි වූ. ශරීරශෝභා
 වෙන්= ශරීර කාන්තියෙන්. ලොකොත්තරවු= ලොක ශ්‍රෙෂ්ඨ වූ.

මුරු= මිහිරි වූ. අධර= නොල් නැමැති. වෂක= ඔබ්මත්.
 උපනින= එළවන ලද. ගණ්ඩුක= කොපුල් පිරු. මුඛපාන= මී
 බීමෙන්. මනනව= මත් ව. නිරනිශස= ඉතා වැඩි වූ. ස්තෝ
 භොතතර= ප්‍රේමාධික වූ. පරමරමා= ඉතා සිත් කළු වූ.
 උචිත්තව= කළකිරී. ප්‍රවුජ්ජ්‍යාවෙහි= මහණකමෙහි. සාහි
 ලාසව= කැමැතිව. නිද්‍යාජ= සත්‍ය වූ. මනෝරථසාධනිස=
 මනදෙල සිදු කරණ.

(59) පිට.

අතිබන්ධන= ඉතා පිනාත්තා වූ. නසන මනෝහරවූ= නෙත් සිත් ගන්නා වූ. මධුකර= මී මැස්සන්ගෙන්. ආකර= ගැවසී ගත් තැනක් වැනි වූ. සහකාර වනසෙහි= මී අඟ වෙතෙහි. අසවනාණමුළුපිගුණවෑ= තණමිටි අට ගෙණ. නරුණ= අලුත් වූ. සොණ= රත්පාට වූ. පලලවාගියම= පත්‍රයෙන් සිත් කප් වූ. මහාසොණබෝධියම= තොටිල බෝධියට. චක්‍රාසන= (පෙර කී සේ යි). චතුරභගවිසූදාධිප්තියාන= අභ්‍යන්තරයෙන් යුත් වියදි ඉටි ම. පුළුඹගමවෑ= පෙරටුව. මාරසාහසප්‍රභාව= මාරයාගේ බලාත්කාර ක්‍රියා නැමැති මහිමය. නවසානු ප්‍රභාණ= අභිතව සුයර්ග්මය පැතිරීමෙන්. තුනිනලෙසසම= පිණි ආකාරයට. ඔත්මමුහුර්ත= ශ්‍රේණි මොහොත. එළිවෙන දෙපැය හමාර. සකල= සියලු. කාලදෙය= කාලදෙයෙන්ගේ. ස්වභාව= ස්වභාව විසින්. ව්‍යවහිත= වසන ලද.

කෘෂණ= පාපය. ශුකල= කුශල ය. ගිත-ලාමකය. ප්‍රණීන= ශ්‍රේණි ය. සාධද්‍ය= වරද ය. අනධද්‍ය= නිවරදය (යන.) නොසිත වසනු= නොයෙක් වස්තූන්ගේ. විකාරනතනා= විනිවිද= විකාර බව ප්‍රකට කරන්නා වූ. සඵඤ්ඤාසුභලදීන්= බුදු බව ලත් හෙයින්. ධම් මකරඤ්ඤ= දහම් නැමැති මල්රොන්. සංකෘත= සමූහය. නිසාඤ්ඤ= වැගිරීමට. පද්මවූ= පියුමක් වූ. ලොකානුශාසන කොට= ලොවට අවවාද දී. මධුර= මිහිරි වූ. ගුමුගුමාරවෑ= ගුම් ගුම් යන අනුකරණ ශබ්දයෙන්. මුඛර= දෙඩමල වූ. මධුකර නිකර= මී මැසි සමූහයාගෙන්. නිරහරවූ= නොතොර වූ.

ප්‍රවල= වඩා වැනෙන. ප්‍රවලජාල= දලු සමූහයෙන්. දහතුර වූ= උස් දත් හටගන්නාක් වැනි වූ. නරුණ= ලපටි වූ. සහකාරඅභිකුර= මී අඟ දලු. අසාද= රස විඳීමෙහි. වපල= ඇලුනු. කොකිලකුලසා විසින්= කොවුල් සමූහයා විසින්. කුහ කුහාරවසෙන්= කුහා කුහා යන අනුකරණ ශබ්දයෙන්. මනෝ හරවූ= සිත් ගන්නා වූ. සිතලජාලාවෙහි= සිහිල් සෙවනෙහි. හොහනාවූ= සයනය කලා වූ. නරුණ= ලදරා වූ. අරුණවූ= මද රත් වන් වූ. හරිණගණසා විසින්= මුව සමූහයා විසින්. රොමසා සෙන්= වමාරා, කෑමේ තලු ගැසීමෙන්. මහරවූ= ලැසි වූ. මඤ මාරුත= මද සුළඟින්. ආසොලිතවූ= කම්පිත වූ. නවලනා වහිනාවන්ගේ= අලුත් වැල් නැමැති සත්‍රින්ගේ.

පල්ලවාඛිකුර්තිසානසෙන් = ලපල අකුරු ගැටීමෙන්.
 සන්තුෂ්ටවෑ = සතුටුව. තරුණ පුෂ්පාඛිකුර = අලුත් මල් කැකුළු
 නැමැති. රොමාඛිකුර = රොමොද්ගිම ඇති. ඡායාද්‍රැමසෙන් =
 සෙවෙති ගස් ඇති. සහනනාරබ්බවු = නිතර පටන් ගත්තා වූ.
 සිඛ = 'සිඛ' නම් දෙවයා. විද්‍යාධර = විද්‍යාධරනම් දෙවයා. සඛිනින
 ප්‍රසංග = සඛිනිතයෙන් ඇලුනු. වනමහිස = වල්මුවන්ගේ.
 විෂාණසානසෙන් = අහින් ගැසීමෙන්. සුජ්ණිනවු = සුණු කරණ
 ලද. සරොරොධස්ඇති = විල් ඉවුරු ඇති. මහනමානඛ = මනා
 තුන්ගේ. සුළු = මහත් වූ. කපොලහිනනින් = කොපොල්තලෙන්
 නොහොත් උතුම් කොපොලින්. දුග්ධාග්නිපානසෙන් = මදදිය
 වැසීමෙන්. සුරහිභුන = සුවදවත් වූ. සිඛණ්ඩ = මොතරැන්ගේ.
 එක ජිවිකාසමානවු = එකම ජිවිතයක් බඳු වූ. විසිජ්ණවු = වතලා
 වූ. සිතල ජල ඇති = සිතිල් දිය ඇති. නවසාද්වල = අලුත් ඊතන
 නැමැති. කම්බලාව ගුණසිත = කම්බලියෙන් වසන ලද. වනසථ
 ල = වනරොද නැමැති. සිමනනිනින් ඇති = සත්‍රින් ඇති.

(60) පිට.

වම්පකවනොද්භුනවු = සපු වනයෙහි හටගත්තා වූ. සෞරහා
 ප්‍රසරසෙන් = සුවද හැමීමෙන්. සුරහිභුනවු = සුවදවත් වූ. වනමහන
 ක ඇති = වන මුදුන් ඇති. උද්ගණ්ඩ = නැගෙන සුවද ඇති. සිතල
 ගණ්ඩ = සිසිල් සුවද ඇති. විටප = වෙළෙඳින්. විගලින = ගිලිහුනු.
 පුෂ්පාඛිකුරසෙන් = මල්රොණින්. කාශලවු = උස් වූ. භූමිමණ්ඩල =
 භූමි ප්‍රදේශ ඇති. විශාල = මහත් වූ. සාලනරු = සල්ගසින් (ගැව
 සුනු) නූතන ප්‍රභූත = අලුත් මල් හා. සම්පකිසෙන් = එක්වීමෙන්.
 පරමරමණිසවු = ඉතා සිත් කළු වූ. විහසිත = පිපියා වූ. වතුල
 මූලිපබල = මුහුණමල් රොන් සමූහයෙන් වූ. නසතු පරිශ්‍රාන =
 ඇසට වූ විඩාව. මඤ්චාරුන සනානසෙන් = මදසුලං පෙලින්.
 ගරිකලානන ඇති = ඇඟවිඩා ඇති.

විනිදු = පිපියා වූ. සාඤ්ඤ = සන වූ. නාගපර්ගානුර්ගසෙන් =
 නා මල් රොන් නැවරීමෙන්. පිඤ්ජනවු = පිභුවන් වූ. පච්ඡින
 නිකුඤ්ජ ඇති = පච්ඡිතයන්හි නිමිත ස්ථාන ඇති. ගිජිඛර
 සෙන් = පච්ඡිත මුදුනෙන්. නිජ්ජකර = ගතුලැලි නැමැති. කල්ල
 ඊන්ගේ = කල්ලරී නම් බෙරයන්හි. කංකාරසෙන් = "කං" යන
 අනුකරණයෙන්. කෙකර විහාරනිරත = සිය කැමැති සේ විසි
 මෙහි ඇලුනු. ගබර = වැදිය. පුලිඤ්ඤ = හිමාලය කාලාඤ්ඤ න පච්ඡින
 අතර වසන වණ්ඩාල හෙදයක් වූ පුලිඤ්ඤ යන මොවුන්ගේ.

සුදර්ශනේ= සත්‍රින්ගේ. මධුරගායනාසෙන්= මිනිරි සේ ගැසීමෙන්. අවෙනස්කම= වෙනතරා රහිත වූ. මන්දානල= මද සුළඟින්. අසොලින= කම්පිත වූ. 'නවමස්ජරි= අලුත්කරල් නැමැති. වාමරසෙන්= සෙවරින්. ව්‍යාධිසමානව= සැලෙනු ලබන්නෙක්ව.

සුසංකාද= මල් රස විඳීමෙහි. විදන්ධව= බුහුටිව. ගොකිලාවන්= කොවුල් බේනුන් විසින්. සඩ්ධිසමාන= ගසනු ලබන. ව්‍යාසර්සුන්= වනවිල්. පද්ම= පියුම්. රුක්මංස= හංසරාජයන්. නිත්‍යවිගේධි සන්ධිසන්= ජන්මයෙන් ම විරූඪ සහකරයන්. පරම මෙමන්ත්‍රසෙති= උතුම් මිත්‍ර භාවයෙහි. ප්‍රශානන= අනිශ්චිත් සංසුන්. වෛනන්‍ය= වෙනතරාවන්ගෙන්. අවිගේධ= විරූඪ නො වූ. නිගේධසමාපන්නිසෙන්= විතත නිරෝධය ඇති සැපවත් සමවතට පැමිණීමෙන්. පර්ණණමු= පිහිට වූ. දංජ්ව්‍යාබලසෙන්= දත් ශක්තියෙන්. බාහුබලසෙන්= අත් ශක්තියෙන්. උරුබලසෙන්= පාද බලයෙන්. නබ්බලසෙන්= නිය බෙලෙන්. මුඛබලසෙන්= මුව බෙලෙන්.

ජුමිර= සිත් කල වූ. කෙශරවිසර= කෙසර සමූහය. විස්මාර= පැහිරීම් සම්බන්ධයෙන්. බක්කුර වූ= මනෝඥ වූ. සකකසකි= ශ්‍රීවා සකි ඇති. ස්වාගෝචින= තැනට සුදුසු. වණ්ණවිලෙස සෙන්= පාට වෙසෙසින්. විරුජමාන= බබලන. අභිසමානග ගොහා= අත පසන සානනය. වික්‍රමය= අනුත් මැඩ පැවැත්වීමේ ශක්තිය. ව්‍යාසමාසෙන්= වන රොදින්. පවනානුපාන= වාතය වැටීමෙන් සෙලවුනු. කුසුමාස්ජලි= මල් ඇඳිලි.

(61) පිට.

සුසක්ඛවුච්ඡාමුච්චලසෙති= ඉදුනු අඟි ගෙඩිවල. පනපනති= මාගියක් පාසා. දම්සෙන්= අභිමානයෙන්. පඤ්චමනිකපද්මා කිණිණිමු= පස් පැ පියුමෙන් ගැවසුනු. ඉන්ද්‍රනිලමාණිකා රසායනමානමු= ඉන්ද්‍රනිල් මිණි දියක් සේ නිල් වූ. සිතල සලිල= සිහිල් දිය. මොහාකිකාරව= මොහයෙන් අදුරුවා. තරුණ තර සිංහින්ගේ= ඉතා තරුණ සිංහයෙකුන්ගේ. අතරුණ ස්තෙනසෙති= මහත් ප්‍රේමයෙහි. නිර්විසාදමු= කළකිරීම් රහිත වූ. උද්ගාරස= වැමැරීම. බුධාලමබන ප්‍රිතින්= බුදුන් අරමුණු කොට උපන් ප්‍රීතියෙන්. ගොවරසෙති= ආහාර සෙවීමෙහි. සිත්තම= සිතියමක. ධම්මජ්ජවෙසි= බුදු වෙසි. ව්‍යාහරණ= ප්‍රකාශය.

(62) පිට.

නන්පරවුසේක=ඇලු හු සේක. ආදිමධ්‍යානනලාණ වු= මුල මැද අග යහපත් වු. මනෝමල= ස්තෙහි පාපකිලුට. දහන= දවන්නාවූ; ද්‍රව්‍යාල= ලැවිහින්න. ලොක= ලොකයාගේ. ලොව න= ඇස් නැමැති. නොහොත්. ආලොවන= බැලීම් නැමැති. චකොර= ඇරිකුකුලන්ට. චන්ද්‍රිකාසමාන= සදරස වැනි වූ. සමානිකාත්තින්= රන්වන් කානගියෙන්. ශ්‍රවණීය= ඇසිය යුතු. නොහොත් කණට හිත වූ. සිද්ධිමත්= අමා වැනිමත් සේ. මනෝහර= සිත්කලු. භාරති විලාසයෙන්= වචන විලාස යෙන්. ජගද්‍රව්‍යාලය කොට= ලොව සතුටු කොට. අන සෙයින්= කෙළවර. නිසර්ගිකාය= භාග්‍ය නියමය. අනිකුමණ= ඉක්ම විමෙහි. අසමානික= නො හැකිව. ශාසනය අනන්ත වූ= ශාසනය අතුරු දහන් වී. ශාසනානුකූලය වනාහි පසුපා පිති අන්තභාවය, ප්‍රතිපත්ති අන්තභාවය, ප්‍රතිවේද අන්ත භාවය, ලිඛිත අන්තභාවය, බාහු අන්තභාවය, යන පඤ්ච අන්තභාවයෙන් සිදු වන්න කි.

බ්‍රහ්මානන්තරයක්= එක් බ්‍රහ්මාලයක්. නිෂ්පාදිතය= තණකාසාව නැමැති වැල්. උත්ප්ලව= උගුළුවීමෙහි. කෙලි විරදවු= ක්‍රියා හසරියෙන් වූ. සමානලොක= සියලු ලොකයාගේ. ශෝකවිනෝද විද්‍යා= ශෝකයන් දුරුකරණ විද්‍යා විෂයෙහි. විශාරදවු= පැතිර පවත්නා නුවණ ඇති. ද්‍රව්‍යාලය= දන් දීමේ අදහසින්. අර්පෙණය= බලාපොරොත්තු රහිත. පිළිසුනු දරවු= ප්‍රිය වූ පුත්‍ර දුහිතයන් ඇති. භූමිනාමෝග්‍යාපි= ලොක කුහරයෙහි පතල. ශෝකකිහිනි පුරපාරවු= ඉහු කිහිනින් පිරි මෙන් තෙරපත්. වරණ සරණාපනය= පාදය පරම පිහිට කිරීම් වශයෙන් පැමිණි. ජනනා= ජනසමූහයාට. බ්‍රහ්මවිහරදවු= මෙම ත්‍රි, කරුණා, මුදිතා, උපෙක්‍ෂා යන සතර බ්‍රහ්මවිහරණ දෙන්නා වූ.

සකලකලිසම්පන්නය= සියලු පාප ග්‍රිහ්මය පහකිරීමෙහි. ප්‍රවිණ= සමත් වූ. දක්‍ෂ වූ. මහානිරදවු= මහත් මෙහෙපටලයක් වූ. නිහින= පිහිටුවන ලද. මහින= පුදන ලද. පරිවින= පුරුදු කරණ ලද. පාරමිනාමනිමොපනින= පාරමි ධර්මලයෙන් එලවන ලද. මනිප්‍රණාම= ප්‍රඥාවගේ මේරීම. දෙවස්සවු= දෙවියන්ට නිගා දෙන්නා වූ. ප්‍රනාප ඇති= තේජස් ඇත්තා වූ. මහාදෙව ඇති= මහත් වූ වාසනා ශක්ති ඇති. සකලකාම සෙනානාසකවු= සියලු කාමවස්තු නැමැති සෙනාවට ප්‍රධාන වූ. නොහොත් සියලු අනඛන

සෙනාවට ප්‍රධාන වූ. සුවනින්ගේ = සත්‍රින්ගේ. වරණ ප්‍රණාම = පාද වන්දනා නැමැති. ප්‍රණප්‍රසාදවිද්‍යා = ප්‍රම ප්‍රසාද විද්‍යා යෙහි. විදග්බවා = නිපුණව. සකල ජනනසන මනෝනස නොතරවු = සියලු දෙනාගේ හෙත් සිත් වැඩියක් සතුටු කරන්නා වූ.

(63) පිට

එක්වා = රෝගිභූතව. සමගිව. සද්ව්‍යලොකසෙති = වාතුදිනා රාජික, ත්‍රියත්ත්‍රිංශත්, යාම, තුෂිත, නිෂාණරනි පරනිජිහ වසවන්ති යනු දිව්‍යලොක සයයි. සකලලොක සුදග්නවු = සියලු ලෝකයාට යහපත් දැකුමක් වූ. ස්වභාවික මායාවෝ සන්ස කරන්නාවූ = සහමෝක් මතට නං වන්නා වූ. මොහොත් = තොටිල. බොධිද්‍රැමවරමුලසව = උතුම් බෝරැක්වුලට. 'බොධිද්‍රැමවර' යනු විශේෂණ පරපදනවයෙන් සමාස වූ තැනි. පශ්චිමයාම සමනනාර = පැසුළුයමට අනතුරුව ම. සවිඥා ඥානලක්ෂණ = සවිඥාභාවයෙන් ලත් ඥාණ සම්පත්තියෙන්. බුද්ධිශාසන = බුදුන් විසින් සිදුකට යුතු ක්‍රියා. අනුග්‍රහ = උපකාර. නාරද ශ්‍රී සණ ශ්‍රී මුඛ සදග්නසෙන් = 'නාරද' සවිඥාගේ වහන්සේගේ උතුම් මුහුණ දැකීමෙන්.

ප්‍රසංගාචිද්‍රැග්න = ආගනතුතව මහත්සේ පහල වූ. ප්‍රමොද පරමපර්ණෙන් = සනෙතාම පරපුරෙන්. සතුටු රැසින්. පරිපුනවු = හාත්පසින් පිරිසිදු වූ. අනාභරණ ඇතිවා = සිත් ඇතිව. ඇමුම පදසක් = අසපු පියසක්.

(64) පිට.

ශ්‍රමණපද්ම = පියුමක් වැනි ශ්‍රමණයන් වහන්ස, (බබ) ජසස්ස = දිනෙහි වා දිනෙහි වා. ශ්‍රමණ සිංහ = සිංහ සදහ වූ ශ්‍රමණයන් වහන්ස. ශ්‍රමණමාණික්‍යා = මැණිකක් වැනි ශ්‍රමණ යන් වහන්ස. ශ්‍රමණ භාස්සර = සුය්‍යා සමාන ශ්‍රමණයන් වහන්ස. ශ්‍රමණා'වනංස = මුදුන්මල්කඩක් වැනි ශ්‍රමණයන් වහන්ස. ශ්‍රමණසිර = ප්‍රඥවත් වූ ශ්‍රමණයන් වහන්ස. ශ්‍රමණපි සුමසුර = ශ්‍රමණ නැමැති අමාබදුන. ශ්‍රමණ ප්‍රදිප = ශ්‍රමණ නැමැති පහන.

ප්‍රතිවාදි = විරුඬවාදීන්ගේ. විශ්වගම් = සියලු මද. විශො සණ = විශ්ලිමෙහි. ප්‍රලසමානිණඩ = කප්පානතික සුය්‍යා තෙති. හදිණයාබ = මුවපොල්ලන්. විදුරණ = පැලීමෙහි. හෙවත් විනාශයෙහි. එකපමානන = අසහාය සිංහයන් වහන්ස.

නාලපංචාශ්=නල්කොළ. සංඝද්වුණිණ්= මැනවින් සුණු කිරීමෙහි.
 එකනිශ්ඨානපාන= අසහාය අසනි* ප්‍රහාර (-හෙතෙපහර)ය.
 මාණාලනාල= නෙලුබල. විකේශාහ= කාලෙහිමෙහි. ඉදිරිමෙහි.
 කෙලිදනනාවල= හස්තිරාජයන් වහන්ස. කොෂපපිට්ඨාපි= නද
 සහිත මහත් ජලය. විශෝෂණ= වියලීමෙහි. එකසමාවතාර=
 අසහාය ත්‍රිමාවතාරය. මන්සරනක්‍ර= ක්‍රොධි කිහිලුන් විසින්.
 දුර්ග්‍රාහ= ලං විය නො හැක්කා වූ. සාගර=, සයුර සමාන
 ශ්‍රමණයන් වහන්ස.

උතුරුකුරුදිමින්= අටදහස් යොදුන් පමණ විශාල වූ. සිතු
 පැතු දෙය දෙන කප්රුකින් සලකුණු වූ. එනම් විපයෙන්.
 ලොහිතවඤ්ඤාසෙන්= රත්සලකෙන්. මිත්තාමාර= අදහස.
 අවේනවචනවූ= වචන දෙකක් නැත්තා වූ.

(65) පිට.

ශාන්ත සබ්බාමානවසිට්ඨ= සන්තූන් සබ්බ නැමැති අමා
 වැසි වස්වන්නාවූ. සමබ්බ සුඛාරස අනගිඤ්ඤ= සමබ්බ නැමැති
 අමාරස නො දන්නා වූ. චතුරපාඨ= නරක, තියාකි, ප්‍රෙත,
 අසුර යන සිවු අපායව. පානනිසනට්ඨ= වැට්ටව තියමව. මහා
 අසුත= මහත් අසුතයන්ව. සමසනභූතනගබ්බරජු= සියලු ලෝක
 යාථ යහපත කරන්නා වූ. පරම මහත්තරජු= අතිශයින් පූජ්‍ය වූ.
 සංසාරසුනිගති නිමග්ගවූ= සසර නැමැති අගුවි වලෙහි
 එරැණාවූ. පමිත්තස්ථානසට්ඨ= පිරිසිදු නැමව. ධර්ම මහාග්‍රදස්=
 දිගම් ශ්‍රීමැති මහාවිල. සංස්කරණසෙහි= පිළියෙල කිරීමෙහි.

බැහැවුම්= හයභාවය. අභිෂේක කළ පටිදි= වොටුනු
 පළන් විධිය. අසරණවූ පටිදි= දුප්පත් වූ අයුරු. නිෂ්පනනවූ=
 සිබ වූ. මාත්සයනිස= මසුරු බව. ආනාත්වසනි= අසහාය පුදුම
 බව. වාපාදස්= ක්‍රොධය. විශාරදවූ බව= මහත්තරයට
 පැමිණි බව. පැළැඹි= මතුපත්ව. නන්ද්‍රවිහාර= ඒ අධිමාදිය
 සමග විරුධ ක්‍රියායෙහි. නන්පර= යෙදුනු. පුරුෂානතරාචෝ
 ඡණ= පුරුෂයකු සෙවීමෙහි. වෘග්‍රමා= ආශක්තව. යෙදී. උදි
 නොදින= පහළ වූ. රාජහංසනිසෙවිනවූ= රාජහංසයන් විසින්
 සෙවුනා ලද්ද වූ. සමාධිසුඤ්ජරවූ= සියලු ශරීරාවයව වලින්
 මනොඥ වූ. ධෛර්යමඤ්ජරවූ= වීර්යයට මැදුරක් වූ. කිංකි
 සාපුරවූ= යශෝකොෂ යෙන් සන් වූ. චනිත්තානසනමධුකර=
 අභිතනාවන්ගේ ඇස් නැමැති බමරුන් විසින්. නිසෙවිතාර
 විඤ්ඤ= සෙවුනා ලද පද්මයක් වැනි වූ.

(66) පිට. .

ලොකොත්සවය = ලොකානන්දය. ලෙවන්තේ 'සතුට. සොවනපනනන = යොවුන් බවට පුරයක් වූ. පුණය පුසාද = ප්‍රම පුසාදයන්. දනනා = දෙන්නි වූ. ශාඩොරකෙලිරසිකට = නාවා ක්‍රියාවන්හි ඇලී. අශ්‍රාන්ත = නො සන්ත්‍රුත්. විනා සන්තපිණහුසිජ්ජව = සිත සැතප්වීමෙහි අධික සේ යෙදී. ප්‍රම දුක්කර = ප්‍රමය කරණ කොට ගෙන එතරවීමට දුක්කර වූ නොහොත් අධික වූ. භාග්‍ය විස්තර = පුණය කරණ කොට ගෙන අධික වූ. මුළුල්ල = සියලු දෙනා සමග. අනාය = නො සිතිය හැක්කා වූ. තරුණතර = අතිශයින් ලංවී වූ. තරල පල්ලව = කම්පාවන්තා වූ නොහොත් බබලන්නා වූ පත්‍රයන් කරණ කොට ගෙන. අගිරාම = සිත්කල වූ. සාලබොධි = සල් බෝ රුක. තුමුල මාරබල අවලෙප = සියලු මාරයන්ගේ බල හා ගමියන්. විලොප සුචාඛමකොට = විනාශ කිරීම පෙරටු කොට. පුනායුග ශ්‍රීත = අනන්‍යය රහිත වූ. පුත්‍රිකාන = පුත්‍ර භාවයෙහි නැවූ. රාජප්‍රිකව = රටකට අධිපතියෙක්ව,

පණ්ණාමොන්මුඛ = පිරිනැමීම් වශයෙන් උද්‍යෝග කළ. කෙකරසසවාර = සිය කැමැත්ත පරිද්දෙන් හැසිරීම. දුට්ඨිකා පණ්ණෙහි = දුක් තිබීමෙහි. සඵදුඛසමනික්‍රාන්ත = සියලු දුක් ඉක්ම වූ. 9

(67) පිට.

සමන්තලොකාලොක = සියලු ලොව ආලොක කිරීම. නිරු පහන = විනාශ කරණ ලද. අඤ්ඤාලොක = නු නුවණ සමූහ. ඇති. පුජාලොක = ජනයන්ගේ කතහැටු. මාරොත්සවය = (මාර-උත්සව) මාර ගමියාගේ බැහැරලීම. ධම්මානික = ධම්මය. කම්මිපාන = සුවරිත දුශ්චරිත කමයන් පිළිබඳ විපාක. නිර වධි = අප්‍රමාණ. කරුණාමානනිසෙක ඇති = කුළුණු දිය ඉසිම් ඇති. නිච්ඡාණ නාසක = සහනයන් නිවණට පමුණුවන් නා වූ. ලෙකනාසක = ලොක ශ්‍රෙණි වූ. බ්‍රිබ්බකුකෙණෙත් = බ්‍රිබ්බකු වරයෙක්. පුරණ ප්‍රාචිණසෙත් = පිරිමෙහි දක්ෂ භාව යෙන්. සම්ප්‍රාප්ත = අවබෝධ කිරීම් වශයෙන් පැමිණියා වූ. පුඤ්ජකම් = පුඤ්ජයෙන් උසස් බැව්. සකලලොක සුද්ධිත = සියලු ලෝවැස්සන්ට යහපත් දැකීමක් වූ. සම්පන්නන් අමතන = සම්පත් කරණ කොට ගෙන මත් නො වූ.

නවසෞචනාකාර= අභිනව යොවුන් ලක්ෂණයෙන්.
මධුරඬු= මනෝඥ වූ. හෘදය මධුකාරවාරණ= හෘදය නැමැති
හෘදයයන්ගේ හැසිර වීමෙන්. සුමනස්සු= යහපත් සිත් ඇත්
තාවූ. කුචකමලකුචමල= පියොයුරු නැමැති පියුම් කැකුල.
සනතිවෙය= තැබීමෙන්. මනෝහර= සිත් කළු වූ. වක්කසල=
පපුව නැමැති. මහාසරසින්= මහවිලින්.

(68) පිට.

සම්මොක්ඛිකවු= සියලු ලෝවැස්සාගේ සුභාදයෙන් වූ.
කෙළසිසක්ක= සියක් කෝටියක්. සකලසමාධි= සියල්ලෙන්
සම්පූර්ණවීම. සම්මුලවු= ආකූල වූ. ගැටසි ගත්තා වූ. සකල
ලොක= සියලු ලෝවැස්සාගේ. මනෝරසවස්ථිතවු= විතනප්‍රාථි
තාවන් වඩන්නා වූ. සකලලොකදිපවු= සියලු ලොවට පහනක්
වූ. ඉසොථි සම්පවු= අභිවෘද්ධියට ආසන්න වූ. නිපපාදසමුල
සෙය්= බක්මි රුක මුල. පුබල මාරබල= අභියසින් බලවත් වූ
මාරබල නැමැති. ශලහකුලපුලස= පලහැටි සමූහයාගේ විනාශ
යෙහි. පුදිපාසමාන= පහනක් වැනි වූ. උපමානාථියෙහි ආය
මාන ප්‍රත්‍යය සි. සමහාවිත= ලබන ලද. නිද්දින සංසාරාභිකුර
ඇති= පරදවන ලද නොහොත් උගුවන ලද සංසාර නැමැති
පැලැටි ඇති. නිද්දිනමාරාභිකාර ඇති= නැති ගත්වන ලද
මාරයාගේ ගම් ඇති.

සම්පිනවු= බැහැර කරණ ලද. කෙලශවමන්කාර= කෙලෙ
සුන්ගේ අධික සන්තොෂය. ප්‍රාජන= පැමිණියා වූ. ප්‍රේම ප්‍රකාශ
ප්‍රකාශී= උත්කාෂට වූ ප්‍රේමයෙන් හා ප්‍රසාදයෙන්. ප්‍රවණ්ණිකාන=
නැමීම කරණ ලද. ආත්ම ඇතිවැ= ශරීර ඇතිව. ගාමිහිසරී
සෙක් ද= ගැඹුරු බවෙන් ද. බ්‍යවිනාසෙක් ද= උචිත (=සුදුසු
භාවයෙන් ද. අසදෙහමධුරවු= නිසැක භාවයෙන් මනෝහර වූ.
විශ්‍යාසෙක් ද= දැන ගැනීමෙන් ද. ධම්මසක්කපානසෙක් ද= ධර්ම
යට පක්ෂකමෙන් ද. කණිණාමානවහන= කන්හි අමා ගල්වන.
නිද්දිකාර= විකාර ශූන්‍ය වූ. ප්‍රකානිමය වූ. පුරුෂ දමා ශික්ෂා
ප්‍රකාරසෙක් ද= අදමා (=දමනයට දූෂකරවූ) පුරුෂයන් දමනය
කරණ ඉගැන්වීම් ආකාරයක් ද.

අගුණ= අලභකාර ආහරණ රාහිත්‍යයෙන්. සුභගවු=
මනෝඥ වූ. විලාශසෙක් ද= ආත්ම භාවයෙන් ද.

(69) පිට.

උගහටස= අසිරිය. සබ්බසාමුප්පාදාසුරාසුරවු= සබ්බම
වක්‍රවණීති රාජධුරිය දරන්නා වූ. සකලකාරුණික= සියල්ල
කරුණාම යව. සක්කපානවු= හටගන්නා වූ.

(70) පිට.

බොධිසත්ත පුරුෂාකාරයට = බෝසත් පුරුෂ ශ්‍රේෂ්ඨයන්ගේ ආකාරයට. නානිසාන්මභාවසෙන් = බුදුවන අත්බැව්හි සිට ප්‍රතිලෝම වශයෙන් තුන්වන ආත්මභාවයෙහි. සකල ලෝකමහල = සියල්ලෝ වැස්සාගේ අභිමානු සිහියට භාජන වූ. සම්මපත් = සියලු සැපත්. සමුද්ගන්ධ = පැන නැංගා වූ නොහොත් සම්පූර්ණ වූ. නිරූපම = උපමා රහිත වූ. හෙවත් අසද්‍ය වූ. අඛණ්ඩාසංඝ = අභ පසගිත්. මුහුන, අත, පය ආදි ප්‍රධාන අවයව 'අඛණ' නම්. කන්, නාසා, ඇතිලි ආදි කුඩා අවයව 'ප්‍රත්‍යංග' නම්.

සුභාවනිටු = අනිශ්චිත් කානතිමත් වූ. දිලිසෙන්තා වූ. සමරභර = කාමජීවරයෙන්. ජජ්ජන = දූදුරා වූ. නවසුටනි = අභිනව සුවනින්ගේ. හෘදසාන්ලාද = හෘදයට ප්‍රියඝනර වූ කල්හාරකජ්ජුරහාරාසමාන = හෙල්මැලි කපුරු හරක් (=මාලාවක්) බදු වූ. අසමානසෛවනසෙහි = අතුලය වූ (=සම නැත්තාවූ) තරුණ භාවයෙහි. අභිනව රූප ශ්‍රී සුඤ්ජ = අලුත් රූ සිරිත් මනෝඥ වූ. ශාඛහාරසාඤ්චාට්ටවෙෂ්ටාවට = කාමාභිශෝග යාවන නැමැති රුවටිලි ක්‍රියාවට. සහසුමිත්‍රින වූ = දහසින් මුසු වූ. භාවභාවසන්ට = ශාඛහාර රසාසවාදයෙහිදී ඇතිවන වෙෂ්ටාවෝ 'භාව' නම් වෙති; ශාඛහාර වෙෂ්ටාවෙහි දී හෘදයගත තුමා අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම 'භාව' නම් වෙති; ඒ භාව භාවයන්ට.

සුභසලනා පුසුනවු = ආදර නැමැති ලිය පහළ කළ. මිර විනවු = කරුණ ලද. නරසුර ආනඤ = දිව්‍ය මනුෂ්‍යයින්ගේ සතුටු. අමන ගුණ සුගති ඇති = වහනය වන ගුණ සුවද ඇත්තා වූ. සම්මලෝභ = සියලු ලෝවැස්සාගේ. ශොකදුර්භරණ = සොක දුරුකිරීමෙහි. ප්‍රවිණවු = දක්ෂ වූ. චෙත්න = උණ. මාරමාන = මරුන්ගේ ආබම්බර නැමැති. ගිවිහඛණ්ඩරණ = පළිත නිකුණු කැඩීමෙහි හා පැළීමෙහි. එකනිජ්ඣානපානවු = අසහාය අසති ප්‍රහාර (=සෙතපහර) වැටීමක් වූ. උදුරවු = අප්‍රමාණ වූ. ධම්මනාන්ධ = ධම්මයන් පිළිබඳ යථාසත්‍යාවය (=ඇති සැටි). සම්මමස = සියලු ලබ්ධිත්. සාක්ෂාත්තරණසෙන් = අවබෝධ කිරීමෙන්. බොධිමුල ප්‍රානන සෙහි = බෝ මූල සම්පයෙහි.

(71) පිට.

පරව්‍යසන = මෙරමා පිළිබඳ විනාශය. අපහර = දුරුකිරීම් නැමැති. කාමිමසෙහි = ක්‍රියායෙහි. නිෂණානව = නිපුණව. ස්වභාවිකමානි = දෙවි ලෝ හා නිවන් මත. ව්‍යාධ්‍යාන = ප්‍රකාශ

කරණ. විද්‍යාසෙය් = ශාස්ත්‍රයෙහි. පරමාවාසීවැ = ශ්‍රේෂ්ඨ ඇදු රුව. අපාසගාමි = අපායට යන සුලු. විරලකෙරෙමින් = අඩු කරමින්. මෙරුමඤ්ජරාදිත් = මහමෙර මඤ්ජරාදි පථිතයන්. නරලසකෙරෙමින් = ජලබවට පවුණුවමින්. නොහොත් කම්පා කරමින්. අකලකිකු = කැලැල් නැත්තා වූ. බවලකෙරෙමින් = සුදු කෙරෙමින්. නිව්‍යාජමධුර = සැබවින් ම මිහිරි වූ. කබල කෙරෙමින් = පිඩුකර අනුභව කරමින්. සාධුවාදසෙන් = සාදු කාර හඬින්. ප්‍රබලකෙරෙමින් = අතිශයින් බලවත් කරමින්. සත්පුරුෂ වාතනසත් = සත්පුරුෂයන් පිළිබඳ පැවතුම්. තුමුල කෙරෙමින් = අධික කෙරෙමින්.

ලොකාභිවසනීයෙහි = ලොවට හිතවැඩ පිණිස හැසිරි මෙහි. සමානවක්‍රවාලාවල අනා = සියලු සක්වල පථිත අන්තය. සිමානවිහනා = අනතිම සිමාව වශයෙන් බෙදන ලද. විශාලකරමණකල = සියලු අහස් මඩල. එකමණකුණාසමාන වැ = අසහාය සේ බබලන්නෙක්ව. බ්‍රහ්මාන්පාද මහල = බුදුන් උපන්නේය යන යහපත් ශබ්දය. ශ්‍රමණසෙන් = ඇසීමෙන්. සඤ්ජානමු = හටගත්. කුතුහල = දෙල. සජ්ජරත්න සමලකිකාන මු = සත් රුවනින් මොනවට අලකාර වූ. ප්‍රඥා සුරසාරමු = ප්‍රඥාව පෙරවුකොට ඇත්තාවූ. කරුණාධුරකිරමු = දයා ධුරය ධරන්නා වූ. සාරධරනා = සාර ධෛර්‍ය හාවයෙන්. යුගකිරමු = යුගදුරක් වැනි වූ. 'යුගකිර' නම්, මහමෙර වටා සිටි ජලමට්ටමේ සිට සත ලිය දෙදහක් යොදුන් උස ඇති ඝන බහල මහා පථිත වලල් ලකි. ඒ පථිතය මෙන් තහවුරු වූ ධෛර්‍ය ඇත්තේයැ යි යු සේ යි. නිජ්විකල = විකල්ප රහිත වූ.

(72) පිට.

ලොකසකලස = ලෝවාසින්ගේ අදහස්. ඤාතිකාරණමු = සිදුවීමට හෙතු වූ. ලොකලොවන = ලෝවැස්සන්ගේ නෙත්‍රයට. ප්‍රසද්ධමු = ප්‍රියකර දර්ශනයක් වූ. සමසා = සියලු. නානාභි දර්ශමු = යථාඥානාභිසන් දක්නා සුලු වූ. විධිසාමු = විනාශ කරණ ලද. සමසා = සියලු. බොධිපාක්‍ෂිකා ධර්ම ප්‍රතිබකු = සත් තිස් බොධිපාක්‍ෂිකා ධර්මයන්ගේ ප්‍රතිවිරෝධ ධර්මයන්. බොධි පාක්‍ෂිකා ධර්මයෝ: සතිපට්ඨානසතර ය, සාම්පාද සතර ය, සමසක් ප්‍රධාන සතර ය, ඉන්ද්‍රිය පස ය, බල පස ය, බොධ්‍යාන සතර ය, ආර්ය මාර්ග සතර ය, යන සත්තිය යි. ප්‍රවිණ = දක්ෂ වූ. ප්‍රඥානිරෝහ = අධික ප්‍රඥ ඇති.

පක්ෂවතාමගුණාභිදසෙන් = පස්කම් සුව විදීමෙන්.
 ප්‍රණීත වූ = පිණ වූ. අන්තර්ගත ඇති = ඉන්‍යයෙන් ඇති. බන්ධන =
 භාග්‍ය සම්පන්න වූ. ගර්භාදී = සත්‍යපුරුෂයන් විසින්. නිසේවිත
 වූ = සෙවුනා වූ. අප්‍රමාණ = අධික වූ. විනත ඇති = සම්පත් ඇති.
 මුත්තමුර වූ = සොදුරු බැවින් මිහිරි වූ. මුත්තමුර = මුත්තමුර නැමැති
 සඳින්. වාමලොචනා නිසන = දිගැසියන්ගේ (=සත්‍ය) නෙත්‍ර නැමැති.
 වෘක්ෂජාය = පිරුණු බඳුනෙන්. නිපෙස = පානය
 කටයුතු වූ. භාග්‍යවිප්ලව = ශෝභා අමානය. නිපෙස = ගැලී
 මෙන්. සුඤ්ජ = මනෝඤ්ජ වූ. නිවසොචනාවතාරය = අභිනව
 තරුණ භාවය.

විමල = නිමල වූ. වදනකමල = මුඛ පද්මයෙන්. මුඛකමල
 පාලි = සුඤ්ජ වූ ඔබ්බකු පිළිවෙළින්. කෙලනා = ක්‍රියාකරන්
 නා වූ. උපාලිසම = උත්කණ්ඨාවට. කළකිරීමට. අරනිසම =
 අධිකුශලධර්මයෙහි නො ඇලීමට. වන්දන = වන්දනා නිසා වූ
 දුර්වලතාවය. සංස්කාර කොට = උපකරණ කොට. කුසිදුසම =
 කුසිත භාවයට. ජලදුග්ධ = ජලයෙන් දුග්ධ (=යා නො හැකි)
 නැත්. ආරෝග්‍යයෙන් = නිරෝගි භාවයෙන්. දේවසාගේ =
 පූජිතස්වරූපයෙහි. අනුකූලයෙන් = යෝග්‍ය භාවයෙන්. අපච්ඡාද
 භාවයෙන් = පසුතැවිලි නො වන බැවින්. වෛෂ්ණව්‍යාප්තියෙන්
 වෙස් බස් දෙකේ. සොඤ්ඤාසාරයෙන් = සුඤ්ජ භාවයෙන් සාර
 වත් භාවයෙන්. උපාලිනමු = බබලන්නා වූ.

(73) පිට.

ආජාතිකර්මයෙන් = 'ආජාතිය' නම් අසුන් යෙදු ර්මයෙන්.
 මෙහි ආජාතියාභයෝ නම්:—

“ශක්ති හිරිහින්න හාදයා සබලතස පදෙ පදෙ
 ආජානනනි යතා සංඥ මාජා නෙයා තතසමානා” යු
 ලක්ෂණ ඇති උත්තම අභයෝ යි. “ශක්තිය කරණ කොට
 ගෙණ බෙදුනා වූ හාදය ඇති, පියවරක් පාසා පයින් ගවන්ත
 හුගේ සංඥව දන්නා අභයෝ 'ආජාතිය' නම් වෙත්” යනු මෙහි
 අදහස ය. 'ආජාතිය' යනු ඊ නියා අභයන්ට නමක් බැවි
 නො තැකූ ධර්මකීර්තියාදයෝ 'ආජාතිය' ප්‍රත්‍යයක් දැක්වූහ.

විවිධලෝකප්‍රජාපිබෙසවු = නානා ලෝ වැස්සන් විසින් පිදිය
 යුතු වූ. කාකුඛ = කුඹුක්. මාරබල ව්‍යාලකුලවික්ෂොභගෙලි භෛ
 තනෙසම = මාරබල නැමැති. ව්‍යාලකුල = සමූහයාගේ.

විකේතාභගෙලි= කැලිබ්බි ක්‍රීඩාවට. නොහොත් විනාශයට. ටෙට්
නිනෙසවැ= ගුරුලෙක් සමානව. සමයන වසතු= සියලු වස්තූන්
ගේ. විකේතා භගෙලි= පැතිරීම් ලක්ෂණය. සම්බන්ධයන්= සම්ප්‍ර
කාරයෙන් ගැන්වෙති. රසික= ඇලුනා වූ. සංකලලොකාපි
වසනිවාර බොරෙසවැ= මුළුලොවට වැඩ පිණිස ගැසිරීමෙහි
අග්‍රාග්‍රිණව. (-ශ්‍රේෂ්ඨ තනතුරු දරන්නෙක්ව). කිරුණ ප්‍රඥ
පරවැ= කරුණාව හා ප්‍රඥව පිහිට කොට ගෙන. අමඤ්චු ජගද
නඤ්ඤ කොට= නො මද වූ (=අප්‍රමාණ) ලොකප්‍රසාදය කොට.
කිරුණා'මයාව= කරුණාවෙන් මනෝඤ වූ.

ශ්‍රීඩා= තුනුරුවන් ගුණ ඇදහීම. නිවිණා'ග්‍රහාග්‍රිණම වූ=
නිවන්හි යෙදෙන්නන් හට අභිරාම වූ (-මනෝඤ වූ).

(74) පිට.

සමයන නිකම් විදර්ශිවූ= සියල්ල යථාස්වභාව වශයෙන්
මැනවින් දන්නා වූ. පස්සෙහි= පසු කාලයෙහි. නිරුපදෙශ=
උපදෙශ රහිතව. බ්‍රහ්මෝවරදර්ශිවූ= බ්‍රහ්මවරයන්ගේ ආචාර
ධර්ම දන්නා වූ. සම්බන්ධයොහනවූ= සියලු අභියෝගයන්ගෙන්
හොඳකා වූ. තෙජසින්= තේජස් කරණ කොට ගෙන. භාස්කර
වූ= සුයෝග්‍ය සදාශ වූ. සම්ලොකසම්කරවූ= සියලු ලෝ වැස්සන්ට
සුභ සිහිකරන්නා වූ. මනුජලොක සුරඤ්ච= මනුෂ්‍ය. ලොකයට
ශක්‍ර වූ. ග්‍රහවිනි= රාජදෙවයෙන්. සුඤ්ච= මනෝඤ වූ.
ශ්‍රීතමාතන= ප්‍රසිද්ධ වූ පැවැත් මෙන්. බක්‍රිවූ= මනෝඤ වූ.

ග්‍රහලොක= රාජ සමූහයට. ගෙබරවූ= මුද්‍රාමල්කකින් වූ.
වාරුභාව= මනෝඤ අධ්‍යයනයන්ට. පඤ්චරවූ= මැදිරි යක් වූ.
වික්‍රමෙකමඤ්චරවූ= අතිශය වත් සුර භාවයෙන් මැදිරක් වැනි
වූ. සම්පත= ගසන ලද. අරනිසම්බරවූ= කොප සුදු ඇති. විසුල
කිනිනිසෙත්= මහත් වූ යසසින්. සාගරවූ= සයුරයක් වූ. මදන
මබල මඤ්චර ආකාර= අනභියෝගයෙන් ශුභ මැදිරක් වැනි වූ.
වාරුගිරිකානි= මනෝඤ සිරුරු යොහායෙන්. සම්ප්‍රණිවූ=
පිරුණා වූ. නිවසොවනශ්‍රීත්= අභිනව තුරුණු බැව් සිරියෙන්.
විරාජමානවූ= බබලන්නා වූ. කඤ්චිනරා'මරාශ්‍රයාබාසමානවූ=
අනභිත නැමැති උත්තම වෘක්ෂයාගේ මුද්‍රාත් අත්ත වැනි වූ.
රුමිර= මනෝඤ වූ. තුසුර රාවසෙත්= නුරුවලා හඬන්. අනව
රත= නිරන්තරයෙන්. මුබරවූ= දෙබමුව වූ. නිජ= ස්වකීය.
හම්සඵල= මහල්තල. කලපනරාශ්‍යාබාසෙහි= කප්පරක් අත්
තෙහි. කුසුමසනබිකස= මල් පොකුර.

(75) පිට.

වසන්තාවේශ = වසන්ත කාලයෙන් පැමිණීමෙන්. බක්, වෙසක්, දෙවස වසන්තකාල නම්. සමුද්දාන = ගවගන්. ප්‍රදාන = අතිශය වත්. කුසුමසම්පන්න = මල් පහස්. තුමුලමාරබල = අධික වූ මාරබල නැමැති. බහල අකුසාරනිකරසෙති = සනාකුසාර සමූහයෙහි. ප්‍රවණ්ඩ = අතිශයින් සැඩ වූ. සංවර්තමාන්තර්ණ ඔණ්ඩුව = සංවර්ත කාලයෙහි වූ සුය්මණ්ඩලය. (ලෝක විනාශ සමය 'සංවර්ත' නම්. සුය්මයාගෙන් ගවගන්නා ගින් තෙත් නැසෙන සංවර්තසමය මෙහි ගැණිති.) වණ්ඩනාව = සැඩ බව. සමසනඥෝරොධාව = සියලු දහසූතු බව නැමැති සටහන්. නිර්විශේෂකොට = වෙනසක් නැති කොට. බමිප්‍රවිණ සට = බමියෙහි පරිවිතිය. බමිතොරනාන්ත = බමියෙහි තිර තුරු ගැසිරීම් බව.

බමිවිජය = දූගම්න් දිනීම. බමිබිජ්ජානසට = දහම් ඉටීම. බමිවිජ්ජාමහණසට = බමිනුභාවය. බමිදම්සට = දහම් ගමිය. බමිමහොන්සටසට = දහම් සැණ කෙළිය. බමිනිසෙ කසට = දහම් පැතිරීම. බමිවෙසාරාද්‍යසට = දහම්හි පැතිරී ප්‍රඥාව. බමිහම්සට = දහම් අධික සතුට. අබමිනිජ්ජානසට = අද මට තරක් කිරීම. අබමිනිජ්ජානසට = අබමියාගේ මැඩීම. අබමි විද්‍යණසට = අබමියාගේ පැළීම. අබමිනිජ්ජානසට = අබමිය කාරා දැමීම. සම්මොක්ඛසමනාව = සියලු ලොව ප්‍රසිද්ධ. අහසස = පුරුදු කරණ ලද. සමසනඥා = සියලු ශාස්ත්‍ර විෂයෙහි.

නිරවද්‍යමනිව = නිදේශ නුවණැත්තෙක්. දෙවසප්පසාදිස = දෙවස විසාරණ. දෙස්සරාශිය. දිනා'නාම = දුගින්ගේ හා අනාථ සින්ගේ. මහොරථපුරණස = මහදෙළ පිරීම. චංකොරසක්ඛු = ඇවිකුලක්ඛු. නාමාලනිලවජ්ඣ = නමලු මෙන් නිල් වත් සමින්. සුඤ්ජ = මනොඥ වූ. විද්‍යානාමාන = බබලන. විද්‍යාත්වලසාති රාම = විදුලි කළඹන් මනොඥ වූ. නිරන්තර = අනවරතයෙන්. නිතර. ඉන්ද්‍රවාසසලාස = ඉන්ද්‍ර දුනු කළඹන්. සුය්මයේ නානාවණ් රශමිහු පවතින් ගැටී දුන්නක්මෙන් දක්නා ලැබෙත් ද ඒ 'ඉන්ද්‍ර වාස' හෙවත් "දේදන්න" නම්. අවනබ්බු = වලදනා ලද. මෙස කුටසකට = වැසි වලාවකට. වාහන = කැරැඳි. අනිනිල = ඉතා නිල්වත් වූ. සිතල සලිලහරිත = සිහින් දියෙන් පිරුණු. වන සරසිවිශාහන = වනයෙහි වූ විලකට බැස ගැණීමෙහි. එකර සික = එකම අදහසැති. මහාමානාසගරාජසක්ඛුසේ = මහාත්

රජතුමෙත්, ජනනිඝානදශිනසං= මවුගේ පියොවුරු දැකීමට.
 නරුණුඝානකුසලං= බාල දරුවකු. ‘මහාහුදසකං= මහත් වූ
 ජලාශයකම. පටිකසක්භු= මගියෙක්. නිච්ඡාණොත්ථුබ්බං= නිව
 ණට ඉදිරිපත්ව. පරමප්‍රීතිප්‍රසාදං= උතුම් වූ ප්‍රීතියෙන් හා ප්‍රසාද
 යෙන්. නිරතනිභුතං= නො කඩ වූ.

(76) පිට.

දෘශ්‍යමානශරීරසෙන්මං= ශරීරය පෙනෙද්දී ම. මුල්ගි
 ගෙණං= මුලින් ගෙන. ‘මුල්ගි’ යනු කමිණි අරුත්හි අදර විබති.
 මල්සැනක්= මල්කුඩයක්. සබ්බිමසී= සදහම් වැසි. සන
 නොදදුක්ඛන වූ= නිරන්තරයෙන් උත්සාහවත් වූ. සඨානිතා
 මාසරං= අනිශ්චයට සුදුසු නාම හා අක්ෂර ඇති. (ධර්මදර්ශී යන
 නමට ම සුදුසු). අන්තාකල්පසං= “දස හැවිරිදි මිනිසුන්
 කෙරෙහි පටන් ගෙන මනුෂ්‍යයන්ගේ ආයුෂ ක්‍රමයෙන් නැගී
 අසඬියයට පැමිණ අසඬියයෙහි සිටි ආයුෂ ක්‍රමයෙන් බැස
 දස හවුරුදු වන තැන් දක්වා මෙදෙ අතුර එක් අන්තා කල්ප
 යෙක් නම් වෙයි” එය රොග, දුර්ගික්ෂ, ශක්‍රාය සි ත්‍රිවිධ වේ.
 ත්‍රිභුවන ශරණං= තුන්ලොවට පිහිට වූ. රාජලක්ෂ්මි= රාජ ශ්‍රී
 කාන්තාව විසින්. විරචිතං= කරණ ලද. ක්‍රමං= ක්‍රමයෙන්
 වෙන් සොයා සැම කොට ගන්නා වූ.

අනුපමං= උපමා රහිත වූ. චාරුකරණවිහිනං= මනොඥ
 ඉන්ද්‍රියයන් විසින් කීරණ ලද. සමඝාතන්ත්‍රවාපි= සියලු වෙද
 නැමැති වැව. නිඝාරණං= තරණය කරන්නා වූ. ප්‍රණතං
 කමසකාර කරන්නා වූ. ධරණීපති= රජුන්ගේ. මණිමොලී
 මාලාලම්බිනං= වාණික්‍ය සිළුමිණි මල් මාලාවෙන් එළඹු. වරණ
 වූ= පාදයන් ඇත්තා වූ. පාද්පිච්ඡිකුරගනිවාරණං= තරෙකු
 නැමැති හසරින්ට. ගඳානෙක් වූ. විරචිතං= කරණ ලද. ඉන්ද්‍රිය
 අභිඝ්‍රාහකං= ඉදුරන් පිළිබඳ ගවේය. නිවාරණ වූ= වළකන්නා වූ.
 මාන්සසිං= මසුරු බව. ප්‍රාණාඝාතකරණං= අත්හැරීම
 කරන්නා වූ. ධර්මමකසන්ධිකං= ධර්මයට අසහාය පිහිට වූ.

(77) පිට.

දුර්ගිනි= නපුරු ව්‍යවස්ථාවන්. විසරණං= දුරු කරන්නා වූ.
 නසනා‘නඤනං= නෙත්‍රයට ප්‍රිය උපදවන්නා වූ. මුත්ඛාඛනා
 වදනකමලං= බොලඳ සත්‍රින්ගේ මුඛ නැමැති පද්ම. විකාසන
 ඵක රාජහංසාඝමානං= බඩුලුවන ශ්‍රේෂ්ඨ හංසරාජයකු වැනි වූ.
 සෞචනාවස්ථාවතාරසෙන්= යොවුන් බවට පැමිණීමෙන්.

අව්‍යාජකෙලිරහිතවූ = ශය (=කපටි) ක්‍රීඩා නැතිව. සමාඛගිත = සියලු අඛ්‍යයන්ගෙන් සම්පූර්ණ වූ. අනඛංගදේහ = අනඛංගයෙන් කෙලශ දැවිල්ල. නිමාපණසෙති = නිවීමෙහි. නවවෘත්ත = අලුත් සලත් කොළ හා. රස නිෂේකාසමානවෑ = දිය ඉසීමක් වැනි ව. අව්‍යාජප්‍රීතිවඩ්ඳු = සැබවින් ම ප්‍රීති වඩ්ඳනය කරන්නා වූ. රූපිරතර = අතිශයින් මනෝහර වූ. බදරවනයෙහි = බෙබර වෙනෙහි බදරු හෙවත් බෙබර නම් 'මසත්' ය. සනඬවර ලෝකප්‍රණය = දෙවි මිනිසුන් සහිත ලෝකයා විසින් නොහොත් සමූහයා විසින් නමස්කාර කරණ ලද.

රත්නකොරක = රත්පාව කැකුළු ඇති. 'කොරක' නම් මදක් මුහුළු කැකුළු ය. මාරබල = මාරසේනා නැමැති. මුසොන්මුලන = වංමුතු ඉතිරීමෙහි. කෙලිමහාවගනවෑ = මහත් වූ ක්‍රීඩා සහගත උරු රජෙක්ව. සම්බන්ධ = සියලු ධර්මයන්. නිජ පත = දග්ගනය කරවීමෙහි. ප්‍රවිණ = දක්ෂ වූ. ප්‍රඥ ප්‍රකෘති ඇතිවෑ = උත්තමඥා ඇතිව. ජගප්පිපත්ත = ජරා උවදුරින්. මානුෂ = මාර යාට. නිශ්චිතපානසෙන් = හෙතෙසෙමින්. ශෝකවිශෝක සෙන් = ශෝක වියලීමෙන්. පටිදෙවගුල = වැලපිම් නැමැති උල. විනෝදසෙන් = දුරු කිරීමෙන්. දුර්ව්‍යාල = කාසික දුක් සමූහ නැමැති. නලචාල = ගිනිසිල. අවලෙපසෙන් = දූෂණය කිරීමෙන්. (-නැසීමෙන්) දෛශිකස = දෙමිනස් නැමැති. මුද්‍රප්‍රා වෙශසෙන් = මුසපත් වෙසින්. උපාසාස = දැඩි ආයාස නැමැති. විෂාවෙශසෙන් = විෂ පැමිණීමෙන්. ත්‍රිභුවනව්‍යාපි = තුන් ලෝ පතල. ගුණගුණමුණසෙන් = ගුණ සමූහය ඇසීමෙන්. අදනා ලද්දවූ = ගැහිකරණ ලද්ද වූ.

(78) පිට.

නිරන්තරකෙරෙමින් = අතර නැති කෙරෙමින්. දිව්‍ය = දෙවි ලොව ඇති. සුසං = මල්. බුස = දුම්. දිස = පහන්. නානා = නැටිම්. ගීත = ගැයීම්. වාදාදිත් = වැසීම් ආදියෙන්. අවිනාශ වූ = නො සිතිය හැක්කා වූ. අනුලාස වූ = අසමාන වූ. අවාමාස වූ = නො කිය හැක්කා වූ. අවෙදාස වූ = නො දන හැක්කා වූ. ඉහලෝකස = මෙ ලොව. නිරවධි = සීමාරහිත හෙයින් අනන්තවූ. නිරූපධි = විනාශ රහිතවූ. විශුද්ධබ්‍රහ්මාණන්ද්‍රස්ථානයෙන් = පිරිසිදු බුදු කිස කෙරෙමින්. විසමසාපිත = පුද්ගලයට පමුණුවන ලද. පුත්ලාදිත = අතිශයින් සතුටු කරණ ලද. නිමාපිත = නිවන ලද. එකවිරවූ = එක ම වීරයා වූ. එකධිරවූ = එක ම බෙයෙහිවත් තැනැත්තා වූ.

එකමාත්‍රය= එක ම බ්‍රහ්මන් කටයුත්තා වූ. එකවද්‍යනය= අසහාය දනයිලි හෙතෙක් වූ. එකත්‍රයාසය= එක ම පැසැසිය යුත්තා වූ. එකමාත්‍රමි= එක ම ශ්‍රේෂ්ඨ වචන ඇත්තා වූ. එක සුරුණොත්තම= අසහාය උන්නම පුරුෂයා වූ.

(79) පිට.

සමනිප්‍රභාව= සමකීය දෙතානුභාවයෙන්. අප්‍රතිසිඛායී= නො වළකන ලද ලොකාතිවෘති ඇති. සංසිඛ= මනාකොට සිඛ කරණ ලද. අශෙෂපුරුෂායී= නිර්වශෙෂ පුරුෂායීයන් ඇත්තා වූ. ධම්, අභි, කාම, මොක්‍ෂ යන මොවුහු යි. ප්‍රභවි කෘත= ප්‍රකට කරණ ලද. සමසත= සියලු. මහින මහොත්සව භාර= කළ පූජා උත්සවයෙන් බර වූ. උදින= පහළ කරණ ලද. සමසතලොකභාදසානද= සියලු ලොකයාගේ විත්තප්‍රීති කරන් නා වූ. සකලප්‍රවතිලිලා= සියලු සත්‍රි ශෝභායෙන්. දර්ශි= දක්වන සුළු වූ. ශතවාරම්භන= සියක් වරක් පෙළු. කපිස කලපස්පථි= කපු පුළුන් රොදක් සේ පහස් ඇත්තා වූ. ප්‍රණ සිනි= අභිනවන්ගේ. ප්‍රණසභවාක්‍ෂනික්‍ෂෙපලක්‍ෂමි= ආදර වත් යටැස් බැලීම් නැමැති ශ්‍රී කාන්තාව විසින්. ක්‍රිස්මාණ= කරණු ලබන්නා වූ.

ප්‍රතිනවවසෙවනභාජනවෑ= ප්‍රසිඛ වූ අභිනව තරුණ භාවයට බදුන්ව. භාදසාත්ලාද= විත්තප්‍රීතිකර වූ. වක්‍රොපම= සද වැනි. සකලසමාධිත්= සියලු දිසුණුවලින්. අසදාශ= අස මාන වූ. ප්‍රබුධ= පිපියා වූ. විනිදසුෂපාලකාරි= පිපියා වූ මලින් බබලන්නා වූ. උදර= මහත් වූ. මාරසපිදපිවාරණ= මාර නැමැති නාගයාගේ අඛම්බරය දුරු කිරීමෙහි. එක්වෙනතෙස වෑ= අසහාය ගුරුළු රජෙක්ව. නිෂ්ප්‍රත්‍යහ= විරුධ ධර්ම රහිත. දුද්දනදමනසකොටෑ= මැඩපිටට දුෂකරවූවන් දමනය කොට. චෙෂ්චිස= ක්‍රොධ නැමැති විෂය. උත්පාටනසකෙරෙමින්= උගුළු වමින්. කුදාෂ්ටිදාෂ්ටි= මිත්‍රයාදාෂ්ටින්ගේ මිත්‍රයා දඬිනයන්. සමුද්ඝාටනසකෙරෙමින්= උගුළුවමින්.

(80) පිට.

අමනවු= අප්‍රමාණ. චතුරඛගසෙනා ඇති= ඇත්, අස්, රිය, පාබල යන සිවුරන සෙනන ඇත්තා වූ. අවමඛල= අවමගුල්. මඛල ඇති= ගුහ ඇති. සම්ලොකකාමිණ= සියලු ලොක ක්‍රියාවන්හි දක්‍ෂ වූ. සබම්ප්‍රිතිත්= සදහමින් වූ ප්‍රීතියෙන්.

නිරන්තරීභූතං අතර නැති වූ විරතසන්නාතං සිත් සතත්.
 මහදම්පක්=මහත් වූ ඉදුනු දඹ ගෙඩි. බ්බකක්කාවා=බ්බකා වූ
 සිත් ඇතිව. නොසෙක්දෙලින්=නානා විධ ආසාවෙන්. ප්‍රතිවි
 දිනං අවබෝධ කරණ ලද. නන්කායී ඇති=ස්වභාව අර්
 ඇති. නිකායෙන් විසින්=අත් තොටුවන් විසින්. අදායං=
 නොදැකිය හැක්කා වූ. අදුෂ්‍යං=දුෂ්‍යය නො කට හැක්කා වූ.

(81) පිට.

දිව්‍යත්‍රි=දිව සැප. ප්‍රඥ-ප්‍රඥ නැමැති. ලබ්ධි=ලබන ලද.
 බිඤ්ජන ඇති=නැ සමුග්‍යා ඇති. නිරන්‍යං=බාධා රහිත වූ.
 ලොකානම් සතිනිවු=ලොකයා කෙරෙහි සමානව පවත්වන
 ආත්ම සතිත. සොමසමබ්‍ධි ඇති=සොම ගුණය ඇති.
 ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාතං ප්‍රතික්‍ෂෙප කරණ. බැහැරකළ. දුර්විනිග්‍රහි ඇති=
 නපුරු නිති නැමැති ගද ඇත්තා වූ. ලොකවාසි=ලොව
 පැතුරුණා වූ. කිතීති ප්‍රබ්‍ධි ඇති=කිතීති රාශි ඇති. වෘෂ
 සසකනිවු=උත්තම ශරීර ඇත්තා වූ. සෞඤ්‍යී ශ්‍රීතිවාස කුශල
 සමානම් වූ=සුමොපචිත කුසලයට සමව ලැබූ ආත්ම ඇති.

විනිදුමුඛපදමු=පීපියා වූ මුව පිටුම් ඇති. නවසොවන
 සුඤ්ජනං අතීතව යෝග්‍යයෙන් අතීතය මනෝඥ වූ. සෙතන
 මඤ්ජු=සෙතනයට මැදුරක් වූ. සුත්තාචස්ථාවට=ගරුණ අවස්ථා
 වට. සම්මොහදු=සම්ප්‍රකාරයෙන් මනෝඥ වූ. නිසන් කුමුද
 විකාශ=නෙත්‍ර නැමැති කෙරව ප්‍රබෝධයෙහි. නවවද්දිකා
 ප්‍රවාහවා=අතීතව සදරුස් වතුරක්ව. පරමානන්‍ය මුත්තං=
 උත්තම වූ ප්‍රීතියෙන් හටගත් ශරීරයක් වූ. ලොකොත්තරං=
 ලොකශ්‍රෙණි වූ. ප්‍රචිණ=දක්‍ෂ වූ පුරුෂයන් විසින්. ආකිණිත්තං=
 ගැවසුනා වූ. අචිරල=ඝන වූ. කුසුමකන්ද්‍රං=මලින් දහතුර වූ.
 සම්මොහ ප්‍රිසද්ධිනං=සියලු ලොකයාහට ප්‍රිය දකුමක් වූ.
 සකලකල්පිතාසනං=සියලු පථි නස්තා සුදු වූ.

අඝනං පියාගස (පල.) මාරසෙනාමානං මාරසෙනාවත්තේ
 මාන නැමැති. ප්‍රත්‍යානලනා ග්‍රන්ථි හෙදසෙඬි=වෙළුනා වූ
 වැල්හි ගැට තිදීමෙහි. ප්‍රබල ප්‍රභඤ්ජනවා=ඉතා බලසම්පන්න
 වාතයක්ව. අනරුණ නරුණාධිපණ්ඩිතඝ්‍රිකානං=අබාල වූ
 කරුණායෙන් වසඟ කරණ ලද. සමන්‍ය ප්‍රාණිමණ්ඩල=සියලු
 සතු සමුග්‍යා (සතු). ඥෙෂමණ්ඩල ඇති=තේ මඩුලු ඇත්තා වූ.
 ධම්මන්‍යසෙඬි=ධම්ම නැමැති රජයෙහි. ඥානානිසෙඬි ලදින්=
 ඥානයෙන් වූ අධිසෙස් මගුල් ලදින්. බොධිද්‍රැම ප්‍රානනසෙඬි=
 බෝ මූල සම්පයෙහි.

(82) පිට.

ලොකාලකාරකරන්නට = ලෝකය බබලවන්නට. සම්
 ලොක විඤ්ඤාන = සියලු ලොව ප්‍රසිද්ධ වූ. නොහොත් සියල්ලන්
 විසින් දන්නා ලද්ද වූ. භූලොකපාලිකාන = මනුෂ්‍ය ලොකයට
 පරසතු නම් කප් රැකක් වූ. විවික්ඛා'ශ්‍රාමිකා පදනිකාන = විසි
 තුරු නො ගැමි වූ (=ශිෂ්‍යවූ) චරිතයෙන් හටගන්නා වූ. උත්ත
 පක්කසෙත්ත සුචාන = මවු පිය දෙ පසින් පිරිසිදුව උපන්නා වූ.
 සමසනසමපන්නි = සියලු සමපන්නින්ගේ. සාංග්ගිකසෙත්ත = එක්
 විමෙන්. චල්ගි = වනයෙහි. ශ්‍රිපාදසෙච්චාපිණ්ණ = සිරි පා සෙව
 නය කිරීම පිණිස. කල්‍යාණකිත්ති = යහපත් යශෝකෞෂ්‍ය
 ඇත්තා වූ. ධර්මවූත්ති = ධර්මයෙන් හටගත් ශරීරයක් වූ.
 විතොත්තපාද සමකාලසෙතිම = සිත පහළ වූ කෙණෙහි ම.

විත්‍රලතාවතාදි = දෙවි ලොව එනම් වනය ආදිකොට ඇති.
 දිවලසන්තප්පන = දිව්‍යලෝකයෙහි වූ උද්ඝාත සතරට. එනම්:-
 නන්දන, මිශ්‍රක, විත්‍රලතා, ථාරාසක යන සතර සි. සුමුගෙක්ගි =
 කරඬුවක. විත්‍රමිත්තාස මනෝහර = විසිතුරු පිළියෙලින් සිත්
 කළ වූ. කුසුම පුජාකොට = මල්පුද. පදමගගමසු = පියුම් රාමණි
 (=රතුකැට). ඤාණිකමසු කණිකා ඇති = රුවන්මය කෙම්
 ඇති. මල් කෙම්‍ය නම් මලමධ්‍යයෙහි වූ බවටය යි. සුරගිකෙශර
 මනෝහර = සුගතිවත් පරාගයෙන් සිත් ගන්නා වූ. මෙහි
 පෙලෙන් = මෙහි විපාකයෙන්. ඤාත්සාහව = උත්සාහ සහි
 තව. අනන්‍ය සාධාරණ = අසමාන වූ.

(83) පිට.

මහාවජ්‍ජනොදයසෙත්ත = විදුරු මිණි බඳු මහත් ඥානය
 පහළවීමෙන්. චජ්ජාකාරසෙක = විදුරුමිණි පව්වෙක. සමසන
 භවනානොගහාසකර = සියලු ලෝක කුහරය බබලවන්නා වූ.
 අපගන = පහ වූ. මහාකාලසාස ඇති = පාපයන් ඇති. අනු
 ලොම විලොම = පූජාපරග්‍රහණ වශයෙන්. සමසනලොකාසී
 සිහිපුෂ්ප = සියලු ලෝකානිවාසීන් ස්පර්ශ කරන්නා වූ. සමසන
 සමපන්නිත්ත = සියලු සැපතින්. විකසිත = ප්‍රබෝධ වූ. නිජ්ජිත =
 දිනන ලද්ද වූ. ආරාතිසෙනා ඇති = සතුරු සමූහයා ඇති.
 නිරූපමෙසු = උපමා රහිත වූ. ඤානප්‍රසාස = ඤාතිය හඟනපාස
 යෙන්. නමන = නමන ලද. නවසුවනිජන = අනිතව තරුණ
 සහිත්ගේ. පෞඨගාඨ ලෙසසම = අතිශයින් දැඩි වූ වැලඳ ගැත්

මම. අභ්‍යාසය=සම්පූර්ණ වූ. සෙනන ඇති=ආදරය ඇති. ශාඛිගාර
සෙනන සහායම= රති සහනයෙහි උපකාරඇත්තෙක් ව.
හස්තිසානසෙන්= ඇතු පිරිත්.

උඩන= උඩතු වූ. සිංඤ්චරසහක සංකීර්ණාභාණ=
උතතම හස්තිත්ථේ කද්දති වූ සකිත් සමකකි නැගීමෙහි.
ප්‍රාචිණ්‍යසෙන්= දක්ෂ භාවයෙන්. ප්‍රකටිකාන=ප්‍රකාශ කරණ ලද.
පේරාමනවාරණාධිරුච්චු= පේරාමන ඇතු පිට නැගුනා වූ.
පුරුකරසෙය්‍යසූර්‍යස= ශක්‍රයා පිළිබඳ යොහාව. පුර නම් අපුරයා
දමනය කෙළෙන් ශක්‍ර තෙමේ 'පුරුකර' නාමයෙන් ප්‍රචලිත විය.
අභිමානිචු= වැඩෙන්නා වූ. සෙය්‍යසූර්‍ය ග්‍රී ඇති= යොහා සම්පත්
ඇති. අශ්වමුඛප්‍රමාණ= අටමිටක් පමණ. නාණ ප්‍රතිග්‍රහණ=
තණ පිළිගැනීම.

(84) පිට.

සකලලොකපාලකය= සියලු ලොව පාලනය කරන්නා වූ.
ආමලක= තෙල්ලි. මාරවක්‍ර වික්‍රම වික්‍ෂොභකෙලි= මාරයාගේ
ආඥ වික්‍රමයන් කැලඹීම් සහිතාන ක්‍රියායෙහි. විදන්ධම= නිපු
ණව. ප්‍රත්‍යක්‍ෂිතාන= වලහණ ලද. සමසාවසතු= සියලු වස්
තූන් විෂයයෙහි. විස්තාර= පැතිර පවත්නා. ස්ථානස්ථිතො
ධන= ඇති සැටි වැළඹීම ම. එකරසික=එක ම රසය කොට ඇති.
මොග ප්‍රකකිකමකි= මුද්‍රා සමූහ පිළිබඳ. සකලවිනෝය වතිසා=
සියලු විනෝය ජන සමූහයා. නිසගිමධුරතරණසක්= ස්වභාව
යෙන් ම. මනෝඥ වූ එතර කිරීමෙන්. ස්වභාවවගිතිසාසි=
දෙව් නිවන් මගෙහි. සකලාරාතිදමනසෙන්=සියලු සතුරන් දම
නය කිරීමෙන්. ස්ථානිතාම වූ= නාමයට බඳු අඩි ඇත්තා වූ.
නිරතිශස ප්‍රසාදසම= අතිශය පැහැදීමට. කප= කප්‍රපය. මහා
මෙසසක්=මහත් වූ. වැස්සක්. නිසංකම= නො ඇලී.

(85) පිට.

අශෝකය= නො වියලිය හැක්කා වූ. කරුණාප්‍රවාහ
ඇති= කරුණා නැමැති දිය ඇති. ගුණ= අතිතය. හවිෂ්‍යන්=
අනාගතය. වතිමාන= පවත්නා කාලය කාලග්‍රහණදර්ශිචු= කාල
තුණ දක්නා වූ. සමසාගුට්‍ත බක්ඛු= සියලු ලොකයාගට
නැගෙක් බඳු වූ. අක්‍ෂිණ= නො පිරිහුණු. බක්ඛුන්= බක්ඛුන්
(=නැගන්) ඇත්තා වූ. ප්‍රබුධ= පිටියා වූ. වදන= මුළු නැමැති.
භානුබක්ඛුමනිචු= පද්මඇත්තා වූ. (පද්ම විකසනයට සුසංඝා
උපකාරී හෙයින් "භානුබක්ඛුසිසසං" යන විග්‍රහයෙහි 'භානුබක්ඛු')

යනු පද්මයට නම්. මදනාචර = කාමාචරයෙන්. ජෛනික = දූෂිත වූ. ප්‍රවති ජන නාසන උත්පල = නරභූතියන්ගේ නෙත්‍ර පද්මයන් හට. ආස්පද = ප්‍රතිෂ්ඨාවූ. නරභූත සමාන ඵලකාසමාන වූ = බාල නො වූ රත් පවුරාවක් බඳු වූ.

සෙනහමධුරදශීන ඇති = ආදර ප්‍රවීණ මනෝඥ දකුම් ඇති. ප්‍රෙමසමා ඇවිලිසැසවූ = පෙම් ඉම නො ඉක්මවියහැකි වූ. ශාඛාර සුබානිෂේක පාත්‍රවූ = කාමාමානය බැගීමෙහි බඳු නක්ව. නිද්වුඩ් = අතිශයින් නැගුනා වූ. අප්‍රමාදකුණ ඇති = පෙම් බැඳුම් ඇත්තා වූ. ආජානික සෛනිවසන්සෙදු = 'ආජානික' නම් උතුම් අප්‍රත් යොදන ලද-(65 වෙනි පිටෙහි විසූ විසාරය බලනු.) සහමල් සල්වෙනෙහි = එනම් වූ සල් උයන්හි. බහලනුමුලමොහ පටල පාටන = සන වූ විශාල මොහ සමූහය විනාශ කිරීමෙහි. සහසවු = උපකාරී වූ. මාර = මාරයාගේ. සොරනර = අතිශයින් දරුණු වූ. හුංකාරවිහාර නිකර = හුං හුං යන ශබ්දවිහාර සමූහයන්. දුරිකරණසෙන් = දුරුකිරීමෙන්. ප්‍රසාදිතවූ = පතලා වූ. බොධිසත්‍ව සාමාජිකය = බෝසත්හුගේ සමාජිකාවය.

(86) පිට.

අනුනාමාණිකාසව = සම්පූර්ණ පණතින බවට. ධම්මවජ්ඣ = දහම් වැස්ස. කොට්ඨකසහසු සබ්බානා = කෙළ ලක්ෂගණන්. සම්පන්නමණ්ඩන වූ = සියලු රුවතින් බබලන. ස්වානෝචිත = නැනට සුදුසු. සමනිකධම්මානා විතාසසෙන් = රන් කම් පිළි යෙලින්. සකල ධම්මාධම්ම විහාග නිදර්ශිත = සියලු දහම් අදහම් විහාග කොට දන්තා වූ. ඔබ්බෙහි = එයින් මෙ පිට. ඔබ්බෙහි යනු අනිතාභියෙහි හා අනාගතාභියෙහි ද යෙදෙන්නේ ය. මෙ නැත්ති අනාගතාභියෙහි ය. නාමලවණ මාත්‍රය කුදු = නම ඇසීම පමණකුත්. කෙලසබ්බන දහන = පාප බැඳුම් දැවීමෙහි. ශිඛිවූ = වහ්නියක් වූ. ඥානාතිරෙක සමසම්මුඛ = අතිශය ඥානය කරණකොට ගෙන බ්‍රහ්මයා වූ.

(87) පිට.

රාගනාගමදීන = රාග නැමැති නාගයන් මැඩීමෙහි. ශිඛිවූ = මයුරෙක් වූ. පද්මරාග මණ්ගණ කිරණ ස්පුරණසෙන් = පියුම් රාමණි සමූහයාගේ රශ්මි විසිරීමෙන්. නිදහරසෙන් = නිහර ම. අරුණවන්වූ = මදක් රතු වූ. අනිනරුණවූ = ඉතා අභිනව වූ. ලොකත්‍රය ව්‍යාපිවූ = තුන්ලොව පැතුරුණා වූ. සරවච්ඡ ශොභා වනිවූ = සරත්කල්හි සදට බඳු කානති ඇත්තා වූ. ප්‍රණය කුපිත =

ආදරයෙන් කිපියා වූ. පුණසිනිත්තේ = ප්‍රේමිනිත්තේ. මානග්‍රහ = මාන ග්‍රහණ නැමැති. විෂ = විසය. වික්න්සාහි = පිළියම් කිරීමට යොග්‍ය. ගෙහිමාන = බෙහෙතක් වැනි වූ. නවසෞඛ්‍යය = අභිනව තරුණභාවය.

සංකෘතිය මධ්‍යස්ථ = සරළ = පස්කම් එක් වූ තැනක් වැනි වූ. මදන නිසන = අනඛන නෙත්‍රයන්ට. සදනපුරුකරු = මැදිර ධුරය උසුලන්නා වූ. අනඛනයෙන් නෙත්‍රයන්ට මැදිරක් ව. සෞභාග්‍ය උපතිල = පිතින් බබලන්නා වූ. හෘදය මදන මැදිරාසමාන = විතත් මදයන්ට මැදිරක් වැනි වූ. සකලනිවෘත්ත = සියලු සංසාර දුක්වලට. ප්‍රත්‍යානික = විරුඩ වූ. මාරුල බාලමාණාල හෙදසෙය = මාරුල නැමැති ලා නෙලුමල බිඳීමෙහි. සුමර වරාහ විලාස = උතතම හුරු රජක්වූහේ ආකාරය. කෙලයාචරණ = කෙලෙස් වැසුම්. වාසයමසෙන් = දුරකිරීමෙන්. විශ්ව = පිරිසිදු වූ. අනාභරණ ඇති = ඉදුරන් ඇති. මහාස ප්‍රාපන = මතුපත් වූ. සමසන සහකාරිමනාභි සාධන = සියලු සහකාරීත්වයට ඉඟි වූ වැඩ සිදුකිරීමෙහි. ජන කලසාධා = අසහාය කල්පයාධාරයක් වූ.

(88) පිට.

අපිභූත = සම්පූර්ණ වූ. විරවින = කරණ ලද. ඉන්ද්‍රිය දමනය = ඉදුරන් හික්මවීම. අබ්‍රහ්මාන්පාදසෙයි = බුදුවරු නො ඉපදෙන කාලයෙහි ද. සුභාවින = පුරුදු කරණ ලද්ද වූ. බොධි සහකාරිප්‍රාපන = බෝසතුන්ගේ අදහස වූ. සංහත = නසන ලද්ද වූ. මදනශිවා ඇති = මද නැමැති ගිනි ඇති. ශිවා ප්‍රාපන = මුදුන් පත් වූ.

(89) පිට.

අනුපම = අසමාන වූ. සුප්‍රතින = අතිශයින් පහල වූ. විශ්ව ශිලවති = පිරිසිදු සිල් ඇත්තා වූ. නවසෞඛ්‍ය සුඤ්ජන = අභිනව තරුණ භාවයෙන් මනෝඥ වූ. සුඤ්ජන මදන මහොත්සව මැදිර = සත්‍රී සමුහයාගේ මදන සැණ කෙළියට මැදිරක් වූ. ආචාරසෙන් = හැසිරීමෙන්. පවිත්‍ර = පිරිසිදු වූ. රූපසෙන් = රූවින්. විවිත්‍ර = අලංකාර වූ. මුඛ වසනොපනින = මුඛ තැටියෙන් එළ වූ. මධුර ගණ්ඩු = මධුපානයෙන් = මිහිරි වූ ගඬ ම පීමෙන්. ප්‍රසාදසම්මුඛ = පැහැදීමෙන් යහපත් මුහුණ ඇති වූ. සුසුබ = මනාව පිපියා වූ. පද්මොපමුඛ = පිසුමකට බදු මුහුණ ඇති. ශාඛාභාග්‍යාමුඛ = රතියෙහි ඇලුනු.

නාගමානවක මනොරථවිඛිනවු= නා මෙනෙවියන්ගේ මනදෙළ වඩන්නා වූ. ලොකාභි වසයාවන්සල මාංසලවු= ලොවට වැඩ පිණිස හැසිරිමෙහි බලවත් ආශා ඇති. මාරවිරවිසයි කප්පුරදහසෙහි= මාරභවයන්ගේ වියනි නැමැති නපුරු දූවිමෙහි. පුබලවන්තිවිලාස= වණ්ඩ වූ ගිනි ආකාරය. අනානාපසනින= අප්‍රමාණ වූ. අගක් නැති. ලොකාභි සම්පාදනයෙහි=ලොවට වැඩ සිදුකිරීමෙහි. අවිශ්‍රානවු= නොනැවැත්නා වූ. භූවනා වාසයී ධුරසෙහි=ලොක ගුරු හනතුරෙහි. මහිමාසෙන්=අනුභූව යෙන්. ගාමනිගම රාජධානියෙහි= ගම් නියම් ගම් රජදනවිවල. වාසිකාසෙහි= හැසිරිමේ. බුඩාලමෙණ= බුදුන් නිමිති කොට උපත්. නිජබුන=පහකරණ ලද. මාජත්‍රාකුටි= මාරයන්ගේ බැම හැකිලීම්.

(90) පිට.

නෙලෙස්සුනාඛතබරවු= ආරක්ෂකකමය, රුක්කමුලි කමය, සොසානිකමය, අබොහාසිකමය, යථා සන්ථති කමය යන සෙනසුන් පිළිබඳ අඛත පස ද= පිණිසාතිකමය, සපදනවාරකමය, බලපල්ලාහතතිකමය, එකාසතිකමය යන ආහාරය ඇසුරු කලා වූ පස ද, වියනි සංයුක්ත වූ නෙසප්ප් කමය ද, පංසුකුලිකමය, නෙවිවරකමය යන විවරනි:ශ්‍රිත අඛත තුණ ද යන මේ දහතුණ 'නෙලෙස්සුනාඛත' නම් වෙති. කෙලෙසුන් බුනනය (-කම්පා) කරණ හෙයින් මේ නෙලෙස බුනත නම් වූහ. විසාර විගුහිමාගියෙහි බුනත නිදොසයෙන් දන්නේය. ධර්මමාහානමාසට= ධර්මයාගේ ගරුභාවයට. ප්‍රති භූ වු= අධිපති වූ.

(91) පිට.

වණ්ඩවු= නපුරු වූ. අවිවෙකි වු= විවෙක රහිත වූ. ආරොහ කසන්= ඇතරුවන්. ඇත්ගොව්වන්. කිකිවක්= කියන ලද කියන ලද ආකාරයෙන්. සකලගුණහදවු= සියලු ගුණයෙන් යහ පත් වූ. භවප්‍රතිසංස්ථි ඇති= සසර නැවත නැවත ඉපදීම ඇත්තා වූ. ලොකප්‍රණාමගුණගමන ඇති= ලෝවැස්සන් නමස්කාර කරණ ගුණයන්ගෙන් සමන්විත වීම් ඇත්තා වූ. ශ්‍රමණ ගජගකි ලිපනවු= ශ්‍රමණ නැමැති ගකිහසනි ගකිය නැවරු. ප්‍රලසට= විනාශයට.

(92) පිට.

ආශවසයිගුණ ඇති= අසිරිමත් ගුණයෙන් යුත්. සකල ලොක කලාණමිවු= සියලු ලොකයාගට කලාණ මිත්‍රයෙක්

වූ. මෙමනෙහිනාමයෝ=මෙහි නම් බුදුහු. සමක සතකසෙම.
කරවු= සියලු සතකයන්හට නිර්භය භාවය ඇති කරන්නා වූ.
සුරෝගිනවු= පෙරෙහි තනතුර දරණ. සවිඥ පුත්‍රලාභයෙන්=
සවිඥ පුත්‍රයකු ලැබීමෙන්. විසොකවු= පහ වූ ගොක'ඇති. මදන
දහන ආසිඤ්ඤා= මදන දහයෙන් ඇවිසුනු. විදන්ධ= කොමල වූ.
ගනිබ්බුහාදස නිජාපණ= ගැහැනි ලියන් හද නිවීමෙහි. ජනසුඛා
ප්‍රවාහයෙන් සමානවු= අසහය අමා දියත්තක් බදු. සෞඤ්ඤ
භාවා= මනෝඥ ගොභායෙන්. විරෝචිනවු= බබලන්නා වූ.
ශාඛිනාද සාඤ්ඤ සම්ප්‍රසොගයෙහි= කාම යාඥයෙහි යෙදීමේ.
අග්‍රඤ්ඤාමා= අග්‍රධුරය දරන්නෙක්ව. සුචිකුර= පිරිසිදු ශරීර
දරන්නා වූ. ලොකගොකාපහාරිවු= ලොකයාගේ ගොකයන්
පහකරන්නා වූ. මාරහාදස පල්ලවදල කම්පායෙහි= මාරයාගේ
හාදය නැමැති අභිනව පත්‍රයන් සෙලවීමෙහි. සුගානනාධාන
චිත්‍රම=කල්පාවසානයෙහි වූ වාතාකාරය.

(93) පිට.

විච්ඡිනවු= සිදින ලද. භවබ්බින ඇති= සංසාර බැඳුම්
ඇති. අක්ඛිණවු සතකකරුණායෙන්= සම්පූර්ණ වූ සතකානු
කම්පාවෙන්. සකලලොකසා විසින්= සියල්ලෝවාසින් විසින්.
අනවරතයෙන්= නිතර. වරණ සරණාගමන ඇති= පාදය
පිහිට කොට ගැනීම ඇති. ප්‍රාසාද ශාඛිනාග්‍රයෙහි= 'පහ
කොත්' අග. විරාජමානවු= බබලන්නා වූ. නවරත්න ගොභා
ඇති= නවරුවන් පැහැ ඇත්තා වූ. නවසුවති හාදස හරණා
වාසිවු= අභිනව තරුණියන්ගේ හාදය ගැනීමෙහි ඇදුරු වූ.
සෞඤ්ඤයෙන්= රූප ගොභායෙන්. උද්දිජ්ඣවු=බබලන්නා වූ.
පරම මධුර ගාත්‍රවු= අතිශයින් උත්තම ශරීර ඇති. පුණ්ණකල
භාවසාන=පෙම් හඬ කෙළවර. සමනාමානවු= බබලන්නා වූ.
සමෙහාග ශාඛිනාද සුඛාකාදයෙන්= අනුභවකරණ රත්ත්‍රිකා
අමාතය රස විඳ ගැනීමෙන්. පුණ්ණසාකාශිවු= ආදර රසය
වැහෙන්නා වූ.

(94) පිට.

නවනිලමෙසකුට්ඨලාසයෙන්= අභිනව නිල් මේකුලික ආකාර
යෙන්. සාධම්බරවු= උඩන වූ. මාරවිරසොකාස්පද= මාරහට
යන්ගේ සොෂණයට කරුණු වූ. නිරගොෂයෙහි= ජලය වියලී
මෙහි. පුලසදිවාකරවු=කල්පානන සුය්චි. අසාධාරණ කරුණා
ධිනවු=අසමාන වූ කරුණා දරන්නෙක්ව. අසිච්චවු=නො බුරුල්

වූ. සම්පතනින් = සම්පතනය කරණකොට ගෙණ. අග්‍රත්වනවූ = උඩගු නො වූ. ප්‍රතිරාජ්‍යසමානිවාරණ පථනවූ = විරුඩ රාජ යන්නේ සෙවන වළඟන පථවක් වූ. විශාලිත = විශේෂයෙන් බිඳින ලද. විශවපාපවූ = සියලු පථ ඇති.

(95) පිට.

සෞඛ්‍යවිලාසසාධනවූ = තරුණ භාවයෙන් මනෝඥ වූ නොහොත් දක්ෂ වූ. අමන්‍යවිලාසමන්වූ = අපමණ සොභාවට මැදුරක් වූ. කරුණාශාසිතර හෙළිසහාසවූ = කරුණාවත් කාම ක්‍රීඩාවට උපකාරීව. සම්ලෝභ විජිතවූ = සියලු ලොව දිනූ. උත්තමයාමෙන් = කළකිරීමෙන්. බාහිරවූ = බාහිර වූ. හෘදසානසු මන්ද්‍රවූ = විතත සන්තොෂයට මැදුරක් වූ. මාර්ගවිවරොධ නිරෝධිත වූ = මාර හටයන්නේ විරුඩය විනාශකළා වූ. මාරාණිකප්‍රත්‍යානික = මරබල ඇණියට විරුඩ වූ. නිජපරික්‍රම ප්‍රභාව ආනිවූ = ස්වකීය විශ්‍ය මිහිමය ඇතිව. සංකල්පලෝකපාලවූ = සියලු ලොව රකින.

(96) පිට.

ධනපනත = වස්තුව ප්‍රාචීනාකරණ. සුපවුන් = යහපත් පවුනු (-නොවවල්.) සමානිතස්ත = ග්‍රීෂ්මයෙන් නැවුනු. මුකානිසක් = මිදීමක්. බකිනගන = පුඩුවකට අසුවන.

සුවිධි විවරණකථා ගැටපද
විවරණසසි.

(97) පිට.

සුවර්ත = පාරම් නැමති පුණ්‍යයන්. අනන්තා පරිසරන කාලසෙති = නිම් හිම් නැති කාලයෙහි. ල = හෘදය. මරුභානරට = වාලුකා කාන්තාරයට. ගොවරවූ = ගොදුරුව. මාසම = රුවටිලි. පරිවාර = පිරිවර. ක්‍ෂණවූ = ඉවරව. කෙළවරව.

(98) පිට.

මරුගුම්‍යෙහි = වැලි පොළොවෙහි. සසරභානර = සංසාර නැමැති කාන්තාරයෙහි. කදවලලු = කද නම් මැටියෙන් කළ වලලු. තුලාදණ්ඩ = තරාදි දණ්ඩ. මතු = පමණක්. උපදෙශ = ගුරුකම්. සරාජකවූ = රජුන් සහිත වූ.

(99) පිට.

දෙවධම්ම = එනම් ධම්ම. “ගිරි, මහස් වයෙන් සුකතව යහ පත් වූ සුකල ධම් නම් ලත් සුවර්ත ධම් පුරන්තා වූ සත්පුරුෂ තෙමේ දෙවධම්මය සි කියනු ලැබේ.” මථන් = මලනුවන්.

මහාරාජ, = මහරජානෙහි; අහං, මම; නෙ, නුඹ වහන්සේ
 හේ; පුතෙකා, සහජ වූ පුත්‍ර වෙමි; ජනාධිප, ජනප්‍රධානයන්
 වහන්ස; නිං, නුඹ වහන්සේ; මං, මා; පොස, පොෂණය කරණු
 මැනවි; දෙවො, දෙවයන් වහන්සේ; අසොද්දපි, දුසිද්දය ගන්‍යා
 යොදි සෙස්සෝ ද; පොසෙහි, පොෂණය කරණ සේක; සකං පජං,
 සාකය පුජාව වූ (මා) කිඤ්ච, කුමක් හෙයින් පොෂණය නො
 කරන්නෙහි ද?;

ගිවිස්මන්තෝද=, ඔප්පුකරන්නෝ ද. මතු= අනාගතයෙහි.
 ධම්මාරූපසං= ධම් න්‍යායය. ධම්පුසවසං= ධම්යාගේ ප්‍රසූතිය
 පහළ කිරීම.

(100) පිට.

සිසාරා= වටකොට. නවපැල්ලි= තාපස ආරාමයෙහි තාපස
 සිත් වසන කුටියෙහි. අවිනින= නො හික්වුණු. ශරප්‍රහාරසෙන්=
 ඊ පහරින්. රකනාෂණාසෙන්= රසයෙහි ලොල නාවයෙන් ආසා
 වෙන්. මිහිමුසු= මියෙන් මිය වූ. රාජාධිනණසං= රජ මිදුල.

(101) පිට.

මලින්= පුඩුවෙන්. උගුලෙන්. පවනින්ම= සුලභින් ම. ධම්
 න්‍යාසෙහි සිටැ= ධම් නීතියෙහි පිහිටා. පණ්ඩාසෙන්= ප්‍රාණ
 ඝාතයෙන්. පරපණ නැසීමෙන්. බලිතමානන= බලි දුරා.
 ආශවසං පටන්= පුදුම ප්‍රවාහනි. නොවිසදන් බව= සිදුවෙන් නව
 නුදුන් බව.

102) පිට.

ඉදුරා= එක එල්ලේ. අධිසවිසං= හෙල්ලය. යකඩ කුර. දශ
 රාජධම්මසෙන්= දහ, ශීල, පරිත්‍යාග, සාප්පව, මාදුබව, තපස,
 අක්‍රොධය, අවිතිංසාව, සෞන්‍යය, අවිරෝධය යන දශයක් රජ
 වරුන් කෙරෙහි පිහිටිය යුතු ගුණවලින්. අශ්වාබමසා විසින්= හිත
 අශ්වයා වියින්. විරහසෙන්= වෙන් වීමෙන්.

(103, 104, 105,) පිටු.

අසමානසෙහි= නුසුදුසු තැන. ගුණඅබ්‍යං= රහස්‍ය. ගිවි
 බනළ= ලජ්ජා හය. කාමාභිතවැ= කාමයෙන් පිහිතව. වොදි
 නමැ= මෙහෙයන ලදුව. සොළොස්කිප්පිකං= කිරිය නම් අමුණු
 සතරකි. එබල කිරි සොළොස්කි. අමුණු සිවු සැටකි. ජජකැපි=
 එකින් එක ගැටෙමින්. අනවසම්නවැ= නො තහවුරුව. අසෝ
 කැන= අසුවල් තැන. ශරීරධම්= මලකිස. සබම්මිතිකාසෙහිම=
 යහපත් දැනුම දිවි පැවැත්මෙහි.

(106, 107,) පිටු.

පණ්ඩිත කුමිමිනිවැ= හුවණැත් හෙළෙහියෙක්ව. මිඛිස සුත= දසියගේ පුත්‍රය. උඩනාහම= උඩගුනම. විසනසක්= විනාශ යක්. සහලතුරැ=නිතිඅතුරු. අන් සරැකොටැ=හසනසාරකරලා. ලොලවිමෙහි= ආසා උපදවිමෙහි. ඉනිඛ= ඒ නිසා. ගණකාකොටැ= මහත් සමූහයකට ඇදුරුව. නවුමැවු= විනාශ වූ. හමා සුද්ගලසන්ට= සුදුසු නැනැත්තන්හට. නොරමිසි= බැහැර කරමි කියා. ධම්නාවෙහි= ධම් සවහාවයෙහි. අවමාදක්කම= අවමාදයට සුදුසු.

(109, 110,) පිටු.

ධම්මිජ්ජිකම= දහම් භාවය. ප්‍රභාවස= වාසනා ශක්තිය. අනුභාවය. මාජානනරසිකිත්= බොරු වූ අතික් කරුණකින්. නිබොධිත්= නිවීමෙන්. ජසකාමහ= ජය වැම්. දිත්‍රම් කණු.

(111, 112,) පිටු.

පහණ= පාෂාණ ය! (හල) අජ්වමන්ත්‍රණය යි. රැහැණි= කොපවි. පෙදක්සේ=පඤ්චක්මෙන්. ආතමපටිත්‍යාගස=දිවිපිදීම. ගැන්නක්හු=දසයෙකුගේ. මහා ජයවරකෙණෙක්= මහා අධි පතියෙක්. කොන්සාහවැ= උත්සාහ සහිතව. සාහිලාසවැ= ආසා සහිතව. සාරවැ= හර (අරවු) සහිතව. සාරදවැ= අකම්පාවැ. සප්‍රෙමවැ= ප්‍රෙම සහිතව. ජරාජිණවැ= මහළු බැවින් දිරා. ලෙලිලෙලි= සෙලව සෙලවි. දෘෂ්ටානකොටැ= උපදෙස් (-නිදහින) කර. එවු= අන්නවා. රැහැ= රාත්‍රියෙහි.

(113) පිටු.

සුඵපතක්= හුළු අත්තක්. රැහැසිසන්= ඔත්තුකාරයන්. නොඵකොටුසෙහි ආසන්න කොටුයෙහි. කොටනා,= කොටි යහ. අකතඤ්ඤව=අකෘතඤ ද වෙති. පිසුනාව, ප්‍රිය සුත්‍ය කථා ද කෙරෙති. මිත්තදුහිකා, මිතුරන්ගේ බිදීමට සුදුසු කථාකරණ සවහාව ඇත්තා හ.

(114) පිටු.

ලිහිල්ලු= බුරුල්ලු. දැලි= රැවුල්. සමනෝස= හිමියානෝ (පුරුෂයා)ය. දනුතුදු= දිනතත්. විෂවෙදස= විෂයට බෙහෙත් දන්නා වෙදසයා විසින්. අලොකිකවු= ලොකොත්තරවු. අවිනාශවු= නො සිතියහැක්කා වූ. අතුලාවු= අසමාන වූ අවාමාවු= කියා නිමවිය නොහැක්කා වූ. අවෙදසවු= නො දන හැක්කා වූ. නිෂෙවිනවු= සෙවුනා ලද්දා වූ.

(116, 117, 118,) පිටු.

කාලාන්තරයෙන් = බොහෝ කාලයකින්. දුෂ්ටත්වයෙන් = නපුරු ගම් මූලාදානයෙන්. අනායකත්වය = ප්‍රධාන යෙක්, අධිපතියෙක් නැතිව. මනුෂ්‍යපථය = මිනිසුන් වසන පෙදෙස. සෙලමසක් = මාස එක හමාරක්. කම්පල = අඟ වැනි විෂ ගෙඩි වර්ගයක්.

(119, 120,) පිටු.

සාධනාන්තරය = තනතුර. මිනිසා = මේ ආකාර. පැලැව්වෑ = පැනගියා වූ. අක්ෂයුතිය = දු කෙළීමෙහි ලොල් වූ යෙක්ව. පස ඇටගලන = සුදු කැට ගිලින්නා වූ. ප්‍රත්‍යාවේෂණ නොකොට = නුවණින් සලකා නො බලා. ප්‍රත්‍යාසපරිභෝග කෙරෙහි = සිවු පස වළඳ නම්. අවිශ්වාසනීය = විශ්වාස නො කට යුතු වූ. බිම් ගන්නායින් = ගෙපල කපන්නාක් මෙන්.

(121, 122,) පිටු.

වසතුකාම = රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, ස්පර්ශ යන පඤ්ච කාමය වසතුකාම නම්. කෙලසකාම = ප්‍රජායන පඤ්චකාමයෙහි පැවැති ජන්මය කෙලසකාම නම්.

අනන්තය = අනන්ත නිදීම. (ගාථාව.) සංකාරා = සංකාරයෝ තුමු. අනිවර්ත = ඉපිද නැතිවන හෙයින් අනිත්‍යය හ. උපපාදවයමනො = ඉපදීම විනාශය ස්වභාව කොට ඇත්තා හ. උපපජ්ජිකා = ඉපිද. නිරුපකිනි = නිරුඛ (විනාශ) වෙත්. නෙසං = එබඳු සංකාරයන්ගේ. වූපසමො = සංසිදීම සංකාරය නිශ්චය. සුඛො = සුවච්ඡන් වන්නේ ය. දුඛිනවෙති = දුප්පත් වෙත්. කුටවෙලදහු = සොර වෙලෙන්ගේ. ගස්බුහුරෙහි = ගස් බිලියෙහි. ගස් සිදුරේ. ජොසනාපසයන්ගේ = වැඩිමහළු තවුසාගේ. උත්තමිකම = උසස් බවට. සංසාරය = හන්දි එක් කෙළේ ය.

(123) පිටු.

සාමාන්‍යයනො = ලද පමණින් තුටුවීම යථාලාභ සනොය නම්. නාමිකමනිමාම = නාමිකමනෙ ප්‍රභාවට. අත් හකුරු = කැටපොලු ගැසීම. ගස්පතා = ගස් කොළවල. මාත්සන්ධිය = මසුරුකම. අප්‍රතිවිකල්පය = නො වැසී. විෂදවෙසි = පිරිසිදු වෙයි.

(124, 125, 126,) පිටු.

පිළිසෙත්= වසත්‍රයෙන්. වටසින්= මුත්‍රයෙන්. ලොලාස= ලොලභාවය. කැදරකම. අනූවැසිවැ= අනෙකවැසිව. ශිෂ්‍යවැ. අධ්‍යවිපතෙමිසි= හුල් උභිත් පනිමි කියා. ප්‍රත්‍යානාස= පසල් දතවිව. සංභිද්‍රවන්තව= සමථ කරන්නව. කොලාහල නො වන පරිදි කරන්නව. නබවුණකොටැ= නියපොතු වලින් තුවාල කොට. වණ කරලා. අහසදෙවා= මරණයට පැමිණවීමට නියම තැනැත්තෙක් හෝ මරණීය අවස්ථාවකැසිටින්නෙක් හෝ ඉන් නිදහස් කිරීම අහයදුන ය. “මහාභය”යි කියන ලද මරණ යෙන් නිදහස් කරණ හෙයිනි. ඒ දෙවා ලා.

(127, 128,) පිටු.

වලාමකරන්නව= විලාප කියන්නව. බොහොඬවෙසක්= කටුසු වෙසක්. සුණ්‍යමසවු=පිණේන් හට ගන්නා වූ. පරිවසලෙස= පුරුදු පරිදි. සාමාසක්= සමාන භාවයක්. නුහුනුබව= නො හැකි බැවි. මහනිසමිති= මහානියහ යෙක. නමන්ලිවාකොටැ= තමා විසින් ලියන ලද්දක් මෙන් කරලා. ශ්‍රි= සමපතනි. තුනුඅභි= සියුම් අදහස. අසුකතකාරිවු= අසුතු කරන්නා වූ. සුහුඹුල්= බල සහිත.

(129, 130, 131, 132,) පිටු.

කුරුභුලාකන්ති= රෙදි කොණේ. ධර්මිනායෙත්ම= ධර්ම සිහි කරමින් ම. විෂාග්නි= විෂ නැමැති ගිනි. හරණව= බැහැර කිරීමට. පැලහෙමින්= පිළිස්සෙමින්. රන්පත්= රන් වූ පියා පත් හෙබව= දිගවලට. “සොබන” ශබ්දයෙන් බිඳිනි. දඩැ හුන= දඩයට පැමිණියේ ය. වැරදු- වැරදි. ගි= වැටී. ගැහැටි= ගැටිලා. බුන්මලොකපරාසන= බුන්මලොකය පිහිට කොට. ඉපැදීම මෙහි පරායනය වශයෙන් නැකූහ. සමුද්‍රදෙවනාවැ=මුහුදු අධිපති දෙවියෙක්ව. උකා= ඉස. අසකකානුකෘතිය= කල නො හැකි කටයුතු. ජිවසුලසෙති= දිවස්ලල. වම්ස= සම. සි පිලිකොටැ= බුරුල් (මොලොක්) කොටැ.

(133, 134, 135) පිටු.

මුලොවජිනන=මුල් සිඳීම. පරුෂධය=පරුෂ (රළු) බව. අැල වව=පැත්තකට වෙව. මහ හරුව. සාරපිහු=රියැදුරු. සිපිසා= සිනාසි. සහර අපාසෙති=හරක, තියරික්, ප්‍රෙත, අසුර යන සිවු අපායෙහි. අවගුණය=අගුණ ය දනන=දිනන. පරිහරණය කොටැ=පොෂය කොට නොහොත් ආරක්ෂා කොට. බොබි

සම්භාරධර්මයන්=පාරම් ධර්මයන්. මරණ්ණවස්=මරණ්ණ පිණිස. දූමාන භික්ඛිසෙති = පලිගු බිත්තිගේ. වැකුණු = නැවරැණු. නිත්‍ය චෛරිචු=සදාති ම, වෙර ඇති. කාසාවනගුහාසෙති=රන් ගුහාසෙති. සාන්මකොටැ=ආත්මය සහ සමකොට. චක්‍රකවට සෙක=විදුරුමය යුධ සන්නාහයෙක.

(136, 137) පිටු.

කාලානතරසිකිනුදු= බොහෝ කලකිනුත්. බහුලාන නාසෙත්=බොහෝ ඇසු පිරු නැත් ඇති බැවින්. පණිශාලාව= පන්සල. ස්නනපිණසකලාචු=සැතැප් වූ වෙදනුසෙ=සාන්, යජ්ස්, සාමන් යන වේද තුණ. නසතිසුත්‍ර=පාලකාදීන් විසින් නිර්මිත ඇතුන් මනාව හික්ම වන ශාස්ත්‍රය. අභසම් නොවිදහන තුරු=එලිය වැටෙත්ව පෙර. පිටිවහා=ඉගෙන. අසම්භිතසිංහ නාදසෙත්= නිසින වූ සිංහ සවරයෙන්. සන්ජික පජින්= රජු සහිත පිරිස. ශොකාතුරචු=ශොකයෙන් ඔබලත් වූ.

(137, 139, 140, 141) පිටු.

රූපාග්‍රප්‍රාප්තචු=රුවන් අග නැත් පැමිණි. ආත්මනාට සෙති= ශරීරයෙහි. සංවම්ච=විපත් මෙසයෙහි පවත් යාලො පවෙජ්දය තෙක් සංවට නම්. විවම්ච=සමපත් මෙසයෙහි පවත් හිරසද පහළවන තෙක් විවට නම්. කොහොන්කම්=කුහන කම්. තමා වෙත නැති ගුණ දම් ඇහවීමාදිය යි. ආචාරසම්පන්න= හික්මීම් ගුණෙන් යුත්. අශ්නිහොත්‍ර=හිනි පිදීම. දුෂකසෙක= කෙලෙසත්තෙක. කම්බළු=පැත් භාජනය. අස්වසා=සනසා. කුලිනසාගේ= කුල වතාගේ. වෘත්තානන=තොරතුරු. (ගල් ඇත දමාගසන සැටියනාදියෙන්.) දුග්ගිස=රජවරු වසන නො යා හැකි රහස් පුරය. ගද්‍රහසන්=කොටලුවන්. සමාගිනො=සිත සමාධිගත (එකත) වූයේ සථාගුනං = සකකාදිය තත්ත්වාකාරයෙන්. පණ්ණි=දකි යි. විරසවුචා=රසයෙන් තොරවූවා. සිංහවම්=සිංහ හම්. නිසමුවෙස්=නැව්වෙස්, නැවු පදවන තනතුර.

(142, 143) පිටු.

කරනැවැම්සාගේ=ඇම්බැටියාගේ. අස්බෙර හස්වා=අඟු බෙද පවත්වා. කුශලාකුශලධම්=පින්කම් සහ පවිකම්. සාරූප සේම=ඇති තත්ත්වය පරිදි ම. අවිපරිනකොටැ=වෙනස් නො කොට. ඇලලෙන=කැලඟෙන. විප්‍රතිපත්තචු=නො මනාව පිළි පන්නා වූ.

(144) පිටු.

සතර අගනි=ජඤ, දොම, හය, මොහ යන සිවු පරිදි වූ අගනි. අපට්ඨිනධ්‍යානවැ=නො පිරිහුනු දහැත් ඇතිව. ඥාන

වෘක්ෂයන්=නුවරණින් වැඩිහිටියන්. ගඳකිළි=(ගනිකුටි) බුදුන් වැඩ වසන සුවඳ කිළිය ගනිකුටිය යි. ගම්කොටුව= ආබමර කොට. රූප ප්‍රශංසා=රූපයට කළ පාසසුම්.

(145, 146) පිටු.

ගජිර රක්ෂාසෙති=සිරුර රැකීමෙහි. කුලලු=දක්ෂ වූ. බම් සුක්කු=බමය සමග යෙදුන. විනාටක්=සිහිවිල්ලක්. දළදප්=දැඩි වූ උඩගුකම. ගුප්ත=ගැඹුරු වූ. වාචාලකම්=දෙඩමලු ගතිය. ගනුම්නය පුළුඬුම=සතුරන් හික්මවීම පෙරටු කොට ඇති.

(147) පිටු.

ස්වභාවිකත්වානු=සම කරන්නාහු. බමාබිඤ්ඤා=බමයට සක්විති වූ. ත්‍රිමුඛගෙයර=තුන්ලොවට අභිපති වූ. සුගුරු ප්‍රජාපති=දිව්‍ය අසුර බ්‍රහ්මයන්ගේ. මකුට මණ්ඩලින=වොටුකු මිණෙන් ලිලොපෙන වූ. වරණකමල ඇති=පාද පදම ඇති.

(148, 149) පිටු.

හසති ශික්ෂාව=ඇතුන් හිලැකිරීම. ප්‍රතිපක්ෂ=විරුඬ. ආරම්භයෙහි=අරමුණෙහි. කරුණෙහි. ඔත්තුනම්=අත්තේ නම්. බකින මුක්ත කරවන්නාහු=බැමිමෙන් ලිහන්නාහු.

(150, 151) පිටු.

අසදුගු මානසෙන්=අසමාන වූ මානසෙන්. මම උසස් වෙමි යි සිතීම මාන නම්. එය නවවිධ වෙයි. ශබ්දිකා සෙන්=පිරිසිදු සිතීන්. නොල් බිඳලන්නාවු=නොල් ගවන්නා වූ පත්කලය=කොළ කලය. කාමසුඛානුසොගය=කම් සැපයෙහි යෙදීම. ගෙඩිදි=බැට දී. දුක්ඛිනු=දුක් වූ.

(152, 153, 154) පිටු.

කණ්ඩමාණිකාස=බොටුවෙහි මැණික. අනිපානසෙන්=බොහෝ බීමෙන්. අක්ෂමවු=ඉවසා ගත නො හී. මෙහෙතිමව මින්=බත් අනුභවය අවසන් කරමින්. ශ්‍රේෂ්ඨස්ත්‍රණයන්=සිටුසුතුන්. අසුරු=අතුරු. මුදුකොලට=මුහුදු තීරයට. කාසවෙසාවමව=කසින් කරණ වතාවත්. ලොමුදහ= රොමොද්ගමය. (මසිල් කෙළින් සිටීම) ආගමදසක=අසපුව කිලිටිකරණ. ආශ්‍රය=සාන වූ. කණ්ඩවර=කන් සිදුර.

(156) පිටු.

නොගිවිස්මෙති=නො පිළිගැන්මෙහි. සරණාගත=පිහිට සොයා ආවුන්ට. චක්‍රසඤ්ඤා=විදුරුමය කුඩුවක් වූ. සමක්

ලොකපාලවු= සියලු ලොව රක්තා වූ. ගනුමණ්ඩලය=සතුරු සමූහය. හසමකරන්නට=අළු කරන්නට. කුලපතව= අතිශය හිතවත්ව. හවාග්‍රපාස්තව= නෙවසඤ්ඤ නාසඤ්ඤයන්නය යි කියන ලද හවාග්‍රයට පැමිණ.

(157, 158, 159) පිටු.

විසරුහුණුවන්= පිස්සන්. බෝසයස්= බොහෝ සම්පත්. හදකුම්භය=සිත පැතු දෙය දෙන කළය. කව්පයන්ට=කැස්බා වන්ට. පග්‍රහය = දැඩි උත්සාහය. දමනය = යටත් කර ගැනීම. සමාධිය= සිතාළක කිරීම. විජයව=දිනීමට. ලුප්තවු= රළු වූ. ගරබොසින්=ගැරහින්. ඩෙබරළු= මසන් ගෙඩි.

(160, 161, 162) පිටු.

පරශුධාර= පොරෝ මුවහත. ප්‍රසාද මධුරවු= ප්‍රේමයෙන් මනොඥ වූ. ප්‍රතිබිම්බය=පිළිරුව. වහනක්=උපාහනයක්. සෙරෙප් පුවක්. පන්කුඩයක්= කොළවලින් මැසූ කුඩයක්. සංස්කාර ධර්මයෝ=සේතු ප්‍රත්‍ය සමූහයෙන් උපන් පංචසකකිය. අනිත්‍යතා ප්‍රතිසංසුක්ත=අනිත්‍යයෙන් යුක්ත වූ.

(163, 164, 165) පිටු.

සළුහව= සියලු හවය. වූපට්ඨදෙන්= ඇති හැටියට. නිණ්ණ= නිශ්චය. ශාඛාලයා= හිවලා. ක්‍ෂුද්‍රයන්ට=කුඩා ඇත්තන්ට. ප්‍රති චචන මාත්‍රයක්=පිළිතුරක් වන්. නිජ්ඣාලපව= නො පෙරළී. විකොට=විකුණා. පැ=ප්‍රකාශ කළ. කන්කුලක් සා=කුළුගෙයක් පමණ. සකුලක්=යකඩ කුළුගෙඩිය. කිසුණු පටිකම්=කසිණ භාව නාවේ සුළුභාගය කසිණ පරිකම නම්.

(166, 167) පිටු.

කුලබනකොට= කුලයෙහි නො සිදු පැවතෙන ධනයක් කොට. උරෙහිද=ලෙසින් වැඩු(තමාගේම ය යි යු සේ යි). මරණසි භාවනායෙන්= මරණ සති භාවනාවෙන් සුපණ්ණපව= ගුරුළු රජව. 'රක්‍ෂාප්‍රකාරයෙහි= රැකීමට පවරෙන. අමානොසධ සෙක=අමා බෙහෙතකි. හිසුවු= වඩන ලද්ද වූ. හිනොත්සාහ චනබවට= අඩු වූ උත්සාහ ඇති වන බවට. මධුමණ්ඩු= මී පැණි යට. තරවා උගුරගෙණ=දැඩි සේ බෙල්ලෙන් අල්වා ගෙන. කෙලසොපද්‍රවයන්=කෙලෙස් උවදුරු.

(168, 169) පිටු.

කඩුවහයා= කඩුව අමෝරු. කඩුව උළක් කර. උල්ලඛණයක්=උඩින් පැණීමක්. ඉක්ම වීමක්. විද්‍යාසාස= ශාස්ත්‍ර පුහුණුව.

සමන් අන= හිමියා අන. සිසු=සිනාසුනි. අවෙසසෙහි= වෙස
නො කිරීමේ. උතනමාධම= උතනම වූත්, අධමවූත්. ගුණා ගුණ
විභාගකරණ=ගුණ සහ අගුණ පරික්ෂා කරණ. ගිජකපොන
කසා=ගිජලිහිණි පැටියා.

(170, 171, 172 පිටු.)

කඹුරුපෝරුවෙසෙහි= කම්කරුවන්ගෙන් පිරුණු විවි
යෙහි. හිදිකටු= ඉදිකටු. ක්ෂායවන=කෙටිවුවන. මාංසවිලොපන
සසි= මස් සොරකම් කිරීම යි. දශිනමාත්‍රසකිත්මං දෑකිම් පමණ
කින් ම. ආලමඛනය කොට= අරවුණු කොට.

(173) පිටු.

ශ්‍රාමානතරසකට= අතින් ගමකට. ජීවිත සංසයකට=ජීවි
තය පිළිබඳ සැකයකට. අනතසෙහි= කෙළවර. ක්ෂායසනටු=
අපරධ කළා වූ. පාපි වූ. සමපික විමානයෙහි= පලිගු විමානයෙහි
සංසාරසාගරවෛර්ණ්‍යයෙන්= සසර සයුර කෙරෙහි නොඇල්
මෙන්. අශකන්ද්‍ර=බඩුත් දවස. යුචරජ=දෙවෙනි රජ.

(174) පිටු.

සංකා කළමනා ස්ථානයෙහි= සැක කළ යුතු තැන. දිව්‍ය
විලාසයෙන්=දෙවියෙකුගේ අයුරින්. නිද්‍රාප්‍රාප්තකල්හි=නිදගත්
කල. මනස්සාරසෙහි නිරතව=විතතාභොග සිතිවිලි සිතීමෙන්
යුක්ත ව. ජාතිස්මරණඤ්ඤානයෙන්=පෙර ජාතිය සිහිකරණ නුව
ණින්. භාෂිතයෙහි=කථායෙහි.

(175, 176, 177) පිටු.

ගණිකාව= වෙසා සත්‍රිය. පඤ්චකාම ඥාදයෙහි= පස්කම්
සැප විඳීමෙහි. ශ්‍රේෂ්ඨිසුත්‍රව=සිටුපුත්ව. අඛවාඵකොට= අඛවල්
කර. මදක් ඇර. නටබ්‍යානය=පිරිහුණු දෑහැන. ආනන්ධරස=
බැහැපත් කණගාටුදයක හඬ. විද්‍යාධරයා= විද්‍යාධර නම් මන්ත්‍ර
ශක්තියෙන් අහසින් යන දෙව විශෙෂයකි. සුනිමාංශ= කුණු වූ
මස්. පසෝෂණය= සෙවීම. ශාඛාලසාගේ= හිවලාගේ. ප්‍රඥ
ප්‍රකෂිප්‍ය= ප්‍රඥයෙහි උසස්කම. නිභවනානිශායි= තුන්ලොව
අතිශයින් පැතිරෙණ සුලු වූ. නිවුටු= කටුක වූ. දුෂ්ඨානුභවය=
දුක්විඳීම. සිඛවතුදු=සිදුවෙනත්. ඔත්මවසයානිග්‍රිත වු=ඔත්මවර්
යාව පිළිබඳ.

(178) පිටු.

අනන්‍ය කල්පයක්= අවුරුදු දහසකට අහලක් වැඩෙනා මහ
පොළොව එක් යොදුන් තෙගවු උස වැඩෙන තරමේ දිසි කාල

යක්. එකඅසෙකුළු=එක අයවාස මාත්‍රයකුත්. නෙලතිනුමාත්‍රය
කුළු=තෙල් බිඳක් පමණකුත්. සුණුසුහකුළු= හුණු විකකුත්.
දුනාහිරන= දන්දීමෙහි ඇලුනෙක්. ලොකානි තන්පරව=
ලොවට වැඩ කිරීමෙහි යෙදී.

(179, 180, 181) පිටු.

හසතිකුණපාදින්= ඇත් මලකදත් ආදීන්. අතාප්තව=
සතුටු නො වී. නොසමාකොට=ප්‍රමාද නො කරවා. සුදුබිත්ත=
සුදුවන් බිත්තිය. ආසුංසකාරය=ඒවන ශක්තිය. ආයුෂය. ගුරු
වචනය= පියානන්ගේ වචනය. කුලජ්‍යෙෂ්ඨයන්= කුලදෙවුවන්
කුලයෙහි ප්‍රධානයන්. අදණධයෙන්= දඩුවම් නැතුව. අයසු
යෙන්=සැත් නො ගෙණ.

(182, 183 පිටු.)

මෙමනුරසයෙන්ම= මෙමුත්‍රි නැමැති දියෙන් ම. දුටකොට=
දුපතක් කරලා. දිපාහතරසකට= අනාච්ඡයකට. සමුද්‍රොත්පාන
කොට=මුහුදු ගිල්වා. අසාධ්‍යය=සුවකිරීමට දුෂ්කර වූ. ගොභානි
සාරයෙන්= ගොකයෙන් හටගත් අතිසාරයෙන්.

(183, 184) පිටු.

මිත්‍රාමිත්‍ර ලක්ෂණ= මිතුරු අමිතුරු ලකුණු. පටන්කොට=
ඇතිකොට. වැඩෙහි= කණුවක. අක්ෂණවෙයිවු= අකුණු එළි
යෙන් විදින සුලු. ගර= ඊ. ජවය= වේගය. දෘඪප්‍රතිශ්‍යබලයෙන්=
දෘඪ වූ පොරොන්දු බලයෙන්. කණකාපලි= රන්දෙහොතක්.
ඉද්දෙහි=ඉහලින්. සංකෘතියයෙහි= රන් වැඩෙක. දුභිමිත
යෙන්=නපුරු වචනයෙන්.

(185, 186 පිටු)

හුනුබඩ= වැටුන බව. කොළක්= කොළයක්. සා= ප්‍රමාණ.
විෂපිනගරප්‍රහාරයෙන්= විෂ පෙවූ ඊ පහරින්. මුද්වජිතව=මුස
පත්ව. කලානතව. සමසව්‍ය= සැපවත්ව. කොහොන්කම්=කුහක
ක්‍රියා. අසානියෙහි ප්‍රසන්නවු=හුසුදුසු තැන පැහැදුනු. සප්ථ
කරන්තාහුද= දිවුරවන්තාහු ද. භිනිමානය= මගේ ජාතිය
ශ්‍රේෂ්ඨය යි උත්කෘෂ්ටයෙන් තැනීමෙන් හටගත් මානය යි. ජවාමු
ලෙහි=දළ මඩුලුයෙහි. තලප්පාවෙහි.

(187, 188, 189,) පිටු.

හස්මකොට=අභිකොට. දහසක් සෙකඩයන්= දහසක්
ශ්‍රේෂ්ඨ අසුන්. අග්‍රදක්ෂණයාවු= දක්ෂණව පිළිගැනීමට සුදුසු
ශ්‍රේෂ්ඨයන් වූ. අමුරන්= ගුඩ නො කළ රන්. නෙලමුදලි= නෙලුම්
කරවි.

(190, 191) පිටු.

කසල්ලේ=කැදල්ලේ. ප්‍රවණත වාතයකින්= දරුණු සුළඟකින්. ආශ්‍රමයෙහි= පන්සලෙහි. මුද්‍රාවෙන් අතුරෙහි=මෝඩයන් අතර. සෞඛ්‍යප්‍රාප්ත වූ= තරුණ බවට පැමිණි. හඬමින්= එළවමින්. මුදුකොලට= මුහුදු තෙරට. චන්ද්‍රානසෙන්= විදුරු වැනි සියුම් නුවණින්. ජීවිතපසංවසානයෙහි= දිවි කෙළවර.

(192, 194) පිටු.

සගෙහි= යකඩත් කළු ගෙහි. දෘෂ්ටාන්ත= නිදහිත. පමින් සහිතවූ= පිරිස් සහිත වූ. බ්‍රහ්මභවනාසන්= නුවණැත්තන් විසින්. අභිරුකි=ආසා. ශ්‍රී= සමපතනි. සතිරකරන්තාහු= තහවුරු කරන්නාහු. උත්කණ්ඩිතවැ= කළකිරි.

(195, 196, 197) පිටු.

පෙළැඹි= සිත් බැඳ. අභිවාදිසත්‍යාව= නො වැළැක්විය හැකි බව. පිනාසානක කම්ම= සිය පියා මැරීමේ කම්ම. මෙද ආනන්ත යථි කම්මෙකි. නිරූපධශෙෂ නිව්‍යාණ ධාතුව= පසුවසකකිය ද ඉතුරු නො කොට පිරිනිවීම. අනන්ත ප්‍රාණීන්ගේ= අපමණ සතුන්ගේ. කම්කටුල්= කටුක කම්මක්. විදැද= ඉවසමින් ද. දුර්ලබ්ධි= මිත්‍යා දූෂ්ටි. අටළොස් අක්ෂොතිණිසක්= අතිකිණි දශ යක් අක්ෂොතිණියකි. එකි එකි කලාපයෙහි උණ දඩු සැට සැට ඇති කලාප (මිටි) හැටක් ගමන් කරණ සෙනාව විසින් සුණු කරණ ලද කල්හි එපමණ සෙනාව අක්ෂොතිණිය යි නිසඤ්ඤා ග්‍රන්ථල පෙණේ. මෙය ප්‍රමාණ රහිතව ප්‍රකාශිත නමුත් හසරින් 21870 ය, රථ 21870 ස, අශ්වයෝ 65610 ය ය, පදනිහු 109350 ද යන සංඛ්‍යාවෙන් ප්‍රමිත වූ යේ අක්ෂොතිණිය යයි සමහර ග්‍රන්ථයන්හි දක්වා තිබෙත්. එබඳු අක්ෂොතිණි දහ අටක්.

(198) පිටු.

ධාතූපටිනිව්‍යාණය=ධාතූන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑම. මෙය සිදු වූ විට ශාසනය මුලු මතින් ම පිරිහුනේ වේ. මේ සසුන් අතුරු දහන් කරුණු වලින් අනනිම කරුණ ය. ප්‍රතිපතනි, පයඝායනි, ප්‍රතිවේධ, ලිඛිත යන සතර සිදු වී අවසානයෙහි ශාරීරික සියලු ධාතූන් වහන්සේ දඹදිව ජයශ්‍රීමහා බොධි මූලයට රැස්ව එයින් බුදුසිරුර මැවී ඇතුළත හටගත් තෙජෝ ධාතුවෙන් ඒ සියලු ධාතූ ද පිරිනිවේ. ක්ෂෙමමන්ත්‍ර= නිහිම මන්ත්‍ර. ආරක්ෂා මන්ත්‍ර= නිකොපදෙශ කරන්තාවූ= යහපත් උපදෙශ ගොද අවවාද දෙන්නා වූ.

සමස්ථානසෙය්=සම වූ තැන. සදෙවන=දෙවියන් සහිත. සමා
 රක=මරුන් සහිත: සමුත්මක=බමුත් සහිත. අනාවාසව=
 ඇදුරෙක් (ගුරු කෙනෙක්) නැතිව. කා=කවරෙක්. බැරැදි=
 පිටතින්. මනුෂ්‍යාමනුෂ්‍යාදි=මිනිස් හා දෙවියන් බව ඇතුළත්
 ආදීන්ගෙන්. දුන්නිදරස=අතිශයින්ම දුරුය. චක්‍රකච්ච=විදු
 රාමය සැටියක් වූ. සෙලසිසය=එක්සිය පණස (150) ක්
 කරුණාකූලසෙය්=කරුණා ගැබෙහි.

(199) පිට.

අසාසසංසෝස=අපායෙහි වූවෝ ය. දශදික්ඛාගච්ඡිනිදු=
 දශ දිග පවතින්නා වූ. නන්ධනාක්=ඇතිසැටි සියල්ලම. නාග=
 නයි. සුසංඝ=ගුරු. ත්‍රිකුටසඵනස=මහමෙර දරා සිටින ලිප්ගල්
 තුණක් මෙන් පිහිටි පඵත තුණකි. අනලොචුනමි=ගඤ්ඤාචලන
 නය නම. අත්වැල නම්.

ධමෙමා=ධම්මය තෙමේ, හවෙ=එකානන්තයෙන්, ධම්මවාදිං=
 දහම්හි හැසිරෙන්නහු, රක්ඛනි=රක්ඛි ධමෙමා=ධම්මය තෙමේ
 සුචිණ්ණො=මොනවට පුරුදු කරණ ලද්දේ, සුධං=ලෝකික
 ලොකොත්තර සියලු සැප, ආවහනි=ගෙණ දෙයි, ධම්මවාදි=
 දහම්හි හැසිරෙන තැනැත්තෝ, දුගහනිං=දුගතිශ්ව, න ගච්ඡති=
 නො යයි, ධමෙමා=ධම්මය, සුචිණ්ණො=මැනවින් පුරුදු කෙළේ.
 ඵසො ආනිසංසො=මේ ආනිසංස වෙයි.

දහම්සරණ චිනිස පරිච්ඡෙදයා විචරණ
 නිමි.

(200, 201, 202) පිට.

දුඛප්‍රතිකාරසං=දුක් පිළියමට. කෙළිනථ=ක්‍රීඩා කාවක.
 හමුපිසන්නට=බත් උයන්නට. පසග පිහිටුවා=දෙදන දෙවැල
 මිටි නලල යන ස්ථාන පස බිම ඔබා වැදීම පසග පිහිටුවා වැදීම
 ය. පිඨපැද්දරගෙයක=පසු පැත්තේ ගෙයක. බස්නාහිර
 පැත්තේ ගෙයක. සසිත්=බඩගින්නෙන්. ධම්මසෙනෙවි=බුදුරජා
 නන් වහන්සේ විසින් පළ කළ සියලු ධම්මයන්ට ආයුෂ්මත් ශාරී
 පුත්‍ර සඨරියන් වහන්සේ සෙනාපතියෙකු බදු ගෙයින් උන්
 වහන්සේට මේ නම ව්‍යවහාර වේ. අමුට ඇකාසේ=සක්‍රීයයේ
 ඔබොක්කුවේ. කෙත්වන=කෙත්තු වසනුව. කුමුරු බිම.

(204, 205) පිටු.

සන්ගසා = හන නබා. සංඥව පිණිස ඔබ්බන ලකුණු නබවා.
කුනිසක් = වෙසහනක්, ලක් අවසරසෙක = ඉඩ ලැබුන වේලාවක,
බ්‍රහ්මාමොක් = බ්‍රහ්මන් ප්‍රධාන. සාථවෙත් = ගැන්දෙත්. උකා
ගෙණු = බේරු ගෙණ. උබරණය කොට ගෙණ. අමානපරිභෙක
සක් = අමා දිය ඉසිමක්.

(206, 207 208,) පිටු.

සකලලොකානුභාවය = ලොකානුභාවිකර සියලු දේ ම.
කාමනපක්ෂවාතද්වයෙහි = කථවර පක්ෂයේ කුද්දක්වක්
පොහෝද. ලහිරු කුසක් = බාල සුයූෂි මණ්ඩලයක්. ජාතිරිඛ
මාණිකාසක් = දුරහම්ණි රුවනක්. එල්බකොට ගෙණු = ආධාර
කර ගෙණ නොහොත් ඉලක්කයක් කර ගෙණ. ගුණය = රජුන්
කෙරෙන් වන බිය. වොරහස = උමං පැහැරිම් ආදී සොරුන්
කෙරෙන් වන හය. අග්නිහස = හින්තෙන් වන බිය. ගම්මාං
ගස = ගැබ් මස. ගැබ්හි දරුවන් වසන නැත. මලද = මලකඩ දලා
විහිනිකටු = පිපියා වූ. කරස = දැලිපිහිය. කරඅක්ගිම = හිසකේ
සිද අවසන්හි ම. සිවුපිළිසිඹිසාපන් = අභි, ධම්, නිරුකති, ප්‍රති
භාණ යන සතර ප්‍රතිසංවිද්‍යවන් අවබෝධ කොට. (විසතර සබ්ථ
රත්නාකරය බලනු.)

(209, 210, 211) පිටු.

වහල්වන්තට = පිහිට වන්තට. උපකාර වන්තට. වස් මතු
ලෙක් = සි සැමි මතුලෙක්. අනුමෙවෙණිකණ = අනුමොදනා ධම්.
පෙසකාරසා = රෙදි විසන්තා. පිට්ටෙනක් = පරිවෙණ ස්ථානයක්.
භාවනාදිය කිරීමට යොග්‍ය වූ ආශ්‍රමයක්. ගිවිස්සා = පොරොන්දු
කරවා. තුන්සිවුරු = හදනග, තනිපට සිවුර, දෙපට සිවුර යන
සිවුරු තුණ. සුමුගන් = මසුල්ලුසාවක්. පෙට්ටියක්. අනාගත ඥාන
සෙන් = මතු කාලය බලන නුවණින්.

(212, 213) පිටු.

අශ්වාශ්වහසන් = අසරුවන්. අසුන් එලවන්නන්. වාතී
වන් = ප්‍රවාතනයක්. අවධි අවයවා = සීමා ප්‍රමාණය. කාලාන්ත
රසක් = වික වේලාවක් නොහොත් ස්වල්ප කාලයකින් පසු. අවධි
ලදින් = සිහි ලැබ. රුවට = රූපයට. පරික්‍රමණය = අධික වියූ
යට. ශීල = ප්‍රාතිමොක්ෂාදී සීලය. සමාධි = සිත එකකර
ගැනීම. ප්‍රඥා = විද්‍යා ඥානාදී ශ්‍රේෂ්ඨ නුවණ. වටා = වට කොට.

සසලා පිසා= වඤ්චල කොට. විලිනැනිට=ලජා නැතිව. ලිඩා
ශබ්දයෙන් හිනන සි. ගැනිපන්ටන=දුස් භාවයට පැමිණියහ.

(214 215) පිටු.

අටමහානරකසෙඟි= 1. සඤ්ජවය, 2. කාලසුත්‍රය, 3. සඤ්ඤා
නග, 4. රෞරවය, 5. මහා රෞරවය, 6. නාපය, 7. ප්‍රතාපය. 8.
අවිච්ඡය සි කියන ලද නිරය අටෙහි. සමුදි= අවසර දි. ගව්සක්=
සිත්ති උඩඟු බමක්. ආඩම්බරයක්. සහලසිමුර= දෙපට පිටුර.
සමණක් සණ බුදුරැස්නිල, පිත, ලොහිත, අවදන, මඤ්ජිඬ,
පහසාර යන මට්ටම් වූ බුඩ රකි. සතරවන සතියේ රත්තමාන
යෙහි දී ප්‍රතිතාස සමුත්පාදය මෙනෙහි කරණ කල බුදු සිරුරෙන්
මෙ කි සවණක් රැස් ප්‍රථම වරට විහිදුනේ ය. මඬ්ඬාච්ඡ
සන්ට= මස් කැසුබුන්ට. ජලාශ්‍රය= දිය ඇසුරු කොට ඇති.
දුරුකනර= ඉතා දුර වූ මාගිය. දිසි මාගිය.

(216, 217) පිටු.

අරහතො, පුජාදියට සුදුසු හෙයින් අගිත් නම් වූ; සමවා
සමබ්බසා, වතුරුයයි සංඝ ධර්මයන් නිරූපදෙශව තෙමේ ම පිරි
සිද දත් හෙයින් සමයක් සලබුඩ වූ; හසා හගවතො, හහා කළ
රුග වෙමාදින් ඇති ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට; නමො, නමස්කාර
වේවා. ඉදුනිල්මණි= ඉන්ද්‍ර නිල මණිමය වූ. මුලෙහි=ලහ.
බලෙහි=ඵපිට. අනලගලක්= ඇතුරු ගලක්. හගවතා= භාග්‍ය
වතුන් වහන්සේ විසින්. ධවෙමා, ධර්මය තෙමේ; සාධකානො,
මනාකොට දෙශනා කර වදාළසේක. අශ්වාශ්වහණමඩගලසට=
අසුන් පිටට ශුභ දිනයෙකැති අභිනවයෙන් නැගීමේ ප්‍රිත්‍යත්සව
යට. හගවතො, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ; සාවකසංඝො,
ශ්‍රාවක වූ සංඝතෙමේ; සුපටිපනො, මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවෙහි පිහිටි
හෙයින් සුප්‍රතිපන්න ය. පන්අතුරෙන්= 'කොළ අස්සෙන්.
වෙලෙස්=රිකිලි. නබරගමනැමැති= නියරැස් නැමැති. එහිහිසු
භාවසෙන්= "එව! මහණ!! බහිරු හැසිරෙව සි" බුදුරජානන්
වහන්සේගේ මුඛගාමින් නික්මුණු පමණින් පුඵකාන පුණ්‍යානු
භාවය පරිදි පා සිටුරු අහසින් විත් තෙමේ ම සිරුර වෙලී පැවිදි
වීම එහි හිසුභාව ප්‍රමුඡ්ඡාව නම්.

(218, 219, 220) පිටු.

ශොකාතුරවැ= ශොකයෙන් ඔබ්ලත්ව. උපාසානාර=උපා
කරුණු. අග්‍රය= ශෙණි වූ. ගංගිසැ= ගංගායෙහි මුදුන් පෙදෙසට.

අහොසුඛං = සැපය පුද්ගලය. කාමසුඛයන් = කම් සැපතක්.
 උදන් අනනි = ප්‍රීති වාක්‍ය ප්‍රකාශ කෙරෙහි. විතතාභ්‍යන්තර
 යෙහි අපමණ සතුටක් උපන් විට එය දිගු සිටීමට හැදූය නො
 තරම් බැවින් එය වචන බවට පැමිණ මුව ගැබින් පිට වෙයි එය
 උදන නම් වේ. නවලොවුතුන්දහම් = නවලොකොත්තර ධර්මය.
 සොවාන් මාහිදි සතර මග සතර ඵල සහ නිවණ ද යන නව
 ය යි. ධම්මපිනි = නවලොවුතුන් දහම් රස වලදන්ගේ, සුඛංසෙති =
 සැප සේ ශයනය කෙරෙයි පණ්ඩිතො = නුවණැති තැනැත්තේ;
 විසසසගෙනන = අතිශයින් ප්‍රසන්න වූ; වෙනසා = සිතින් යුතුව;
 අපිසප්පවෙදිනෙ = ආයතීයන් විසින් පවසන ලද; ධම්මෙ = ධර්මයෙහි;
 සදා, සැමකල්හි; රමනි, ඇලෙයි.

අසාමෙන් = ඇවැමෙන්. මරණින් පසු. සහජානවු = එක්ව
 උපන්නා වූ.

(221, 222 පිටු.)

ගණසංඛණිකාවට = ගණයා (=සමූහයා) කෙරෙහි ඇලී
 මට. නිසන්කලහ = නියම කලහ. අසමාධි කරන්නාවු = හිත
 එකත කරගැනීමට නො දෙන නොහොත් අභිනකාරී වූ. කාස
 විග්‍යා = ශරීරය පිළිබඳ වූ ද සිත පිළිබඳවූ ද. පණ්ඩිතාලාසෙහි =
 පන්සැලෙහි. සෙහෙන් = සුව සේ. අබ්‍යාධකාශසෙහි = එලි
 මහතේ. හසතිලිඛනනම් සකුණසෙක් = ඇත්කඳ ලිඛිණියෙක්.
 හසාගෙණ = උසුලා ගෙණ. ඇරගෙණ.

(223, 224, 225) පිටු.

මණ්ඩපාකාරසෙන් = මඩුවක් මෙන්. (කවාකාරවැ.) ප්‍රසව
 විමද = මඩු කුසින් බිහිවීම ද. උපදීම ද. විරොධසක් = විරුධකමක්.
 ස්වසංජාන = තෙමේ ම හටගත්. ඉබේම හැදුන. හදහා = විශ්වාස
 කොට.

(227, 228, 229, 230) පිටු.

වැලි = නැවත. සුඛාචට = බඩගින්නට. සන්තූඛෙක = සත්
 වතාවක. කුකුරුවකු = බලපැව්වෙක්. නිබදවැ = නිහර. දණ්ඩ
 ගසා = ලියෙන් පැහැර. කණ = කෙලවර. ගෙන්නම්කරණ
 පිණිස = මැහීමට. චක්‍රබ්‍රහ්මයන් = වක් වූ (=ඇදවූ) නුවණක්. සාප්පු
 බ්‍රහ්මසෙන් = අවඛක වූ නුවණින්. ආහාරක්‍යසින් = ආහාර ක්‍යය
 වීමෙන්. නැතිකමින්. ඛන්තෙණෙහි = දැමූ වේලෙහි. අදවස
 දවස = අද දින.

(231, 232) පිටු.

ගොවුල් දෙය = ගවයින් වසන ගාලෙහි. ගොවුල් ගෙය = ගවයින් යන ඉදිකඩ. වණඛණ්ඩයන් = දරුණු සතුන්. වක්කම් = සෘජු නො වූ ගතිය = ශික්ෂිත ගොණුන් = පුරුදු කළ විනිත ගොන්. මහාභාගය = මහ පිණැහි. වජ්ජාකාරවුසේ = විදුරු මිණි පව්වක් උනේ. පවන් = ප්‍රවාහනි. එකන්පස්වැ = එක් පාශ්වයකින් පැත්තකින් සිට. ගැලිගෙණ = නාමි. විජනාසානසෙය = මුහුණයන් නැති නැත. එළිසන් = එළ දෙනක්. නෙතිනට වගන් = එළවීමට උත්සාහ කළ (නමු) ත්.

(233, 234) පිටු.

හුනුවැටුනා වූ. රැහැබ = ගොල්ල. නලකාරසෙත් = කුළු පොත්තෙක්. අප්‍රමාදවැ = පමා නොවී. කුඩලා = වලන් පුළුස්සන බඩහැලයා. සුල = මැටි අත. අවජානපුත්‍රසෙත් = තමාට බදු නො වූ හීන වූ පුත්‍රයෙක්. පලහන = පුළුස්සන. සුලසෙය = ලිපි. මේදස = මේ දහස. දහස යයි යු නැත මධ්‍ය හකාර ලොපයෙන්. දසය යි සිදුවිය. එහෙයින් ම පුළු වණියට දිසිවිය. නිහඩකාරන්ට = ඉහට කරන්ට. දිවාභාගය = දවල් කාලය. මෙහෙවරෙක = පණි වුඩ ක්‍රියා වෙක. දෙවසසන් = එරෙහි බවෙක්. නිත්වසවුද = තිරණය උනත්. හෙල = අර. තුල = මොහු. පන් = ලියුම්.

(235, 236, 237) පිටු.

දුටු ඇසිල්ලෙහිම = දැක්ක වේලේ ම. සන්බුමු = සන් මහල් ව්‍යාපාරවිලිසම = සෙල්ලම්කරණ ස්ථානයට. කුරුතුලාකණ = රෙදි කොණ. ඔඩොක්කු කෙළවර. නියුක්ත = පොරොන්තු. සබ්බා විවාග් = ප්‍රමාණය. අසලා. විපද = දෙපා ඇති සතෙකුගේ ය. වතුපද = ඇත් අස් ආදී සතර පා ඇති සතෙකුගේ ත්. මිනිසා = මේ ආකාර. අවමඛලා බස් = අවමගුල් වචන. රුක්ඛණසෙය = රජමුදුලේ. ආදි = මුලින්. අනාපනවැ = තතත්ත නො දන. ආපන උපමනාවේද සි = පණිනිවේය යුතු නොහොත් යථාතීය දක්නෙක් විය යුතු නො වේ ද.

(238, 239, 240) පිටු.

අරගල = කොලාහලය. අනාපුරසම = ඔරොඩියට. අගමෙහෙසුන් බිසව් හැර අවශෙෂ පුර සහිත් වසන පුරය. අස්බබ්බවා = මුද්දර තබා. තහනම් කොට.

(241, 242, 243) පිටු.

ඇතෙකු ඉදිකරවා= ඇතෙකු සෑදුවා. විජිතයට= නුවරට. හසතිලන්ඛ=ඇත් බෙටි. ජිවග්‍රාහකොට=සතුරුරජෙකු අල්වා ගෙන ඔහු නො මරා යටත් කොට ගැනීම ජිවග්‍රාහය යි. ජිවිතය සහිතව ගෙන යනු අනි යි. කඩතුන්වෙන්න= තිරයෙන්. යෙවන කුෂටඇති= සුදු කුෂට රෙග ඇති. අනුග්‍රහයක්= පිළිබඳ සිත් ඇති බවක්. බොල්වා= සත් ව. චලනා= රචනා. ජවනිකාව= තිරය. හද්‍රාව= සොදුරිය. සැමිසන්=සාමිත්. කුසේගිබන්තෝද= සහෝදරයෝ ද. උපමාරපිණිස= සම්පූර්ණ වීම පිණිස.

(244) පිටු.

හැවිලියදි= කලබොල වෙන් දී. සිලිපියේද= කුඩා පියා ද. පරිහමැබැණැ=අවමන් කොට කියා. මහාපට්ඨාසකුලෙන්=මහා පිරිවර ඇති කුලයක. වානිකාදි= ප්‍රවාහනිකයේ ද. හල=විවාහ කළා වූ. ද්‍රව්‍යානල= ලැබී ගින්න. කර්පුරසලාවක්සේ= කපුරු ඉරවුවක් මෙන්. අද්දගුලිකාසේ= බෙහෙත් ගුලි මෙන්. උපනි: ශ්‍රම= වාසනා බලය.

(245) පිටු.

පිල්මන්= පිල් පාත් කොට. ඉඤ්ඤානිලමසුරසන්= ඉඤ්ඤාත් බදු පැහැති මොණරැත්. නිලකානනිමන්නාවු= ඉඤ්ඤාත් කානනි වහනය වන්නා වූ. නෙවුනාවු= බබලන්නා වූ. බැමසහලිත්= බැම සුහලයෙන්. (-දෙකින්) රන්ගල්අනලසකින්= රන්ගල් තලාවෙකින්. අනිබ්බලවු= ඉතා සුදු වූ. ලාංශිගේමඩාතුමෙන්= තලල දෙබැම අතර පිහිටි සුදු වූ රෙම ධාතුමෙන්. පෙරචි=පෙර වන ලද. විදුගෙණැ= කළපා කරමින්. වෙලෙච්ච= ඉක්මනට. හදිසියෙන්.

(246, 247) පිටු.

භික්‍ෂුකාසන්ට= උත්තරාසනයෙන් ම දෙ ඇස් අකු වුවන්ට. සතරමහාදිව= ජම්බුවිපය, පූර්වදෙහය, අපරගොයාන, උත්තර, කුරු යන මහා විප සතර. උද්ගමිසන= ගලවන. චෙරමිස වානස= අහස යොදනකින් මත්තෙහි හමන සැබ වූ වාතය. සුභුත්තකුදු=විකක් වත්. පදලස්= පාද ලාඤ්ජනය. පා සටහන. ලක්‍ෂණ මන්ත්‍ර= බොධිසත්ති, චක්‍රවර්තී රජ, සමයක් සම්බුද්ධ යන් වහන්සේලාගේ ශරීර ලක්‍ෂණ දන්නා ශාස්ත්‍රය. ලම්බිස= හෘදය. දෙනිස්කුණපකොටසින්=කෙස්, ලොම්, නිය, දත්, සම්, මස්, හතර, ඇට, ඇටමිදුලු, වකුගඩු, හදවත, අක්මාව, දලඹුව,

බබ්බද්ව, පපුසම, අතුනු, අතුනුබහන, උදරකොෂය, අසුවිය, සද මිදුලය, යන පාච්චි ධාතෘශ්‍රීත කොටස් විස්සය, පිනය, ඉසමය, සැරවය, ලෙහෙය, බහදිය, මේද හෙල්ය, කදුලය, මස්තෙල්ය, කෙලය, සොටුය, මුත්‍රය, යන ආපොධානාශ්‍රිත දෙළොස් කොටසය යන දෙතිසෙන් යුත් ශරීර කුණු කොටස්වලින්. විෂසංක්ෂේපය = සම්පූර්ණයෙන් විෂයවන ක්ෂේත්‍රය යි. මෙහි වනාටි ප්‍රමාණයක් නො මැනිය. සම්පූර්ණ නාශය අපරිමිත හෙයිනි. ජන්මක්ෂේපය = නවාගනසින් වහන්සේගේ උත්පත්තිය, ධර්මකු දෙයනාව, ආයුසංඝාරී හැරීම, පරිනිවෘත්තය, යන මෙතෙක් කරුණු වල දී කම්පාවන දස සහස්‍රලොක ධාතුව යි. ආඥා ක්ෂේපය = කෙළ ලක්ෂයක් සක්වල ආඥා ක්ෂේත්‍රය යි. මොර පරිහන, ආවානාටිය සුත්‍රාදියෙහි බලය මෙහි පවතී. එහෙයින් මෙය ආඥාක්ෂේත්‍රය යි.

(249, 250, 251) පිටු.

කොසඬානුවර = බ්‍රහ්මක්ෂේත්‍රය වංශයෙහි කුශා නම් රජතට දුව වෙදනී නම් මෙහෙසිය කුසින් උපන් කුශාම බ්‍රහ්මරුවන් විසින් නිමාපිත හෙයින් මෙ නම් විය. අධාලපොහොසෙහි = අධි උපොසථයෙහි හෙවත් දවසින් අඩක් අවසිර් සමාදන්වීමෙහි කෙ දුටු = කවදට. ශ්‍රීතාගාරසෙහි = අරණ්‍යයෙහි. නානානස මනෝහරවු = නොයෙක් ක්‍රමයෙන් මනෝඥ වූ. දහසක් නිසිත් = සොවාන් ආදී මාගී ඵල වලට පැමිණීමේ දහසක් ක්‍රමයෙන් (විසාර සාරසංග්‍රහව බලනු.) සහමුල්වැටුප්පලහෙයින් = වූලින් ම උදුරු දැමූ හෙයින්.

(252, 253, 255, 256) පිටු.

කසිවාර්ථසේ = කපාකර ගැනීම මෙන් නොහොත් වණ් නාව මෙන්. හුලකුන් = (එක) තුලකුන්. පරමාසීමෙන් = උතතම අභියෝගය. සංසාරහසර = සංසාර මාගීය. පසිඳු = විනාශකොට. අද්‍රුණානෙලෙමි = නො පෙනෙන්නක් කෙලෙමි. අධිකරණ සේක් = නඩුවක්.

(257, 258, 259, 260, 261) පිටු.

ශරස = ඊය. පහිලිස = අල්ලා ගන්නා පුඩුව. අවෙතස්සාවු = වෙනනා රතිතයෙක් වූ. සභාහරණවිභූමිනාවු = සියලු රජාහරණ යෙන් බලන්නාවූ. ජාලාශවුඵව = දැල් කවුඵව. බන්දදව්ද කිසා = බන්ද දී ද කියා, ලස්වන = පමාවන. සාලවෙන් = හැර දෙන්න. දෝනාදිස = කැඳ. සමහවමාලසෙකින් = පිළියෙල වී තිබුනු

මාලුවකින්. හුණුසුමින්=උෂණයෙන්. මදබනිවිසක්= බත් ඇට
 විකක්. අරුණුවන්මැටි= අනවතැන, විලෙන් නික්මුණු සැට
 යොදුන් අහස් ගහ හුණු තැන පිහිටි අරුණ වණ (-මදක් රතු)වූ
 මැටිය. මෙය දළිභ වස්තුවකි. හෙලවාපැහ= වැස් විය. පිහිඳෙර=
 වැසු දෙර. උදුසනක්සේම= ඉතා උදුසන ම. සුගේතිනසා=රජුට
 අනියෙන් ධම්මයෙන් අනුශාසනය කරන්නා. නාඞුන්= තරුණ
 වස්සන්. නිරපවන්=කොටලුවන්. පලෙලුවන්= සුදු එලුවන්.
 හජ්ජිනවැ= තැනි ගැනි.

(262, 263) පිටු.

ශ්‍රීමුඛසදුර්මුඛකාරණා= මුහුණ දුපිණ්ඩිමට කරුණු.
 සුගාතවත්තිසක්සේ= කල්‍යාණසාධනයෙහි වූ ගින්නක් මෙන්.
 සතරමහාසාගරසෙහි= මහමෙර වටා පිහිටි සාගර සතරෙහි,
 මෙයින් නැගෙනහිර පැත්තෙහි පිහිටි සයුර පළිභුවන් සුදු
 පැහැය. දකුණු සයුර ඉදුනිල් මිණිවන් පැහැය. පශ්චිම සයුර
 පබලුවන් රත් පැහැය. උතුරු දිග සයුර ඝණරත්වන් පැහැය.
 මෙසේ හෝ ලවණ සමුද්‍රය, ක්ෂීර සමුද්‍රය, දධි සමුද්‍රය, ඝාතසමුද්‍රය
 යන සතර සයුරුවල. නෙලගලා=තෙල් වත් කොට. අනාවරණ
 සැනසෙත්=සියලු අවිද්‍යාව සමුලයෙන් ම නැසූ හෙයින් අනාවරණ
 වූ නුවණින්.

(ගාථානි ව්‍යාකෘත)-

යෙ, යම්බදු වූ අපි; සනෙහ, ප්‍රතිශ්‍රාගක, දෙයධම්මයන් ඇති
 කල්හි ම; නද දමහසෙ, දන් නුදන්නෙ මු ද; (ඒ අපි) දුජ්ජිතං,
 (ත්‍රිවිධ දුශ්චරිතයන්හි ගැසිරීම් වශයෙන්) නිජ්ජිත වූ දිවි පැවැත්
 මෙන්; අජිවිමහ, ජීවත්වීම; හොගෙසු, සමපත්; විස්සමානෙසු,
 ඇති කල්හි; අනනතො, තමන්හට; දිපං, පිහිටක්; නඤ්ඤාමහ,
 නො කෙළෙමු.

සබ්බසො, සඵ ප්‍රකාරයෙන්; නිරසෙ, ලොභොකුඞ්ඞි කරක
 යෙහි, පව්වමානානං, පාසෙන්නා වූ (අපට) සංඛිංචස්සසහස්සානි
 සැට දහස් අවුරුද්දක්; පටිසුණුණානි, සමුණු විය; කදු, කවර
 දවසක; අනෙතාහවිසසනි, එහි කෙළවරක් වන්නේ ද?

මාජිස, නිදුකානෙහි; හදුඞ්, එකල්හි වනාහි නොහොත්
 හදු, එකල්හි, හි, යම්හෙයකින්; මම, මා විසින් ද; තුස්සංච, තා
 විසින් ද; පාපං, පාපය; පකිනං, බොහෝ සෙයින් කරණලද ද
 (එහෙයින්) අනෙතා, මේ දුක්හි කෙළවරක්; නඤ්ඤා, නැත්තේය.

අනෙකා, මේ දුක් විදීමෙහි අවසානයක්; කුනො, කොසින් ද;
අනෙකා, දුක්හි කෙළවරක්; හි පතිදික්කති, නො පෙනෙන්නේ
ම ය.

සොහි, ඒ මම වනාහි; නුන, එකානනයෙන්; ඉනො, මෙයින්
වුනව; ගනකා; ඉපදිම වශයෙන් ගොස්; මානුසිංසොනිං; මිනිසන්
බවක්; ලබාන, ලබ; වදක්කු, දන් දි මෙහි ගුණ කියන පුළුව;
සිලසමපනොනා; සිලයෙන් සුභත වූ වෙක් ව; බහුං, බොහෝ වූ;
කුසලං, කුසල කම්; කාසාමි, කරන්නෙමි.

(264) පිට.

ජාගරනො, නිදි නො ලබන්නා හව; රතනි, රුත්රිය කොමෝ;
දිසා; දික් වන්නිය; සනනයා, බොහෝ සේ විඩාවට පත් වූ
තැනැත්තා; සොජනං, සිවුගවු පමණවූ යොදන; දිසං, දික් වන්
තේය. සබමං, සත්තිය බොධපාක්ඛිය ධර්මය; අච්ඡානනා, විනෝ
යෙන් නො දත්තා වූ; බාලානං, අඥානයන්හව; සංසාරො, සකකු
බාතු ආයතනාදීන්ගේ නො සිදු පැවැත්ම සංඛ්‍යාත සංසාරය
තෙමේ; දිසො, දිසිය; නාවිධවමාවකින්=නවවිධ වමාව නම්:-

(1.) ප්‍රවණ්ඩ වූ වාතය. (2.) හසානක මෙසය. (3.) ප්‍රබල
පච්ඡා වමාව. (4.) තිසුණු සැත් වමාව. (5.) අගුරු වමාව. (6.)
කුරිරු අළු වමාව. (7.) වැලි වමාව. (8.) කලල් මඩ වමාව. (9.)
පැතුරුණු සණකාකාරය. අපුනිහනවුමුඛිඇති= පතලා වූ
නුවණ ඇති. ආසසානුසස= ආසය නම්:- දහම් දෙසිය
සුව පුද්ගලයාගේ සිත්හි ප්‍රවණතා වින්‍යාවසථාව දැන්මය. අනු
සස නම්:- ඔහු ධර්ම ශ්‍රවණ කිරීමෙන් මාහි එලාදියකට පැමිණි
මට තරම් භාග්‍යවතෙක් ද? යනු දැන්මය.

(265, 266, 267) පිටු.

ආයමනිනනන්පරවු= නමාගේ අභිවෘද්ධියෙහි ඇලුනු. පර
තිනසෙහිදෙලගන්=මෙරමාහව වැඩ සිදු කිරීමෙහි ආසා ඇති.
අනවසපිනවු=සරි නැතිවැ. සංසසන්= සැකයක්. නිනොනාන්
සාහිවු=නිතර උත්සාහ ඇත්තා වූ. විසන්කමිති= පණකිත භාව
යෙහි. ගන්නැහිබැවින්= හිතුවක් කරණ බැවින්. පසච්චණි
ප්‍රිතින්= බ්‍රහ්ම, බණ්ඩ, ඔකකනතික, උබ්බග, එරණ යන ප්‍රිති
පසින්. සුලසමසෙහි= කිරි වැදුන කාලයෙහි. සුලුඅගහස්= එනම්
දුතය. දනසමසෙහි= කපන කාලයෙහි. කොඛගෙඛ= කොප්‍රා
භාරයට. අවුච්ච.

(268, 269, 270 පිටු.)

අශ්වමේඛනා=නිවාණය ප්‍රාප්තා කොට. බාදාදික ආහාර= රළු ආහාර. නෙරක්කපරා=එනම් ගහ. පිරිසිදු යහපත් දිය ඇති හෙයින් මේ නම් විය. අපපාල=මේ නුගහස සේයායෙහි එළු පල්ලෝ ගොස් රැස්වී සිටිත්. එහෙයින් අපපාල නම් විය. මනස් සිලාකලසෙහි=සාදිලිගම් ගල්තලාලෙහි. අනුපමසනාවිලාස සෙන්=අසමාන වූ සත්‍ය බලයෙන්. දෘෂ්ටවීමවෙද්ද=මෙලොව දී ම විදිය යුතු. අපරාපසව්වෙද්ද=ඔබ මොබ අතීයම් ආතම භාව යෙහි විදිය යුතු. උපපද්ධවෙද්ද=අනතුරු අත්බැවිහි විදිය යුතු නොහොත් විපාක දෙන. චදනා=පිටිසෙන්නා වූ. පිටිවතුරු ගත් වත්තාඩු=උතුර වත්තා වූ. සනා=ගියකල. ගෙඩිදි=ගුවි දීලා.

(272, 274, 276, 277, 278 පිටු.)

තුළුන්=ඔවුන්. සෙස=සෙවනැල්ල. කැණීමකලට=ගෙඩි පර ලය සවිකරණ දණ්ඩ. කොලොඹුවෙහි=මස් ලොඹුවෙහි. රතසට= රත්රන් ඇතුළත. නිබ්බනොට්ඨ=නිතර ඇතිකොට. ශරීරමණ්ඩ නසට=සිරුර සැරසීමට. අලඞ්කාර කිරීමට. බබපැලා=බබ පෙන් වමින්. උඩුකුරුව. අබණ්ඩලය=නො බිඳුනු ශිලය.

(279, 280, 281, 282 පිටු.)

මෙහෙමස=මෙයාමය. මානලිසකිභාහකනෙමේ=මානලි නම් රථාවාය්‍යී තෙමේ. පැලිස=පෙන්නුවේය. බැඳිවන=රැවු සේය. ගනානතරසක්=ගමනට ප්‍රතිභාවක් නොහොත් භවයට පිහිටක්. පිහිට ඇති කරුණක්. වාරනක්කනු කොට්ඨ=දින නකත් කොට. දෙවැනිදෙවුවු=දෙවියන්ට අතිදෙව වූ. ශක්‍රානිශක්‍රවු=ශක්‍රයන්ට වඩා උතුම් ශක්‍ර වූ. පැළුම්දික්කි=බස්නාහිර දෙස. සන්තිපානසෙක්=රැස්වීමෙක්. ක්ෂිණවිස=පිරිහුණේය. පඤ්චසුචි නිමිත්තසන්=පෙරනිමිති පස. එනම්. (1.) පැලදි මල් මැලවීම. (2.) වසන කිළිවිවීම. (3.) කිසිල්ලෙන් බහ බැහැරවීම. (4.) ශරීරය දුපිණ්ණීම. (5.) දෙවාසනායෙහි නො ඇල්ම යනු යි. භාදස නිශ්චිතවු=භාදය ඇසුරු කලා වූ. ශොකශලාස=ශොක නැමැති උල.

(283, 284, 288 පිටු.)

සමනාවක්‍කස්=ලොකයෙහි යම්කිසි ශෛවපද්ධතියක් ඇත් නම් ඒ සියල්ල සාධනමානවශයෙන් දත් හෙයින් නොහොත් නුදුටු දෙයක් නොමැති හෙයින් තථාගතයන් වහන්සේ සමනක වක්‍කස් නම් වනු සේකි. පිටිපක්ට්ඨ=මෝරු, වැඩි. උග්ගමාභික

සෙන්=හිසින්. වක්කල=වතුටු කල. පසුබිබ=සිඵ (=කොණ්ඩා)
පසක් ඇති ගෙයින් මේ නම් වේ. වල්ලභසහ=මිත්‍රය. අවිදුරිනු=
අවිද්වන්තැති කල. දිනුපු=දුරුත් ජයගත් ගෙයිති. වෙඞ්ක=වෙළුම්.

(ගාථාව්‍යාඛ්‍යා) (1.) සුජිවවජ්ජන=සුයත්ම නිබ්බයක් වැනි
ශරීර ඇති. කලානි=ශෝභමාන වූ; මම=මම. ආනතුජනනි=
සතුටු උපදවන්නා වූ. හද්දෙ=පින්වත් සුඤ්ජය; සෙන=යමක්
කරණකොට ගෙන. ජානාඅසි=නුඹ උපන්නෙහිද; නිබ්බරු=
නිබ්බරු නම් වූ; නෙ=තීන්; පිතරං=ඒ පියා; වඤ්ඤ=වදිමි.

සෙදනං=හටගත් ධන බිදු ඇත්තවුන්ට; කතොනා=මනොඥ
වූ; වානොභව=වාතයක් මෙන් ද; පිපාසිතො= හටගත් පිපාසා
ඇත්තෙකුට; පානිසංභව=පානයක් මෙන් ද; අරහතං=රහතුන්ට;
බම්මොභව=නවලොවුතුරුදහම මෙන් ද.

ආතුරස්ස=රෝගයෙන් බිබලත් නැතැත්තාහට; හෙසජ්ජං
භව=බෙහෙතක් මෙන් ද; ජිගමජ්ජනා=හටගත් බබසා ඇත්තෙ
කුට; හොජනංභව=හොජනයක් මෙන් ද; අරඞ්ගිසං කාන්තිමත්
ශරීර ඇත්තිය; (නුඹ) මම=මම; පිපාසිතං=ප්‍රියවේගිය; හද්දෙ=
සුඤ්ජය; ජලනං=දිලියෙන ගින්නක්; වානොභව= දියෙන්
මෙන්; පටිනිබ්බාපසං=(මාගේ රාගපරිබාහ) සංසිදුවම.

සමාගිතතො=ශ්‍රීමයෙන් නැවුනාවූ; නාගො= හැකි
යෙක් හෙමේ; කිසසකිසරණුනාසුනං= පද්මකෙශරයෙන්
යුක්ත වූ; සිනොදකිං=සිහිල් දිය ඇති පොකුණකට; ඛනනෙථ=
බස්නේ ද (එමෙන්ම) එතුරු=නුඹගේ පියොවුරු දෙක මැදට
හා උදරයට; ඛනනෙථ=බසින්නේය.

මෙ=මා විසින්; තුනනොමරං= කණ්ඩුල විදින කටුව හා
පා විදින කටුව; ජිනං=දිනන ලද්දේය සි; අවමඛතුසං=දුක්ම
වත් ලද අකුස්ස ඇති; නාගොභව=මද දරිය නිසා කරුණු නො
හඟින හැකියෙක් මෙන්; ලක්ඛණරුසං= ලක්ෂණ සමපන්න වූ
උරු යුගලය කරණකොට ගෙන; සමමනො= විශේෂයෙන්
මත්කරණ ලද්දේ; කාරණං=රහ විරහ කාරණයක්; නාසංචා
නාමි=නොම දනිමි.

නසි= නි කෙරෙහි; ගටිතවිතො අසමි= පිළිබද සිත්
ඇත්තේ වෙමි. වඛකසෙනා=බලිය ගිල්ලා වූ; අමුත්තොභව=
මත්ස්‍යයෙක් මෙන්. විතතං=සිත; විපටිනාමිතං= පෙරළගේය;
පටිගතතං=පෙරලා යන්නට; නසකෙකාමි=නො හැක්කෙමි.

වෘතොරු=මනෝඥ කලවාසුගලක් ඇත්තා වූ; හරෙ=සුඤ්ජ රිස; ම=මා; සජ=වැළද ගනුව; මඤ ලොවනෙ=මද බැල්මෙන් බලන ඇස් ඇත්තිය; ම=මා; සජ=වැළද ගනුව; කලාංශ=මනෝඥ නැතැත්තිය. ම=මා; පලියාස=ගාත්පසින් වැළද ගනුව. මෙ=මා විසින්; එන=මෙය; අභිසංඝිනං=නිගුර පනන ලද්දේය.

වන=එකානන්තයෙන්; අසංකො=සවල වූ මෙ=මාගේ; කාමො=කාමය තෙමේ; චෙලලින හෙසිසො=අක් බමරා කෙස් ඇති නී සබ්බකුසුමේ; අරහතො=රහතුරු විෂයෙහි; දකිණිං ඉව=දකිණිංවක් මෙන්; අනෙකභාවො=නොයෙක් කොටස්; සමපාදි=ඇති විය.

නාදිසු=එබඳු වූ; අරහතොසු=රහතුරු විෂයෙහි; මෙ=මා විසින්; කනං=කරණ ලද; සුඤ්ඤං=පිණක්; අනි=ඇත්තේ ද; සබ්බකුසලාංශ=සමූහය ශෝභන නැතැත්තිය; මෙ=මාගේ; නං=ඒ පිණ; නාසංකං=නී සමග; විපච්චනං=විපාක දේවා.

එකොදි=එකක සිත් ඇති; නිසංකො=නිපක. පුඤ ඇති; සතො=සමානිමත් වූ; සංකාසුතො=ශාකාපුත්‍ර වූ සඵලමුනි තෙමේ; අමනං=අමානමහානිථිණය; ජිහංසානොඉව=සොයන් නාක් මෙන්; සුඤ්ඤවච්ඡෙ=සුයතීමකුලය වැනි ශරීර ඇත්තිය; නං=නී; අහං=මම; ජිහංසානො=සොයන්නෙමි.

මුනි=සඵල මුනි තෙමේ; උත්තමං=උතුම් වූ; සමෙබ්බං=සඵලතා ඥානය; පඤා=පාමිණ; සථා=යම්යේ නම්; නඤෙසං=සතුටුවන්නේ ද; එවං=එපරිද්දෙන්; නසං=නී සමග; මිසිහිං වඩහනො=සමාගමයට පැමිණියා වූ (මමද) නඤෙසං=සතුටු වන්නෙමි.

නාවනිංසානං=නවුතිසා වැසි දෙවියන්ට; ඉසාරො=අධිපති වූ; සකොකාවං=ශක්‍ර තෙමේ ද; මෙ=මම; වරං=ශක්‍රපුරය ගණුව සි වරයක්; දජා=දෙන්නේ ද; අහං=මම; නං=එය; වරොසාහෙ=වලක් වන්නෙමි; එවං=එපරිද්දෙන්; මම=මාගේ; කාමො=කාමය තෙමේ; දළ්හො=දෑහිය.

සසං=යමෙක්හට; එනාදිසි=මෙබඳු වූ; පජා=දුට්ඨ ද; සුමෙබ්බෙ=සුඤ්ජ පුඤ ඇත්තිය; වරං=බොහෝ කලකින්; පුල්ලං=පිපිලා වූ; සාලමනං=සල්වනයක් වැනි; නෙ=නිගේ; පිතරං=පියාට; වඤ්චානො=වදින්නේ; නමසාමි=නමසකාර කරමි.

(288, 289, 291, 292, 293 පිටු.)

හසවු=කුඩා වු. දෙවනිකාසෙහි=දෙව සමාගමෙහි. සංස
සක්=සංකයක්. සද්දෙව්වැ=කොට සහිතව. ජ්‍යෙෂ්ඨ=පරතුණ
නො ඉවසන ගතිය ජ්‍යෙෂ්ඨ ව සි. ජ්‍යෙෂ්ඨ=කැමැත්ත. විනාශිත=නානා
රමිණයන් ගැණ නොයෙක් අයුරින් කලානා කිරීම. නානා
සම්ප්‍රසන්නවු=තණ්හාව සමග යෙදුනාවු. අනුත්තරිකව=නො
ඉපදවීමට. අලලා=ආලෝඛනය කොට . කළමා. සොම්නස=සිත්හි
සන්තොෂය. ප්‍රශ්නව්‍යාකරණය= ප්‍රශ්න විසඳීම. කාසසවා
රස=ශරීරය පිළිබඳ මනාහික්මීම. පසෙය්‍යණයක්= සෙවීමක්.
ලගන්නි= සිත් ගන්නි.

(294, 296, 297, 298 පිටු.)

නිජ්‍යාකොටැ=කෙළවර කොට. ඥානපිපාසකව= නුවණ
මේරීමට. අප්‍රතිසුද්ගලවු=සමාන පුද්ගලයෙක් නොමැති. වර
පලව=උත්තම විපාකයට. එවැ=වත්කොට. ප්‍රඥප්ත= පැන වු.
පුළුලොකබාවු=පෙරදින ලොක බාවුව, නැගෙනහිර ලොව.
අමාවහන=අමතය වහනය කරන්නා වු. සදමුද්‍ර= වතුමණක
ලය. ඇතුළු කොපුල=හක්ක තුළ. බැමිණිවිසාසාස= දඹදිව
සාගල් පුර රජකළ මිළිදු රජ එක්තරා සත්‍රියක් කෙරෙහි ලොහ
කොට නිවරද වු ඇතේ සැමියා නිකරුණේ හරක් හොරකමක්
ගැණ වරද පවුණුවා මැරීම නිසා පතිව්‍රතා ධර්ම රැකි භාය්‍යාව
වු බැමිණිය විසින් කරණලද සාපය කරණකොට ගෙන
දෙළොස් අවුරුද්දක් වැසි නො වැස මහත් දුකිණ්‍ය හයක් ඇති
විය. මෙය ලක්දිව වොරනාග රජසමයෙහි සිදුවූවකි. වලගම්බා
කාලයෙහි සි ඇතැම් පොත්වල පෙනේ. වදුල්බිඳගෙණැ=වැසි
වලාකුල් බිඳගෙණ. එපැලහ=ඒ ආකාරය. ප්‍රතිරූපදෙශවාස
සෙහි=තෙරුවන් පවතින ගහපත් දෙශයක විසීමෙහි. මකරඤ
සෙත්=රෙණින්.

(299, 300, 301, 303 පිටු.)

රූපකාසය=රූප ශරීරය. අනුපම විලාසයෙන්= උපමා
රහිත ආකාරයෙන්. අකාවන=ගෙවෙන. නැතිවිලි= සිතීම.
සිපිනැතිකොට=නැවැත්මක් නැති කොට. බමින්= බස්වමින්.
මුර්තිමත්වැ=ශරීරයක් ගවගැනි. ඉපිලිගිය=ඉල්ලුන. පරාලපතු
පෙලස=ඉලඳැට පෙළය. ලදනිසකන්නතුදු=ලැබුන නිය කඩු
මසක් පමණ. ගිව්ආදි=ජවි(=සම්) ආදිය. සනා= මැඩ. විනත
විකේෂපකොටැ=සිත එකඟ විය නොදි. කණිප්‍රවසෙන්= කන්

සුභලයෙන්. උභයා=උරු බි. ගිවිනිගන්තාකලෙන්= සිතාසීමට කාලයක්. චතුමුරු=නිතෙල්, වෙඩරු, උක්සකුරු, මිපැණි යන මුරු ද්‍රව්‍ය සතර. කණ්ඩිසිහෙසිනි=කණ්ඩිසිතරන ගෙයින්ය. (අප්‍රිය යනුයි.) වෙහෙරවුමුකම=විහාර භූමියකට. හැඹෙන=පවත්නා. ගොදුරුසන්න=ආහාර ආසාව, ඇණිකොට= බල සමූහයක් කරලා.

(304, 305, 306, 307 පිටු.)

නොසෙදෙසි=වැරදි යි. ඥානාලොකදේන=නුවණ නැමැති එළිය දෙන. සමාධිත්=එකඟ සිතින්. පිළිවිදවිද=ප්‍රතිවිඤ්ඤා කොට කොට. ඇවිවිලිසක්=පෙරැත්තක්. කරදරයක්. පැවිද=ප්‍රෙතිය ද. ප්‍රතිඥාව=පොරොන්දුව. ලදමුපලවසෙන්=මොලොක් වූ දල්ලෙන්. මදකම=මදයෙන් මූලාව. සතරවනදසාසෙති=වනය සතර දිසාවේ. හදුජාති=සුඤ්ජ ජාති ඇති.

(308, 309, 310, 312, 313, 314, 315 පිටු.)

ශීලවිරොධසක්=ශීලයෙන් විරුධ භාවයක්. ආවජිතා කොට=සිහිකොට. දිගෙතිසක්=දි වලින් පිරු මුවිටියක්. ඛණ්ඩ සක්=කැඩිමක්. ජිදුසක්=සිදුරු කිරීමක්. සබලසක්=පුලු වැටීමක් නොහොත් කබර වැටීමක්. කල්මාසසක්= කිලටක්. මවුන්=මැඩියන්. හුල්සැලඟු= උලින් ඇත පිළිස්සු. හෙල්මැලිගැබින්=කල්හාරනම් ජලජ පුෂ්පජාතියකි. එහි ගතියෙන්. ගිමකතිකා සෙන්=ගිමපොදින්. සුඛආවහනමන්නුමු=සැප එලවන මනත්‍රයක් වූ. ගෙමහන්=ගකිමාදන පමනය.

(316, 317, 318, 319, 320, 321 පිටු.)

තුසනං=තා විසින්; ඉවජිතං=කැමැති වූ ද; පඤ්ඤං=පතන ලද්දවූ ද (සියල්ල) නොහොත්; තුසනං=තාගේ; ඉවජිතං=ර්පණ ද පඤ්ඤං=ප්‍රාණිතා ද (ගත සියල්ල) බිප්පාඵල වනා ම; සමිජ්ඣානු=සමුපුණ්ණී වේවා; සන්තප්පිතානුසංකප්පා=සිසු වූ තන සබ්බලායෝ; වසන්තප්පිතානුසංකප්පා=පසලොස්වක පුර්වද සේ; සුරෙහතු=පිරෙත්වා.

(326, 327, 328, 329, 330 පිටු.)

පටිවස=පුරුද්ද. ගිතවිසංසතධසන්=විශ්වයෙන් ගිත වූ (අඩුවූ සතුන්.) ඉස්බක්=රියන් 143 ක ප්‍රමාණයක්. සතරවරම් මහරජපුරුමන්=ධාතරාමු, විරුඳ, විරුපාක්, වෛශ්‍රවණ යන ශත්‍රුයාගේ ප්‍රධාන ආරක්ෂක දෙවියෝ. සතර දෙන. කාන්තාදසි=

කුමකට ද කියා. විමුක්ති=මාගීවිත්තයට අනතුරුව වාසනාගුණ සංහිදුවමින් උපදන ඵල සිත සියලු කෙලෙසුන් කෙරෙහි මිදුන හෙයින් විමුක්ති නම් විය. විමුක්තිඤ්ඤාදර්ශන= ලොකොත්තර විත්ත විවිධයෙහි මහපල සිත් වලට අනතුරුව උපදනා මාගීඵල නිව්ඤ්ඤාත් ද නැසු කෙලෙසුන් ද අවශෙෂ කෙලෙසුන් ද ප්‍රත්‍ය වෙක්ෂා කරණ ඤානය යි. විරූපාසු=රත්කල. පඤ්චදුශවජින සෝම=සතුන් නැසීමාදී පඤ්චපාපයෝම. ආහාර සංඤ්ඤා=ආහාරය යන සංඤ් මාත්‍රය (සෙස්ස ද මෙස්ස.) බලාවැල=කොක්කු පඩිකතිය, ගනපටලසහසුපටල=සියක් වලාකුල් පටවල් දහසක් වලාකුල්.

(331, 332, 333, 334, 335, 336, 338, 339 පිටු.)

ඉන්වු=සිට වූ. රෙපණයකල. අරථසෙන්= ඇහැවුයෙන්. ඤාමාමාන්‍යාදිවු= සවාමිය, අමාන්‍යය යනාදී මෙහි ආදි ශබ්ද යෙන් පුරය, රුක්ච්ඡය, කොෂය, දණ්ඩය, සුහාත් යන මොව්හු සංඛ්‍යාතිතය. පැස්සුණ= භාජන පුරවා, නොලබොවිනක්= නොලබෝ පත්‍රයෙන් කල ගොටුවක්. පිටිවුථ= උකස්ගෙන. වරෝ= “ඵවු” යනාදී යි. අමනත්‍රණයකි. දුනුදු මෙය වහරෙහි පවතී. තෙරපන=මඩන. පහසින් පතිනුන්= කැඩපතෙන් ද. සෙඳිබිඳු= ඔබ්බිඳු. සෞචන්‍යවු= තරුණ බැවිහි පිහිටි. හස්වැනි=සිල් වැනි.

නෙල්ලෙකැසි=තෙලිකරකැසි. පින්සලයකැසි. සුන්නක්-වුණියක්. කුඩක්. බඩකැසිවන්ද=බඩදවන්ද? (ලොහොබ කරත්. යනු ගමනාදී යි.) අවනෙක= නැබැරැමක. බමණ= හැසිරෙන. මන්වලුවන්=උද්ගතවූ මන්භාවය ඇත්තවුන්. කොටගෙසි= කොෂටාගාරයෙහි. අවුයෙහි. කුඩකුම ජලයට= කොකුම් දියට, ඉතිබ=දැත්. පැහැණ=කාන්තියෙන් අඩිකවූ. මුඛබාණෙහි= මුඛ නැමැති බැමිමෙහි. ලසනාවලදන=මල් ගවගන්තා.

(242, 243, 244 පිටු.)

අසවාදගවිදුඤ්ඤානසෙහි= අවලෝක විදුටවන්හි. ඵනම්, ගික්ෂා, කල්ප, ව්‍යාකරණ, නිරුක්ත, ජ්‍යොතිෂ, ඡන්දස්, සාක්, ශර්ප්, සාමන්, අඵවන්, මීමංසා, ආයුර්වේද, ධනුර්වේද, ගකුළු, න්‍යාය, අඵශාස්ත්‍ර, පුරාණ, ධර්මශාස්ත්‍ර යන අවලෝක යි. විකිණ්‍යාපිණ්‍ය= වෙදකම් පිණිස. කෙසෙකොටැ=සුවපත් කොට.

(315, 348, 351 පිටු.)

මලෙන්=කුණුවලින්. කඩක්=වසනුයක්. වඩාසන්= වඩක යන්. රුරුකොටැ=සුණු විසුණු කොට. පච්ඡිනපාදයට= පච්ඡිනපාදයෙහි කෙලවරට. ආශ්‍රමපථසෙහි=පන්සල් පෙදෙසෙහි. මහා

බලකාස=මහාභව සේනාව. කක්ඛනප්‍රතිමාවක්=රත් පිළිමයක්.
ගතපොතිප්‍රපාතසෙති=මිනිසුන් සියයක් පමණ උස ඇති බැවු
මෙනි.

(353, 354, 355, 356, 357 පිටු.)

ප්‍රසංගසෙති=ඇලීමෙනි. යෙදීමෙනි. ගමිතිර=ගැඹුරු. තිර
නාදසෙන්=මහත්වූ නාදයෙන්. සුමිණ=දක්‍ෂ වූ. සාධමිබරස=ගම්
සහිතය. අනුනවු=නො අඩු වූ. සෞමනසෙන්උද්දමවු=තරුණ
හාවය නිසා ආබමිබර වූ. අනිඤ්ඤාවු=නිඤ්ඤා නොකරණ ලද්ද වූ.
තන්වැසිවු=පුරුදු වූ. දක්‍ෂවූ. විදකවු=ඇලුනා වූ නොහොත්
පාවචයෙන් යුත්. අනතරමගබාහිරබගකාපිසෙති=ඇතුළත් හි
වූත් පිටත්හිවූත් අඛයන් පිළිබඳ කටයුතුවල. මහාකුලිත
හෙසින්=මහත් වූ පිදිය යුතු වංශ ඇති බැවින්. දේදවස=හෙතුව.
වාසනා ශක්තිය. කොප්‍රනොවැ=අවුල් නො වී. බලතුන්=හට
යන්ය. කිලිතුන්=එනම්, හිත ජාතිකයන්. අවනනලද=ආකිණී
කරණලද. පසගතුරුනදින්=අඛ පසකින් යුත් තුය්‍යීනාදය.
එනම්:-ආතත, විතත, ආතතවිතත, සත, සුසිර යනු සි. විදුනා
ලද=සුකන් වූ. නිසිකුඩම්=සැරසිලි විශේෂයන්. මෙහෙතැනුන්=
හොජන ස්ථානයන්, බත්දෙන තැන්. මඩුලබැද=මණ්ඩල බකි
නය කොට රැසිභුව. එකනිඝොෂස=එකනින් නාදය. ව්‍යාපාර
විපිසට=වෛශ්‍යයන් වසන විදියට. භුවනගෙබරවු=ලොකයට
මුදුන් මල්කඩක් වූ. දහමින්බැඳිපිසල්ලක්=දහසක් තැබූ පොදි
යක්. නිසුණ=දක්‍ෂ වූ. දුතසමහාර=දුත රැසි.

(358, 359, 360 පිටු.)

මහානප්=මහාරජන් වූ; වෙසසනතර=වෙසසනතරයෙහි;
හවං=පින්වතුන්; ප්‍රසතු=සමූහයක්කම්යෙන් දිනාවා. මිණිරසුදම්
පෙලස=මිණිමය වූ රත්‍රගෙ ගෙහි පෙලය. කණ්ණිහරණ=කණ පල
දන අබරණ. කුඹසැදු=කුඹසැප්පය අලඛකාර කළ. ශුණ්ඩයේ=
හොඳි. සොවැන්න=සාසනික ලක්‍ෂණය. නාගඅකුර.

(361, 362, 363. 364 පිටු.)

දිවිගණුන්=මැරීම ද. දිවිතිල්ලක්=දිවි ගොටුවක්. නොද
කිනි=නො කන්. එල. නො විදන්. දෙබිහින්නන්කෙරෙහි=සහෝ
දරයන් කෙරෙහි. කාමරනිසට=කාමයෙහි බැඳීමට. මුහුලබැද=
රැසිවී වහිබකුකය කොට. බැහැමි=අඛයාස වී. පුරුදු වී. ලිසති=

ලයාන්විත ගිහිකාවන්. කිංසුරුසෙන්-කිදුරන්. ලංහැන්බැඳ= රංවු ගැසී. නා=නා ගස්. පනා=කොස්. තුවරලා= එනම් අතිශය සුගතවත් ද්‍රව්‍යය.

(365, 367 පිටු.)

නොහැමමෙහි=ජීවත් නො වෙමි. පලන්තාසේ=පිටකරන් නාක් මෙන්. අල්ලේදවස්=සම්ප දවස. කම්මන්තන්=වැඩ කාරි යන්. ශංඛලා=සක් අබරණ. නිසරුවන්=හංසාකාර මහතු අබ රණ. මුදුරුවන්=වටිනා මුදු. උකාගන්නට=උරුගත්තට. පිළිසබ්බන්=වහලු පෙට්ටගම්. හුසාපි=රත්කළ. පාදබහුලි=පයැහිලි මුදු. පාදබාධන=පා වලලු. පස්රු=ආහරණ විශේෂයකි. පස්පෙර හර=ආහරණ විශේෂයකි.

(367, 368, 369 පිටු.)

කැටපහන්=කුඩාගල් සහ බොරලු. සුවසහන්=සැප ඇති යානාවල. බටලවාමරසේ=සුදු සෙමරවල. අවුමුසු=ඉර අවුටෙන් මිශ්‍ර වූ. ප්‍රවණධ්‍යානසෙන්=අතීතයින් සැබෑවු සුලභින්. ඉව්ඡාසේ= කැමැති පරිද්දෙන්. පකාපැකි=කුඩාවූත් මහත්වූත් ගෙඩි. නොහොත් පැසුන නො පැසුන ගෙඩි.

(371, 372 පිටු.)

නෙලසෙණෙන=අර පෙණෙන. එලාඑලසෙන්= ලොකුවූත් කුඩාවූත් ගෙඩිවලින්. මිසුලමු=පැහැරුණා වූ. ගිජලාලන්=ගල් උල්පතින්. බබ=වැහිරෙණ. ගලායන. ඉසුල=උපුල්, පියුම්. හංස ශ්‍රෙණීන්=හංසපෙළින්. විශ්වමාන=බබලන. මාලාමැලි=මහත් මල් සහ කුඩාමල්. සුඹුලු=රිටිපට්ටා. නිදමු=ත්‍රිදණ්ඩ. සුලුලුමල්= විශාල මල. සුඹුල්කරු=බලඇති දෙබල්කරු. වතුන්=ව්‍යාප්තයන්. බු=භූතයන්. හසරන්=මාගීයක්. දළමඩුල්ලට=ජටාමණ්ඩලයට නලස්පාවට. දළමුත්තර=මහාමුක්තාහාරය. එකාමැල=උරෙහි ලන කුල.

(373, 374, 375 පිටු.)

මසිදු=මා විසින් ද. අනාථ=සරණක් (=පිහිටක්) නැති. රැහැ ශ්‍රීඛ=කොපව. ගහට=හිරිහැර. දන්හුනු=දත් වැටුන. පවුකිලි සකි=පවිකාරියකි. සෙහෙලා=තරුණ මිතුරියෝ. ජරහම්මාල්ලා= ජරපත් මහල්ලා. සෙනවෙලෙහි=සිනාසෙන විට. පහණක්= ගලක් මෙන්. කනවටුවාට=වැහැරුණහුට. මිසුමුහුරුලා=සුසුම්

ලා. පැනට=වතුර පිණිස. නනනමින්=තැනගත්වමින්. කොද බෙණෙමින්=කොප වවන කියමින්. කෙලනොල්ලන්=ජබ වූ වන්. සුද්ධදිසෝ=සුත්‍ර සමූහයක්. ඕනාසේ=බගන්නාක් මෙන්.

(376 පිටු.)

ඉසිලහින=ඉල්පුතේය. ජබවුනබවිමැලිස=තඹරවුල් ඇති කම්මැලිය. කන්නලවුනොසිට්වා=ඉදිඉතා බස් නො කියා. වෙරමස්සාසි=ගරිරයේ මස් කසි. හවමින්=සාපකරමින්. අඹුදි=තරුණ වූ සත්‍රිය. කළව=කළාහුය. නොල්බොල්සිදගෙණ=තොල් නළල් කඩාගෙණ. (හාල යන්නෙන් බොල්ය සි බිදුනි.) සිදිහෙමින්=අයසට පැමිණෙමින්. දනඳුචැලමිපිලොලා ගෙණ=උස්වූ දනතිස සහ වැලමිට ලෙවකමින්. දිනබල්ලෝ=වණ්ඩ වූ බල්ලෝ. නඹිණාපසිසද=කැම ඔලගුව. අපුරපනරට=අකිකාර පැතිරීමට. කතුහිස=ජතලය. කුඩසෙහි=දුහදියෙහි. වම්වම්මා=ගල්වමින්. වම. වැමිමෙහිදසින්. පක්කකුණන්ට*=මහදෙවියන්ට. පක්කකුණ නම් යාගය කොට දෙමි නොහොත් මහවැසිලිහිණින්ට දෙමි. තුන්මංසුල=තුන් මහසකි වූ තැන. පනක්සේ=කඩයක් මෙන්.

(377, 378, 379, 380, 381, 382 පිටු.)

එක්වන්=නිතර. මල්පල්ලෙන්=මලින් සහ කොළවලින්. හැලිගසා=රැලි දමා. ඔද්දේ=ඔබොක්කුවෙහි, උකුලෙහි. වහල=වැටුන. ශ්‍රමදහ=විඩා මහන්සි. හසින්=මාහියෙන්. කළබැඳි නිබෙන=රැහි වී කන්දක් මෙන් ඇති. විලික්කවා=ඉදි. අනානු සිනෙකින්=අවුතු සිතකින්. මෙවල=මේ වනයෙහි. කම්කිලි යගේ=කම්කාරගේ. කළ පවිකම් ඇත්තියගේ. එකලාකම්=නති යම වසන බව. නිලින්=පුරස්ථානයන්. පස්වමහාගඬගාව=ගඬගා, යවුනා, අවිරවනී, සරහු, මහි යන ගඬගා පස. සරස් මෙහෙනැන=පහත් වූ මෙහෙකරු තනතුරෙහි. මරුවැලක්=මරණ උපායක්. නොහසලවිරුස=අදක්කය. මෙවෙලාහැමිමෙසි=දෑන් නවතුව.

(384 පිටු.)

බොරුවෝ=බොරුකාරයෝ. හිහිලාලා=ඉහිකරලා. සංඝ කරලා. ජනැතිවන්නා=ඔ නොමෝ නැති හෙයින් ද. උසුල්වන් මහාමෙහිනි=ඉසිමනතිනියන් අතුරෙන් එතදග්‍රස්ථානයට පැමිණි

මුත් වහන්සේ පියුමතුන් බුදුන්ගෙන් විවරණ ලබා කසුප් බුදුන් දවස කිකි නම් කාසිරජගට-දිගනිව විසිදහසක් අවුරුදු බඩසර රැක හිඤ්ඤාත්ව පිරිවෙණක් කරවා දී ඉන් සැව දුහි කුලයක ඉපිද එක් පසේ බුදුන් වහන්සේ නමකට විලද සහ නිල්පියුමක් පුද විලද ගණනින් දරුවන් පතා පදමටහි කාලයෙහි පුත්‍රයන් පත් සියයක් ද ලබා අප බුදුන් දවස සැවැත් නුවර සිවුකුලයක ඉපිද නිලුපුල් ගැබකට බදු ශරීරවණ්ණ ඇතිව උපන් හෙයින් යථොක්ත නාමයෙන් ප්‍රකටව රූපාග්‍රප්‍රාණාව රූපය කෙරෙහි ඇලුනු දඹදිව බොහෝ රජ ඇමති සිවුවරුන් විසින් යුවතිනාවයෙන් අයැදි කල ඒ සියල්ලන් සතුටු නො කට හැකි හෙයින් උන් පියන් විසින් බුදුසපුන් හි පැවිදි කර විය. පැවිදිව නොබෝ කලකින් නෙජොකාසිණය වඩා සිවුපිලිසිඬියා පත් රහත් බවට පැමිණි සේක.

(385, 386, 387 පිටු.)

රන්පිටාටු=සවණ්ණවණ්ණපාණය දෙස්=ශාක්ඛී. පිහසිස=පඩු වන් ය. වමපරාසිස=වපරය. බමුණුරෙද්ද=බමුණුමහල්ලා. අඵව=බැමීම නොහොත් ඇහැවුම. ඔනින්=උරයෙන්. පඤ්ච මහාපටිත්තාගය=ශ්‍රේෂ්ඨ ධන පරිත්තාගය, පුත්‍රදුර පරිත්තාගය, රාජපරිත්තාගය, අශ්වහස්තිපරිත්තාගය, ශරීරාඛන පරිත්තාග යන උතුම් පරිත්තාග පස සි. පෙනැල්ලන්=රුකකින්.

(388, 389, 390, 391 පිටු.)

පැහැනුදුල=ප්‍රභාවෙන් කාන්තියෙන් බබලන. බමර රවට=බමරුන්ගේ කාදයට දෙවිල්ල=රිපි දෙබලය. පිටටහැඬි=පිටතට ගොස්. සිසලග=සියලු ශරීරය. දරුසන්නට=දරු සෝකයෙන්. ලස්ටැඬි=පමා වී යයි. හලාහලටැ=විෂයක්ව. නිදිවිසෝටැ=නින්දෙන් තොරව. නිදි නැතිව. වහලක්=වැඩකාරියක්.

(392, 393, 394 පිටු.)

උනුනොවන=අඩු නො වන. සපනකින්=යකඩ පියන් පතකින්. බරගිද්දේ=බඩොක්කුවේ. ඇකසේ.

දහම් සරණ භ්‍රණ්දයා විවරණය

නිමි.

